

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம் — இச்சட்ட முன்வடிவைப் பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்):— இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப்பெற்றிருக்கிறது.

7. அறிவிப்புகள்—தொடர்ச்சி.

ஈ.. சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு, 1981 (ஆ.இ.).

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்):— பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவை அறிமுகம் செய்ய ஆளுநர் தமது இசைவைத் தெரிவித்துள்ளார்.

8. அரசினர் சட்டமுன்வடிவுகள்—தொடர்ச்சி.

(உ) சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு, தமிழ்நாடு 1981.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்:— தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு சம்பளம் வழங்கல் (திருத்த) சட்டமுன்வடிவைப் பேரவை முன் அறிமுகம் செய்ய அனுமதி கோருகிறேன்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, அனுமதி வழங்கப் பெற்றது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்:—இச்சட்ட முன்வடிவைப் பேரவை முன் அறிமுகம் செய்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்):— இச்சட்ட முன்வடிவு அறிமுகம் செய்யப் பெற்றிருக்கிறது.

(ஊ) நிதி ஒதுக்க (எண் 3) சட்டமுன்வடிவு, தமிழ்நாடு 1981.

(சட்டப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 46/1981).

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்:— தலைவர் அவர்களே “தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 3) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண் 46/1981) * ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்” என்று மொழிகிறேன்.

*1981ம் ஆண்டு மே மாதம் 9-ம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.

1981 மே 11]

*திருமதி த. இராசாம்பாள்: மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவரவர்களே, கோடிக்கணக்கான ரூபாய்களைச் செலவிட்டுத் திட்டங்களை நிறைவேற்றி நிர்வாகம் செய்வதற்கு இந்த மன்றத்தின் அனுமதியைப் பெற்றுவரும் இந்த அரசு, மாண்புமிகு உறுப்பினர்சள் பலர் கட்சிப் பாகுபாடின்றிப் பல நல்ல ஆலோசனைகளை இங்கே கூறியிருப்பதைக் கவனத்திற்கொண்டு செயல்பட வேண்டுமென்று கூறிக்கொள்கிறேன். புகழுரைகளை மறந்து இடித்துரைகளை ஏற்றுச் சிறந்த நிர்வாகத்திறமையுடையது இந்த அரசு என்ற பெருமையை நிலைநாட்டி நிறுத்த மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் உறுதியாக உழைக்க வேண்டும் எனவும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஒரு ஆட்சியின் ஆணியேவராக விளங்குவது கிராம நிர்வாகம் தான். அந்தக் கிராம ஆட்சி முறைமுற்றிலும் இல்லாமல் போய் சீர்கேடான நிலைமை ஏற்படும் அளவிற்கு ஊராட்சி ஒன்றியங்களைக் கலைத்த கையோடு கிராம அதிகாரிகளையும் அகற்றி விட்டு, கிராமங்களைச் சூனியப் பிரதேசமாக இந்த அரசு ஆக்கியிருக்கிறது.

அடுத்த மாதம் பள்ளிகளும், கல்லூரிகளும் திறந்தவுடன் ஜாதிச் சான்றிதழ், வருமானச் சான்றிதழ் ஆகியவற்றை வாங்குவதற்கு ஏழை எளிய, மிகவும் தாழ்த்தப்பட்ட வகுப்பைச் சார்ந்த பல்லாயிரக்கணக்கான ஏழை எளிய குடும்பங்களைச் சார்ந்த பிள்ளைகளுக்கு ஜாதிச் சான்றிதழ் வாங்குவதற்கு இந்த அரசு எப்படி வழிகாட்டப் போகிறது என்று கேட்க ஆசைப்படுகிறேன்.

உதாரணமாக என்னுடைய தொகுதியில் தெற்குத் தியாகனூர் என்ற கிராமத்தில்—சாதாரணமாக தாழ்த்தப்பட்ட மக்கள் வாழும் அந்தப் பகுதியில் இருந்து தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் பலமுறை அதிகாரிகளை அணுகி அந்த ஊரிலே உள்ள கிணற்றுக்கு உருளை போடச் சொல்லிப் பலமுறை கேட்டும் இதுவரையில் அதிகாரிகள் அதைச் செய்யவில்லை.

இப்படி இருக்கிற இந்தச் சூழ்நிலையில் மக்களது துயரம் பலவும் இந்த அதிகாரிகளுக்கு நேரடியாகத் தெரிய எந்தவிதத்திலும் நியாயம் இல்லை என்ற குற்றச்சாட்டை வைக்கிறேன். பழம் பெருஞ்சாஸிகள் பஞ்சாயத்துக்களைச் சுரண்டி விட்டன என்பது போலக்கூறும் பஞ்சாயத்துக்களைக் கலைத்தீர்கள். இன்றைய உங்களின் அதிகாரிகள் ஊழலற்றவர்கள் என நிரூபிக்க கடந்த ஓராண்டில் பஞ்சாயத்து நிதியிலிருந்து மக்களுக்குப் பயன் உள்ள சில சட்டதிட்டங்களைத் தீட்டி, அவைகளை நடைமுறைப்படுத்துகிறோம் என்று கூறிக் கொண்டிருக்கும் இந்த அதிகாரிகள் செய்துகொண்டிருக்கும் செலவுகளைப் பட்டியல் போட்டு விளம்பரப்படுத்த நீங்கள் முன்வருவீர்களா? அவர்

[திருமதி த. இராசாம்பாள்]

[1981 மே 11]

களுடைய நடைமுறை மக்களுக்குப் பயன்பட்டுள்ளதா என்று தெரிந்துகொள்ள, அவைகளை விளம்பரப்படுத்துவீர்களா என்று தெரிந்துகொள்ள விரும்புகிறேன். எனவே, இதுபோன்ற குறைகளுக்கு முடிவுகட்ட மாண்புமிகு முதல்வர் இந்த மாமன்றத்தில் உறுதி அளித்தபடி விரைவில் உள்ளாட்சித் தேர்தலை நடத்த வேண்டும். அதில் ஆதி திராவிடர்களுக்கு குறிப்பாக, பெண்களுக்கும் வாய்ப்புகளை நிச்சயம் உருவாக்கித் தருவீர்கள் என்று நான் நம்புகிறேன்.

பஸ் கட்டணங்களைப் பற்றி ஒன்றைக் குறிப்பிட விரும்புகிறேன். திறமைக் குறைவின் காரணமாக அரசு போக்குவரத்துக் கழகங்கள் சுமக்கின்ற பெரும் செலவினங்களை ஈடுகட்ட, பயணிகள் கட்டணங்களைக் கூட்டிக்கொண்டே போவதில் உள்ளளவுகூட நியாயம் இல்லை. வேகத்தடை அரசு பேருந்துகளுக்குமட்டும்தானா? தனியார் பஸ்களுக்கு இல்லையா என நான் கேட்க ஆசைப்படுகிறேன். அப்படியானால், இந்த அரசு மறைமுகமாகத் தனியாருக்கு உதவிசெய்து, பொதுத் துறைக்குத் துரோகம் இழைக்கிறது என்று குற்றம் சாட்டவிரும்புகிறேன். இதுபோன்ற தாறுமாறான முடிவுகளால் தனியார் பேருந்து, பயணிகளைக் கவர்ந்து வருவதைக் குவித்துக் கொள்ளும்; இனி பஸ் போக்குவரத்தைத் தனியார்களிடமே ஒப்படைத்து விட்டால் என்ன என்கிற பிற்போக்கான எண்ணத்திற்கு இன்று மக்களை இந்த அரசு வலிய தள்ளி வருகிறது என்பதையும் இந்த மன்றத்தில் நான் தெரிவிக்க ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக, இவ்வளவு பெரிய வரவுசெலவுத் திட்டத்தில் ஆதிதிராவிட மக்களுக்கும் பழங்குடியினருக்கும் 3%தான் இந்த அரசு ஒதுக்கியுள்ளது. பன்னெடுங்காலமாக, சமூக அநீதிகளுக்கு ஆளான ஆதி திராவிடர்களுக்கு ஏதோ அள்ளிக் கொடுப்பதைப் போன்ற ஒரு பிரமையை சிலர் வளர்ப்பதைப் பார்க்க எனக்கு வியப்பாக இருக்கிறது. சாதி வெறியர்களால் என் இன மக்கள் அன்றாடம் அனுபவிக்கும் இழிபுக் கொடுமைகளை நோக்க இந்தச் செலவு மிகச் சாதாரணம் என்பதை இந்த அரசுக்கு நான் உணர்த்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

5 வயது தொடங்கி, 60, 70 வயது வரையிலும் கண்பார்வை உள்ள வரையிலும் உடலில் ஒரு சொட்டு ரத்தம் உள்ள வரையிலும், வயல்களிலும், காடுகளிலும், தொழுவங்களிலும் தெருச் சாக்கடைகளிலும் கடையர்களாய் நின்று ஓய்வு ஒழிவின்றி உழைக்கின்ற என் அன்புச் சகோதர மக்கள் இன்று பாதுகாப்பற்ற நிலையில் தவிக்கின்றனர்.

பகுத்தறிவுச் சிங்கங்கள் வாழ்ந்த இந்தத் தமிழ் மண்ணில் தீண்டாமையை, சாதி வெறிகளை அகற்றுவதில் இந்தியாவிலேயே முன்னிணை வகித்த இந்த இன்பத் தமிழகத்தில், சாதிக் கலவரங்

1981 மே 11] [திருமதி த. இராசாம்பாள்]

கள் இன்று சாதாரணமாகிவிட்டன. ஆளுங்கட்சி சமுதாயத்தின் தாழ்ந்த மக்களுக்கு ஆதரவாய் இல்லையென்பதே இதற்குக் காரணம். பாதிக்கப்பட்ட மக்கள் மத்தியில் ஆண்டுக்காண்டு தங்களுக்கு நியாயம் கிடைக்கும் என்ற நம்பிக்கையை பெரும் அளவில் வளர்க்க இந்த அரசு மறந்துவிட்டது. இன்றைக்குத் தீண்டாமைக் குற்றங்களைத் தண்டிப்பதிலே, சாதிச் சண்டைகளை அகற்றுவதிலே, தமிழ்நாடு காவல் துறைக்கு மெய்யான நம்பிக்கை இருப்பதாக என் போன்றவர்களுக்குச் சிறிது கூட நம்பிக்கையில்லை என்று சொல்லிக்கொள்ள கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

என்னுடைய தொகுதியில் புளியங்குறிச்சி என்கிற ஊரில் ஜாதி இந்துக்களால் அரிசனங்கள் கடந்த 3 ஆண்டுகளாக அனுபவிக்கும் தொல்லைகளுக்கும் துயரங்களுக்கும் எல்லையே இல்லை. பொதுவாக, அங்கு ஜாதி இந்துக்களின் அக்கிரமச் செயல்களுக்குத் துணைபோகிற அரசு அரிசனங்களின் நியாயங்களுக்கு ஆதரவாய் நிற்கவே இல்லை. நாங்கள் அங்கு நடைபெற்ற கோகச் சம்பவங்களை முழுமையாக விசாரிக்கும்படி மாவட்டக் காவல் துறை தலைவர், மாஸ்டர் ஆட்சித் தலைவர், மாண்புமிகு முதல்வர், மேலும் தாழ்த்தப்பட்ட சமுதாய அமைச்சர் ஆகியோரைப் பல முறை நான் அணுகிக் கேட்டும், இதுவரை எதற்கும் ஓர் விடிவு ஏற்படவில்லையென்பதை மிகவும் கவலையுடன் நான் இந்த மன்றத்தில் தெரிவிக்கக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இதுபோன்ற கொடுமைகள் எல்லாம் இன்றைக்குப் பல இடங்களில், பல நிகழ்ச்சிகளை ஏற்படுத்தி, மக்களுக்கு மிகவும் பெரும் துன்பத்தையும் துயரத்தையும், மறக்க முடியாத சம்பவங்களையும் ஏற்படுத்தி உள்ளன என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

குறிப்பாக, அரிசன தாழ்த்தப்பட்ட ஏழை மக்களுக்கு இந்த ஆட்சியில் போதிய பாதுகாப்பு இல்லையென்பதைப் பணிவுடன் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

இன்னொரு நிகழ்ச்சி. ஒரு ஊராட்சி ஒன்றியத்தில் பொது நிதியிலிருந்து மருத்துவமனை ஒன்றைக் கட்ட ஊராட்சி ஒன்றியம் அனுமதி அளிக்க முன்மொழிவு அனுப்பப்பட்டுள்ளது. அதற்கு இந்த அரசும் அனுமதி அளித்துள்ளது. ஆனால், அதில் என்னுடைய கோரிக்கை ஊராட்சி ஒன்றியப் பொது நிதியிலிருந்து செலவு செய்யும் தொகை பெருவாரியாக மக்களுக்குப் பயன்பட வேண்டுமென்பதாகும். 3,000 மக்கள் தொகை உள்ள சிறிய ஊருக்கு மருத்துவமனை கொடுக்கவேண்டுமா? 50,000 ஜனத்தொகை உள்ள ஊருக்கு மருத்துவமனை கொடுக்க வேண்டுமா என்று நானும் இந்தச் சட்டமன்றத்திற்குத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட நவம்பர் மாதத்திலிருந்து போராடுகிறேன். இந்த அரசு தன்னுடைய கொள்கையில் பிடிவாதமாக இருக்கிறது.

1981 மே 11]

[திருமதி த. இராசாம்பாள்]

[முற்பகல் 10.30]

ஊராட்சி ஒன்றியக்குழுவால் மறுதனிக்கப்பட்ட பிச்சினை, மக்கள் குழுவில் ஏற்றுக்கொள்ளப்படாத பிரச்சினை, ஆனால் டி.டி.ஓ.கோட்ட வளர்ச்சி அலுவலர் இருக்கும்போது மன்றத்திலே வைக்கப்பட்டு அனுமதித்து அரசு தனிப்பட்ட ஒரு நபரின் அதிகாரத்திற்குட்பட்டு, அந்த அதிகாரியின் முன்மொழிவை அனுப்பி அங்கீகாரம் பெற்றுவிட்டார்கள். இது தவறு. மக்களுக்கு பயன்படும் வகையில் ஊராட்சி ஒன்றிய பொது நிதி, மக்களுக்கு நல்ல முறையில் பயன்படவேண்டும் என்றால், கண்டிப்பாக பெருவாரியான மக்கள் வாழும் அந்த ஊருக்குத்தான் கொடுக்க வேண்டும் என்று இன்று வரையில் எல்லா அமைச்சர்களையும் ஒவ்வொருவராகக் கொஞ்சிக் கூத்தாடிக் கேட்டேன். ஆனால் இன்று வரை அது நடைபெறவில்லை. இதன் மர்மம் என்ன என்பதைத் தெரிந்துகொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. முன்னுரிமை கொடுக்க வேண்டியதுதான். அதாவது இப்போது நாங்கள் கொடுத்துவிட்டோம். அடுத்து அந்த ஊருக்குக் கொடுக்கிறோம் என்ற கொள்கையை கண்டிப்பாக நான் ஏற்றுக் கொள்ள மறுக்கிறேன். ஏன் என்று சொன்னால், தகுதியுள்ள ஊருக்கு முதலிலே முன்னுரிமை கொடுத்துவிட்டு, பின்னர் நம்முடைய பட்ஜெட்டிலே மீதி இருந்தால், பணம் அதிகமாக இருக்குமானால் அடுத்த ஊருக்குக் கொடுக்கவேண்டும் என்பதை நினைவூட்டக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

மேலும் தலைவாசலில் ஆரகழர் கோவில் மிகவும் பிரசித்த பெற்றக் கோவிலாகும், அந்தக் கோவிலுக்குச் சொந்தமான ஒரு பொருள். அது நீண்ட நாட்களாகப் பழம் பெருமை வாய்ந்த கோவில் என்பதால் அதில் உள்ள அனைத்தும் பதிவேட்டில் வரவில்லை. ஆனால் ஒரு சிலர் பெரிய மனிதர்கள் என்று கூறிக் கொள்பவர்கள், அந்த ஊர் பொதுமக்கள், அந்தப் பொருளை எடுத்துச் சென்று விற்க முயன்றபோது முன்னெச்சரிக்கையாக இந்த அரசுக்கு நான் அறிவித்தேன். ஆனால் அங்கே என்ன நடந்தது. 20 ஆண்டுகளாக கலப்புத் திருமணம் செய்து கொண்டு பல சிக்கல்களுக்கு இடையில் அந்த மக்களோடு ஒன்றி வாழ்ந்து, குழந்தைகளையும் வைத்துக் கொண்டு அவதிப்படும் எனக்கு இந்த அரசு கொடுத்தது அவமானந்தான் என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ளாமல் இருக்க முடியாது. அங்கே சென்ற காவலர்கள், அங்கே சென்று உங்கள் சட்டமன்ற உறுப்பினர் உங்கள் மேல்புகார் கொடுத்திருக்கிறார் என்று சொன்னவுடன் அவர்கள் தாங்களாகவே ஒரு சின்னக் கூட்டத்தைப்போட்டு, அவர்கள் எல்லோருடைய கையெழுத்தையும் பெற்று அந்தப் பொருள்களை விற்கத் தயாராகி, அது வேறு வழியில் திசை திருப்பப்பட்டு, மற்றவர்களைக் காம்ப்ரமைஸ் செய்து, அந்தப் பொருள்கள் விற்கப் பட்டது. இந்த ஆட்சியில், இப்படிப்பட்ட அரசுக்குச் சொந்தமான பல பொருள்கள், தங்களைப் பெரிய மனிதர்கள் என்று கூறிக்

1981 மே 11]

[திருமதி த. இராசாம்பாள்]

கொண்டு இருப்பவர்கள், விற்று அது மக்களுக்குப் பயன்படாத நிலையை ஏற்படுத்திக் கொண்டு இருக்கிறார்கள் என்பதை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல, நாம் பெண் ஆசிரியர்களுக்குக் குடியிருப்பை கட்டி கொடுத்துள்ளோம். அந்தக் குடியிருப்புகள் உள்ள ஊரில் பெண் ஆசிரியர்கள் கண்டிப்பாக நியமிக்கவேண்டும் என்பது என்னுடைய கோரிக்கை. ஆனால் இதுவரையில் அந்தக் குடியிருப்பில் பெண் ஆசிரியர்கள் இல்லை. அதற்கென வாடகைப் படியும் பிடித்தம் செய்யப்படவில்லை. இந்த அரசு ஆயிரக் கணக்கான கோடிக்கணக்கான தொகையை செலவழித்து ஆசிரியர்கள் குடியிருப்பு மனைகளைக் கட்டியும், அதைப் பயன்படுத்தி அந்த அதிகாரிகள் அதற்கான வாடகையை வசூல்செய்து அரசிடம் ஒப்படைக்கத் தவறுகிறார்கள். அதை சட்டமன்ற உறுப்பினர் என்ற முறையில் எடுத்துக்கூறியும் அவர்கள் கேளாக்காதினராக இருந்துவிட்டார்கள். அதை இந்த மன்றத்தில் உள்ள அமைச்சர்களிடத்திலும் சொன்னேன். அதற்கும் எந்தவிதமான பரிசாரமும் இதுவரை தேடப்படவில்லை.

அதுமட்டுமல்ல, சீனியாரிட்டி அடிப்படையில், தகுதியின் அடிப்படையில் யார் யார் எந்தப் பள்ளிக்கு நியமிக்கப்பட வேண்டும் கணவன் மனைவியைப் பிரிக்கக் கூடாது என்பது போன்ற சட்டத்திற்கு உட்பட்ட சில கோரிக்கைகளைக்கொடுத்தும், அதை மீறி நடைமுறைப்படுத்தாமல் விட்டுவிட்டார்கள். அதுமட்டுமல்லாமல், அதற்கென ஒரு பெரிய அதிகாரியை அதாவது ஜாயின்ட் டைரக்டரை அங்கே விசாரணை செய்ய அனுப்பினார்கள், அந்த ஜயின்ட் டைரக்டர் வருகிறார் என்ற செய்தியைகூட எனக்குக் கொடுக்கவில்லை. ஆனால் துரதிருஷ்டவசமாக நான் அங்கே சென்றபோது அவரிடம்பேச நேர்ந்தது, அப்படிப் பல விவகாரங்கள் சட்டதிட்டத்திற்கு உட்பட்டு செய்ய வேண்டும் என்று அவரிடம் வற்புறுத்திக் கூறியும் பலன் அளிக்கவில்லை. அந்த அதிகாரிகள் செய்ததுதான் நியாயம் என்ற அடிப்படையில், இந்த அரசு அவர்களுக்கு மாறுதல் அளித்து பல குடும்பங்களை சின்னாபின்னமாக ஆக்கியுள்ளது. ஆசிரியர்கள் நல்ல முறையில், நல்ல ஆசிரியர்கள் பள்ளிக்குச் சென்று, பிள்ளைகளின் முன்னேற்றத்திற்கு பாடுபடும் அந்த ஆசிரியர்கள் மிகவும் தொல்லைக்கு ஆட்படுத்தப்பட்டார்கள். ஆனால் உண்மையிலேயே பிள்ளைகளைப் பற்றிக் கவலைப்படாமல், நிம்மதியாக இருக்கும் அந்த ஆசிரியர்கள் நல்லபடியாக மாறாமல், பிள்ளைகளுக்குச் சொல்லிக் கொடுக்கக்கூட இல்லாமல் காலத்தை ஓட்டி, இந்த அரசின் பணத்தைப் பெற்று வாழ்க்கை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்பதை நான் கவனத்திற்குக் கொண்டு வருகிறேன்.

ஒரே ஒரு சின்ன பிரச்னையைக் குறித்து நான் நீண்ட நாட்களாகக் சொல்லிவருகிறேன். கிராமப்புறங்களில் உள்ள பெண்களுக்கு 'டரை லெட்ரின்' வேண்டும் என்று சொல்லி, அதற்கான படம்கூட போட்டுக்காண்பித்து இருக்கிறேன். அதுபோன்று

செய்து கொடுத்தால் அரசுக்கும் செலவு கம்மியாக ஆகும். மக்களுக்கும் பயன்படுத்துவதற்கு உதவிகரமாக இருக்கும். என்னுடைய தொகுதியில் இரண்டு கக்கூஸ்கள் கட்டியிருக்கிறார்கள். தற்போதுள்ள வறட்சி நிலையில் தண்ணீர் கிடைக்காத காரணத்தால் அந்தக் கக்கூஸ்களை பயன்படுத்துவது சிரமமாக இருக்கிறது. நாம் எவ்வளவோ காசைச் செலவழிக்கிறோமே தவிர, அதை மக்களுக்குப் பயன்படும் வகையில் பயன்படுத்துவது இல்லை. எங்களைப் போன்றவர்கள் குறைகளைச் சொன்னால், அதை கருத்தில் எடுத்துக்கொள்ளாமல், அதிகாரிகள் சொல்வதை வைத்துக்கொண்டு அவர்கள் வைத்ததுதான் சட்டம் அவர்கள் சொல்வதுதான் நியாயம் என்கிற முறையில் இந்த அரசு இயங்குகிறது என்று குற்றம்சாட்டி, அவற்றைக் கண்டிப்பாக நிவர்த்தி செய்தால் மக்களுக்கு நல்ல பலன் ஏற்படும் என்பதைச் சொல்வி, விடைபெறுகிறேன். வணக்கம்.

திரு. என். வரதராஜன்: பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1981-82ஆம் ஆண்டுக்கான நிதி ஒதுக்கீடு பெற்று, இந்த மாநில அரசு நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முயற்சித்திருப்போது, அது கவனத்தில் எடுத்துக்கொள்ளவேண்டிய மிக முக்கியமான பிரச்சனை என்ன என்பதை இந்த அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர நான் விரும்புகிறேன்.

ஜனநாயகம் நம்முடைய நாட்டில் நிலைபெற்று இருந்தால் தான் நீங்கள் இந்த நிதி ஆதாரங்களை வைத்துக்கொண்டு ஜனங்களுக்கு நல்ல காரியங்களைச் செய்ய முடியும். இன்று ஜனநாயகத்திற்குச் சேதனை ஏற்பட்டு இருக்கும் காலம் என்பதை நான் நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டு இருக்கிறேன். மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு மாநில அரசு, 5 ஆண்டு, காலம் ஆளுவதற்கு அதிகாரம் பெற்று இருக்கும் மாநில அரசு, எந்தவிதமான காரணமும் இல்லாமல் கலைக்கப்படும் என்ற ஒரு பயமுறுத்தல் இந்த நாட்டில் இருந்து கொண்டு இருக்கிறது என்பதை நான் நினைவுபடுத்த விரும்புகிறேன்.

நேற்றைக்கு முன்தினம் நம்முடைய மாநில முதலமைச்சர், மேற்கு வங்க முதலமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசினார்கள். இந்த நாட்டில் ஒரு மாநில முதலமைச்சர் மற்றொரு மாநில முதலமைச்சரைச் சந்தித்துப் பேசுவது ஒரு பாபமான காரியமா? இந்த மாநிலத்திற்கு வந்த வேறு ஒரு மாநில முதலமைச்சரைச் சந்தித்து, இந்த மாநில முதலமைச்சர் தன்னுடைய மாநிலத்தில் என்ன நிலைமை இருக்கிறது, அந்த மாநிலத்தில் என்ன நிலைமை இருக்கிறது என்று பேசி கருத்துப் பரிமாறிக்கொள்ளக்கூடிய ஒரு காரியம் பாவமான காரியமா? மேற்கு வங்க முதலமைச்சர் என்ன தீண்டத்தகாதவரா, அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் மேற்கு வங்க முதலமைச்சர் ஜோதி பாசு அவர்களை காங்கிரஸ் கட்சி கருதுகிறதா? இந்தச் சட்டசபையிலேயே காங்கிரஸ் கட்சியின் துணைத் தலைவர் திரு. சுந்தரராஜ் அவர்கள் நேற்றைக்குப் பேசுகிற

1981 மே 11] [திரு. என். வரதராஜன்]

போது, இந்த மாநில அரசை மிரட்டுகிறார்கள்—நீங்கள் என்ன அவரோடு பேசினீர்கள் என்று கேட்கிறார்கள். இப்படி ஒரு நாட்டின் முதலமைச்சரைப் பார்த்து அவர் சொல்லைவெண்டிய அவசியம் என்ன?

இந்த நாட்டில் 1959 முதல் 1980 பிப்ரவரி 17-ம் தேதி வரை மத்திய அரசாட்சி மாநில அரசுகளைக் கலைத்ததுதானே வரலாறு. மாநில அரசுகளா மத்திய அரசைக் கலைத்தது. இந்த ஜனநாயக பரிமுதல் கூடாது. மத்திய அரசின் ஜனநாயக விரோதப் போக்குகளை விமர்சிப்பதே ஆபத்து என்ற முறையிலே இன்றைக்கு நிலைமைகள் இருக்கின்றன. யாராவது ஒரு அமைச்சர் மத்திய அரசைக் குறைகூறிப் பேசிவிட்டால், அல்லது ஒரு மாநில முதலமைச்சர் பேசிவிட்டால், உடனடியாக மத்திய அரசு தன்னுடைய தண்டாயுதத்தை அந்த மாநில அரசின் மீது தாக்கும். இந்தப் போக்கை நம்முடைய மாநில அரசு உணர்ந்து, உஷாராக இருக்கவேண்டும் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

ஆகவே, நான் இந்த நேரத்தில் தெரிவிக்க விரும்புவது—இந்தத் தமிழ் நாட்டில் இருக்கக் கூடிய 5 கோடி மக்களையும் இந்த ஜனநாயகத்திற்கு ஆதரவாக ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்பதற்காக நீங்கள் திருப்பிவிடவேண்டிய கடடாயத்தில் இருக்கிறீர்கள். நீங்கள் 1,200 கோடி ரூபாய் அளவிற்குச் செலவுசெய்யப் போகிறீர்கள். ஆகவே, உங்களுடைய கடமையை நீங்கள் உணரவேண்டும். இந்த மாநிலத்தில் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு இருக்கும் அரசு, இன்றைக்குள்ளே சட்டப்படியும், நியாயப்பட்யும் நம்முடைய நாட்டின் அரசியல் சட்டம் வழங்கியிருக்கும் உரிமைப்பட்யும் அது 5 ஆண்டு காலம் தொடர்ந்து ஆட்சியில் இருப்பதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது. அதில் தலையிடுவதற்கு எந்த ஆட்சிக்கோ அரசுக்கோ அதிகாரமில்லை. அதை நாம் அனுமதிக்கவும் கூடாது என்ற வகையிலே இந்த மாநிலத்திலே உள்ள மக்களா உணர்ந்து கொள்ளச் செய்கிறவகையில் இந்த அரசு செயல்படவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இதைத்தான் இன்றைக்கு நீங்கள் செய்தாகவேண்டும். இதை யாரோ செய்யவேண்டும் என்று இருப்பது கூடாது. அப்படிப்பட்டக் கடமையைச் செய்யவேண்டிய அவசியம் தற்போது காத்து நிற்கிறது என்பதை மட்டும் நான் நினைவுபடுத்தக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இது நாட்டின் ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாப்பதற்கு மட்டும் தேவையில்லை. நம்முடைய மக்களின் நல்வாழ்வுக்காக நாம் ஆற்றவேண்டிய பணிகளுக்காகவும் தேவைப்படுகிறது. இந்த அரசு போய்விடும், இந்த அரசு போய்விடும் என்று அடிக்கடி சொல்லிக் கொண்டே இருந்தால், ஐ.ஏ.எஸ். அதிகாரிகள், இந்த நாட்டின் நிர்வாகத்தை நடத்துகின்றவர்கள், உறுதியாக இந்த அரசுடன் நின்று, அவர்கள் ஏற்படுத்திய சட்டதிட்டங்களை அமல் நடத்து

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1981 மே 11]

வதற்கு உறுதுணையாக இருப்பார்களா என்கிற ஐயம் ஏற்படுகிறது. அவர்கள் எண்ணம் ஊசலாடும் வகையில் இந்த நிலைமைகள் போகும், ஆகவே, காரியங்கள் ஆற்றுவதிலும் தயக்கம் ஏற்படும். ஆகவே, நான் இந்த அரசுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். தமிழ் நாட்டு மக்களின் முழு ஆதரவு பெற்று நாம் இந்த ஆட்சிபீடத்தில் அமர்ந்து இருக்கிறாம் என்கிற தெம்போடு, அந்த மக்கள் நம் பக்கம் இருக்கிறார்கள் என்கிற தெரியத்தோடு, நீங்கள் செயல்படுங்கள். அஞ்சத் தேவையில்லை. பயப்படத் தேவையில்லை. நீங்கள் உங்களுடைய அதிகாரத்தை ஜனநாயகத்தைப் பாதுகாக்க, உபயோகப்படுத்துங்கள். இந்த நாட்டில் உள்ள ஜனநாயக சக்திகளோடு சேர்ந்து நின்று இந்த மாநில அரசை நடத்துகின்ற முறையில் நீங்கள் ஆட்சிபீடத்தில் கொலுவீற்றிருங்கள். மக்களுக்குக் கொடுத்த வாக்குறுதிகளை நிறைவேற்றுங்கள். அந்த வகையில் இந்த ஆண்டு நீங்கள் போட்டுள்ள திட்டங்களை அமல்படுத்துங்கள் என்று வற்புறுத்திக் கூற விரும்புகிறேன்.

[முற்பகல் 10-40]

அடுத்து, அரசினுடைய கவனத்திற்கு ஒன்றைக் கொண்டுவர விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் விவசாயிகள், தொழிலாளர்கள், அரசு ஊழியர்கள், நடுத்தர வர்க்க ஊழியர்கள் ஆகியோர் பல இயக்கங்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இது எதிலிருந்து தோன்றுகின்றது? 1971 ஆம் ஆண்டிலே இருந்து கல்லூரியில் படிக்கின்ற மாணவன் ஒரு உதவித்தொகை வேண்டுமென்று கேட்கிறான், அந்த உதவித் தொகை அரசிடமிருந்து கிடைக்கும் என்று அவனோடு எதிர்பார்க்கிறான்; ஆனால், இதுவரை அது முடியவில்லை. அவன் ஏமாற்றமடைகிறான். பல்வேறு எண்ணங்கள் அவன் மனதிலே ஏற்படுகின்றன. மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட ஒரு மாநில அரசிலிருந்து உதவித் தொகை நமக்கு கிடைக்கவில்லையே என்ற ஏமாற்றத்தின் எதிரொலி பல்வேறு எண்ணங்களுக்குக் காரணமாக இருக்கிறது.

அதைப்போல வேளாண்மைத் தொழில் நுட்ப அலுவலர்கள் கடந்த சில நாட்களாக கிளர்ச்சி செய்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதன் காரணமாக இன்றைக்கு 900 பேர்கள் சென்னை சிறையில் இருக்கிறார்கள். ஐந்து நாட்களாக உண்ணாவிரதப் பேராட்டம் நடத்திக்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதிலே ஒருவருடைய நிலைமை, அவருடைய உயிர் ஊசலாடுகிறது என்று தகவல் வந்திருக்கிறது. மாநில அரசு இதை அலட்சியம் செய்யக்கூடாது.

அதைப்போல தொடக்கப்பள்ளி ஆசிரியர்கள் பேராட்டம் நடத்தி, கிட்டத்தட்ட 3,700 பேர்கள் கைதாகியிருக்கிறார்கள். அவர்கள் சில கோரிக்கைகள் வைத்திருக்கிறார்கள். இன்றைக்கு நாட்டிலே வறட்சி ஏற்பட்டிருக்கிறது. மக்களுக்கு துன்பம் இருக்கிறது. இந்த நேரத்தில் அரசு ஊழியர்கள் அல்லது ஆசிரியர்கள் மக்களுக்குச் சேவை செய்ய வேண்டும் என்பதில் கருத்து வித்தியாசம் இல்லை.

1981 மே 11]

[திரு. என். வரதராஜன்]

கடந்த 33 ஆண்டுகளாக இந்த மன்றம் கண்டது என்ன? இந்த நாடு பார்த்தது என்ன? மக்களுக்காக பல்வேறு திட்டம் போட்டு, அதற்கு நிதி ஒதுக்கீடு செய்து கொடுக்கப்பட்டது எத்தகாக? ஜனங்களுக்குச் சேவை செய்ய என்று சொல்லப்பட்டது. இந்த 33 ஆண்டு காலத்தில் ஆசிரியர்கள் பணியாற்றி இருக்கிறார்கள், அரசு ஊழியர்கள் பணியாற்றி இருக்கிறார்கள். இருந்தாலும் நூற்றுக்கு 63 பேர்கள் இன்றைக்கு வறுமைக் கோட்டிற்கும் கீழேதான் இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்கு இந்த ஆசிரியர்கள் காரணமா? அரசு ஊழியர்கள் காரணமா? அல்லது தொழில் நுட்ப அலுவலர் காரணமா? இல்லை. அரசு மற்ற கவனத்தை இதிலே ஈர்க்கக்கூடாது.

நடைபெற்றிருக்கின்ற சூழ்நிலை இன்றைக்கு நம்முடைய அரசு உருவாக்கியது அல்ல. இந்த நாட்டிலே 5 ஆண்டுத் திட்டங்களால் ஏற்பட்ட சரபக்டேடு இது. அதனால் ஏற்பட்ட மன உணர்ச்சிகள், இதைப் புரிந்துகொண்டு, நாம் நடைமுறை களை கையாள வேண்டும். அவர்கள் 5 கேட்டரல் 3 பிரச்னை களைத் தீர்க்க வேண்டும். வன்முறை என்று சொல்லி அடக்க முயற்சி செய்யாதீர்கள். தண்டாயுதத்தைத் தூக்காதீர்கள். அவசரச் சட்டத்தைக் காட்டாதீர்கள். அதற்கும் பதிலாக உங்கள் அன்பைக் காட்டுங்கள்; நியாயத்தைக் காட்டுங்கள்; மாநில அரசின் நிதிநிலையை எடுத்திக் சொல்லுங்கள். அவர்களும் நீங்களும் பேசி, பிரச்னைகளை சுமதமாகத் தீர்க்க வேண்டும். அந்த முறையிலே அரசு ஊழியர்கள், ஆசிரியர்கள், தொழில் நுட்ப அலுவலர்கள் இன்னும் மற்றவர்களுடைய பிரச்னைகளை எல்லாம் தீர்க்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்தபடியாக, இன்றைக்கு தமிழகத்திலே பலர் பல இயக்கங்களை நடத்துகிறார்கள். மார்க்சிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் நிலை என்ன என்பதை இந்த மன்றத்திலே தொடர்ந்து வெளியிட்டு வருகிறோம். ஆனால் அரசுக்கு ஒரு நிலையைத் தெளிவுபடுத்த விரும்புகிறேன். இன்றைக்கு தமிழ்நாட்டில் ஜப்தி நடவடிக்கை தீவிரப்படுத்தப்படுகிறது. 5 ஏக்கருக்கு மேல் நிலம் உள்ளவர்கள் மீதுதான் ஜப்தி நடவடிக்கை எடுக்கிறோம் என்று சொல்கிறார்கள். அந்தத் தகவல் சரியல்ல என்பதற்கு என்னிடம் பல விவரங்கள் இருக்கின்றன. 5 ஏக்கருக்குக் கீழ்ப்பட்டவர்களிடம் கூட ஜப்தி நடவடிக்கை எடுத்திருப்பதாக தகவல் வந்திருக்கிறது. ஜப்தி நடவடிக்கைக்குப் போகும்போது 20 வேள்களில் போலீசார் போகிறார்கள். கிட்டத்தட்ட ஒரு உள்நாட்டு யுத்தம்போல் நடக்கிறது என்று சொல்லப்படுகிறது. அது இந்த அரசுக்கு நல்லதல்ல.

இன்றைக்கு மின்சாரக் கட்டணத்தை வசூல் செய்ய சில நடவடிக்கைகளை மேற்கொள்கிறோம். பாக்கிகள் பல ஆண்டுகளாக நின்றுவிட்டன. எல்லாவற்றையும் ஒரே தடவையில் வசூல் செய்ய முடியாது என்பதால் 1 பிளஸ் 1 என்ற அடிப்

[திரு. என். வரதராஜன்]

[1981 மே 11]

படையில் வசூல் செய்கிறோம். உடனடியாக எல்லாவற்றையும் கட்ட முடியாது என்பதை ஒப்புக் கொண்டிருக்கிறோம். அதைப் போல 5 ஏக்கர் நன்செயும் 10 ஏக்கர் புன்செயும் உள்ளவர்கள் பயிர் கடனை ரத்து செய்து, அதற்கு மேலே உள்ளவர்களுக்கு வட்டி நிவாரணம் கொடுத்து, 7 ஆண்டுகளில் தவணை முறையில் கடன் வசூல் என்று சொன்னால் கடன் ஒழுங்காக வசூலாகும். இல்லாவிட்டால் வேறு ஒரு பக்கம் திசை திருப்பும் முயற்சியில் ஈடுபடுகிறார்களே அதற்கு இடம் கொடுத்துவிடும். ஆகையால் வறட்சியாக இருக்கிற இந்த நேரத்தில் வசூல் நடவடிக்கை எடுக்காமல் 7 ஆண்டு அல்லது 10 ஆண்டு தவணைகளில் வசூல் செய்ய நடவடிக்கை எடுக்கவேண்டும். 35,000 ரூபாய் கடன் பெற்ற ஒருவர் 20,000 ரூபாய் கொடுக்கிறார், பாக்கியை பின்னால் கட்டுவதாகச் சொல்கிறார். அதிகாரி அதை மறுக்கிறார். எல்லாவற்றையும், 35,000 ரூபாயையும் இப்போதே கொடுக்க வேண்டுமென்று சொல்கிறார். இது சரியல்ல.

இன்று விவசாயிகளைக் கொண்ட உயர்மட்டக் குழு அமைத்திருக்கிறோம். அதிலே பேசி, அதற்கு நீண்ட நாள் ஆகாமல், இந்த சட்டமன்றத் தொடர் கூட்டம் முடிந்த உடனேயே கூடிப்பேசி, விவசாயிகளுக்கு நியாயமான நிவாரணம் கொடுத்து, கடனை வசூல் செய்ய உரிய வழிமுறைகளை வகுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றைக்கு விலைவாசி ஏறி இருக்கிறது. நிதி அமைச்சர் பல முறை இந்த மன்றத்தில் சொல்லியிருக்கிறார்கள். 20%, 25% இந்த ஆண்டு பல பொருள்களின் விலை ஏறியிருக்கிறது என்ற உண்மை நிலைவரச் சொன்னார்கள். அவர்கள் பட்டுஜட்டை சமர்ப்பிக்கும்போது விலைவாசி என்பது ஒரு மாநில அரசால் கட்டுப்படுத்தக் கூடியது அல்ல என்று சொன்னார்கள். மத்திய அரசின் கொள்கை, பணப் புழக்கம் வரிக் கொள்கை, மற்ற பல காரணங்களால் இன்றைக்கு விலைவாசி ஏறியிருக்கிறது. அப்படிப்பட்ட விலை ஏற்றம் பயங்கரமாக ஏறுகிற இந்தக் காலத்திலே நாம் நடத்துகிற இந்த 17 ஆயிரம் நியாய விலைக் கடைகளும் நல்ல முறையில் நடக்கிறதா என்று அரசு உன்னிப் பாகக் கவனிக்க வேண்டும். அரிசி, சீனி, பருப்பு வகைகள், சமையல் எண்ணெய், மண்ணெண்ணெய், விறகு போன்றவற்றிற்கு, அதாவது குறிப்பிட்ட 10, 15 அத்தியாவசியப் பொருள்கள், ஆலை விலைக்கு வாங்கி, அதிக விலைக்கு விற்கிற இடைத்தரகர்கள் இல்லாமல், நியாயமான விலையில் ஏழை எளியவர்கள் எளிதாக வாங்கக் கூடிய வகையில், இந்தப் 17,000 நியாயவிலைக் கடைகளிலும் விற்பதற்கு ஏற்பாடு செய்தால் மிக நன்மையாக இருக்கும். அப்படி கொடுக்கும்போது, குடும்பக் கார்டுகள் இல்லாத உண்மையான குடும்பங்களுக்கு, குடும்பக் கார்டுகளைப் புதிதாக வழங்கியும், நாம் குடும்பக் கார்டுகள் கொடுத்து 5 ஆண்டுகள் ஆகிவிட்ட காரணத்தால்

1981 மே 11]

[திரு. என். வரதராஜன்]

கிழிந்து பழுதுபட்ட நிலையில் அந்த கார்டுகளை வைத்திருப்பவர்களுக்கு புதுப்பித்துக் கொடுத்தும், இந்த அத்தியாவசியப் பொருள்களை அனைவரும் வாங்கக் கூடிய வகையில், ஏற்பாடு செய்தால் அது மக்களுக்கு மிகவும் நன்மையை அளிக்கும்.

இதன் காரணமாக ஒரு 100 கோடி ரூபாய் அரசுக்கு நஷ்டம் ஏற்பட்டாலும் பரவாயில்லை. அப்படி ஒரு ஏற்பாட்டை செய்ய அரசு முன்வரவேண்டும். வேண்டுமானால் இந்த நஷ்டத்தை மதுவிலக்கு தளர்த்துவதில் வரும் இலாபத்தை வைத்துக் கொண்டு ஈடுகட்டிவிடலாம். இந்த மதுவிலக்கை தளர்த்தும் பிரச்சனையிலும் இப்படி அவரக்கிணறு தாண்டிக் கொண்டிராமல் முழு அளவில் செயல்பட வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். நம்முடைய வருவய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூட இந்த மாதம் ஏலம், அடுத்த மாதம் ஏலம் என்று இங்கே நம்மை ஏலம் விட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஏன் தயக்கம் காட்டுகிறீர்கள் என்று கேட்கிறேன்? சுற்றியுள்ள மாநிலங்களிலிருந்தெல்லாம் பண்ட எடுத்தது போல் நம்முடைய மாநிலத்தை..... (குறுக்கீடு)

மாண்புமிகு திரு. எஸ். டி. சோமசுந்தரம்:— மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மனிதனை மனிதன் ஏலம் விடும் வழக்கம் இந்த 20 ஆம் நூற்றாண்டில் இல்லை என்பது மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்கு நன்றாகத் தெரியும். நான் அதை இந்த அவையிலே சொல்லுகிறேன். விளக்கமாகவே சொன்னேன்—இன்றைக்கு அரசுக்கு வரவேண்டிய நியாயமான வரி குறையக் கூடாது என்பதுதான் நம் எல்லோருடைய நல்லெண்ணமும் ஆகும்.

தமிழகத்திலே உள்ள பல்வேறு பகுதிகளில் இருந்தும் இதற்கு நேரம் போதாது, இன்னும் அதிகம் வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாக தெஞ்சையைச் சேர்ந்த பரிசுத்த நாடார் போன்றவர்கள், 1949-க்கு முன்பிருந்தே 100 கடைகளுக்கு மேல் எடுக்கக் கூடியவர்கள் எல்லாம், நேரம் இன்னும் அதிகமாக்கப் பெற வேண்டும் என்று கேட்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் கோரிக்கை நியாயமானதே. பனை மரங்களிலோ, அல்லது தென்னை மரங்களிலோ, முதலில் பட்டையடிக்கப்பட்டு, கள் பானைகள் கட்டப்பட்டு, பிறகு சில நாட்கள் சென்று கள்ள இறக்க வேண்டும். அதில் மரம் ஏறும் தொழிலாளிகள் எவ்வளவோ சங்கடங்கள் இருப்பதாகச் செல்கிறார்கள். அவைகளை ஓரளவிற்கு நான் அறிவேன். எனக்கு மரம் ஏறத் தெரியாது என்றாலும், கிராமப்புறங்களில் அவற்றைப் பார்த்திருக்கிறேன். ஆகவே அவர்களுடைய கோரிக்கையின் அடிப்படையில்தான் ஏலம் விடுவதைத் தள்ளி வைத்திருக்கிறோம், ஒத்தி வைத்திருக்கிறோமே தவிர, நிச்சயமாக நிறுத்திவிடவில்லை. நிச்சயமாக கடைகளைத் திறப்போம். மாண்புமிகு வரதராஜன் அவர்கள் குடிக்கா விட்டாலும், மற்றவர்கள் வாங்கிக் குடிக்கலாம் என்று தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[1981 மே 11]

திரு. என். வரதராஜன்: மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு வருவாய்த்துறை அமைச்சர் அவர்கள் கூறிய விளக்கத்திற்கு நன்றியைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். இத்தகைய ஒரு விளக்கத்தைத்தான் நான் எதிர்பார்த்தேன். நான் மனிதரை ஏலம் விடுவதைப்பற்றிச் சொன்னபோது அதை ஒரு அன்போடுதான் சொன்னேனே தவிர, எந்த உள் கருத்தையும் வைத்தும் அந்த வார்த்தையை உபயோகப்படுத்தவில்லை.

நானும் அதிகமான அளவில் வருமானம் நமது அரசாங்கத்திற்கு, அந்த மதுவிலக்கினை தளர்த்துவதினிருந்து வர வேண்டும் என்றுதான் விரும்புகிறேன். 200 கோடி அல்லது 300 கோடியை பெற்றால் கூட, அது ஒன்றும் சூதாட்டமான முறையில் மக்களை ஏமாற்றி வாங்கிய வருவாய் அல்ல. அந்தப் பணத்தை மக்களுக்கே மிக நல்ல முறையில் பயன்படுத்தக் கூடிய அளவில் பல நல்ல திட்டங்களை நீங்கள் பதிலுக்குச் செய்ய முடியும் என்பதைக் கூறிக் கொண்டு, நான் முன்பே எடுத்துக் கூறியதைப் போல, அத்தியாவசியமான 10, 15 பொருள்களை நியாயவிலைக் கடைகளில்—ஆலை விலைக்கு, கட்டுப்படியாகக் கூடிய நியாயமான விலைக்கு மக்களுக்கு கிடைக்கும்படி, ஒிற்பனை செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இதனால் ஒரு 100 கோடி ரூபாய் அரசாங்கத்திற்கு நடட்டம் வந்தாலும் அதை ஏற்று நிர்வகிப்பதற்கு, கிராமப் புறங்களில் இருக்கும் ஏழை எளிய மக்களுக்கு, நடுத்தர மக்களுக்கு, நகர்ப்புறங்களில் இருக்கும் தொழிலாள வாக்கத்தினருக்கு தேவையான உணவுப் பொருள்கள் நியாயமான விலையில் கிடைக்கச் செய்யும், அது உங்களை நம்பி ஒட்டளித்து தேர்ந்தெடுத்து அனுப்பியிருக்கும் ஜனங்களுக்கு நீங்கள் செய்கிற பெரிய உபகாரமாகவும் இருக்கும் என்று இந்த நேரத்திலே குறிப்பிட விரும்புகிறேன்.

அதோடு இன்றைக்கு நியாயவிலைக் கடைகளில் இருக்கும் நிலைமையைப் பார்த்தால் மிக பரிதாபகரமாக இருக்கிறது. ஆயிரம் கார்டுகளுக்கு ஒரு கடை என்று இருப்பதால் அங்கே கூட்டம் தாங்க முடியாமல், பெரிய கியூ நிற்கவேண்டியிருக்கிறது. இதன் காரணமாக பல தவறுகள் நடைபெறக் கூட வழி ஏற்படுகிறது. ஆகையினால் அதை மாற்றி 500 அட்டைகளுக்கு ஒரு நியாய விலைக்கடை என்று, அமைத்துக் கொடுத்தால் உலமாக இருக்கும் என்றும் கேட்டுக் கொள்கிறேன். ஆகவே, தயவு செய்து நான் குறிப்பிட்ட இந்த காரியங்களை நீங்கள் முனைந்து செய்ய வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

ஏனென்றால் இருக்கும் சூழ்நிலையில் ஏறுகின்ற விலைவாசிகளை கட்டுப்படுத்தக் கூடிய அதிகார நிலைமை மாநில அரசுகளுக்கு இல்லை, மாநில அரசினால் அது முடியாது. அது எல்லோருக்கும் தெரியும். ஆனால் நம்மால் முடிந்த இந்த வேலைகளைச் செய்தால், அது மக்களுக்கு பெரும் பயனைக் கொடுக்கும், அவர்கள் உங்களை வாழ்த்துவார்கள் என்று கூறிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1981 மே 11]

[திரு. என். வரதராஜன்]

அடுத்து நம்முடைய மாநிலத்திலே தேவையான உணவு இருப்பு இல்லை. இதுவும் அனைவருக்கும் தெரியும். ஆனால் முன்னாலேயே மாநில சர்க்கார் தேவையான அளவு முயற்சி செய்திருந்தால், சம்பா அறுவை நடக்கிற நேரத்திலேயே, அதை நேரிடையாக அரசு வாங்கியிருந்தால், தேவையான அளவு அல்லது ஓரளவு நெல்லை அரசு இருப்பு வைத்திருக்க முடியும். ஆனால் எந்த காரணத்தாலோ இந்த விஷயத்தில் சரியான கொள்கையை கையாளாததின் காரணமாக இந்த நிலை ஏற்பட்டிருக்கிறது.

[முற்பகல் 10-50]

இப்போது நெல்லுக்கு குவிண்டால் ஒன்றுக்கு ரூ. 150 வேண்டுமென்று நிதி அமைச்சர் அவர்கள் வலியுறுத்துகிறார்கள். ரூ. 100 கொடுத்தாலும் பரவாயில்லை என்று நான் சொல்கிறேன். சட்டத்துடனான அமைச்சர் இரண்டு நாட்களுக்கு முன்னால் என்று கருதுகிறேன், ஒரு குவிண்டால் நெல்லுக்கு ரூ. 150 என்று கூட்டுறவுத் துறை மூலம் கொள்முதல் செய்வதற்கு முயற்சி செய்து கொண்டிருக்கிறோம் என்ற செய்தி எல்லாம் சொன்னார்கள். மாநில அரசுக்கு எது சாத்தியமோ, அந்த ரூ. 150 கொடுத்தாலும் நாங்கள் ஏற்கிறோம் மார்க்லிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி சார்பாக, ஒரு குவிண்டால் நெல்லுக்கு ரூ. 150 கொடுக்க முடியும் என்று அறிவிப்புக் கொடுத்து நம் கையில் ஐந்து அல்லது பத்து லட்சம் டன் இருப்பு வைத்துக்கொள்ள வேண்டும். அப்படி ஒரு கொள்கை வேண்டும் மாநில அரசுக்கு. இந்த மாநிலத்தில் உற்பத்தியாகும் விவசாய விளைபொருட்களுக்கு கட்டுபடியான விலை இல்லை என்று விவசாயிகள்கண்ணீர் வடிக்கிறான். ஆகவே அறுவடைக்கு இரண்டு மாதங்களுக்கு முன்னால் விலை நிர்ணயிக்க வேண்டும். மத்திய அரசு ஒரு விலை நிர்ணய கமிஷன் ஏற்படுத்தியிருக்கிறார்கள் என்றால் அது இருக்கட்டும். நம் மாநிலத்தில் ஒரு விலை நிர்ணயக் கமிஷன் ஏற்படுத்தி விவசாயிகளுக்கு, அவர்கள் விளைபொருட்களை நெல்லுக்கு கரும்புக்கு, அல்லது நவதானியங்களுக்கு, கடலைக்கு இன்ன விலை இந்த ஆண்டு கொடுக்க இயலும் என்று நீங்கள் அறிவித்தால் அது மத்திய அரசை நிர்ப்பந்தப்படுத்த, மத்திய அரசு விலை நிர்ணயக் கமிஷனை நியாய பூர்வமாக பார்ப்பதற்கு உதவி செய்யும். இது ஒரு மிக முக்கிய விஷயமாகும்.

விவசாய விளைபொருள்களுக்கு நியாயவிலை கிடைக்கவில்லை என்றால் அதற்கு அடிப்படைக் காரணம் உண்டு. கடலை எண்ணெய்யாக மாறுகிறது, வனஸ்பதியாக மாறுகிறது, சோப்பாக மாறுகிறது. கரும்பு ஜீனியாக மாறுகிறது. சாக்கலேட்களாக மாறுகிறது. விலை ஏறுகிறது, மக்களை எதிர்த்து தாக்குகிறது. ஆகவே இந்த நாட்டிலுள்ள விவசாயிகளை நாம் கைதுக்கிவிடவேண்டும். ஆகவே

1981 மே 11]

[திரு என். வரதராஜன்]

விவசாயிகளின் விளைபொருட்களுக்கு அந்த அந்த ஆண்டு பருவ காலத்திலேயே அவற்றின் விலையை அறிவிக்கவேண்டும். தமிழ் நாட்டில் பருத்தி என்ன பாடுபடுகிறது, அதற்கு நியாயமான விலை கிடைக்கவில்லை. ஸ்டாக் இருக்கிறது. ஆகவே இந்தத் துறையில் அரசு தன் கவனத்தைச் செலுத்தவேண்டும்.

அடுத்தபடியாக, சனியன் பிடித்த ஜாதிச் சண்டைகள். இது தமிழ்நாட்டில் ஒரு பயங்கரமான நிலையை உருவாக்கி தமிழ் நாட்டுக்கு ஒரு அவப்பெயரை ஏற்படுத்துகிற சூழ்நிலையை உருவாக்கி வருகிறது. பஞ்சம் நெருப்பும் பக்கத்தில் பக்கத்தில் இருந்தால் என்ன ஏற்படும் என்ற கேள்வியைக் கேட்கவேண்டிய தில்லை. இராமநாதபுரம், திருநெல்வேலி மாவட்டத்திலுள்ள கழுகுமலையில், பல்வேறு இடங்களில் ஏற்பட்டிருக்கக்கூடிய துயரக்காட்சிகளைப் பார்த்துகிறோம். அதை கிலர் செய்கிறார்கள், இந்த அரசு ஏதோ செய்திருப்பதாக கூக்குரல போடுகிறார்கள், நான் மாநில அரசைக் கேட்டுக்கொள்ள விரும்புவது எல்லாம். இன்று எது எதற்கோ குழுக்கள் அமைக்கிறோம். இதில் அரசு முயற்சி செய்ய வேண்டும். எந்தக் கட்சி வரவில்லை என்று பார்த்துக் கொள்ளலாம். அரசு துணிவாக நடவடிக்கை எடுத்து அனைத்துக் கட்சிகளையும் அழைத்துப் பேசுங்கள், பொருளாதார பிரச்னைகள் ஒருபுறம் இருக்கட்டும். ஆண்டாண்டுக்காலமாக பாதுகாத்து வந்த ஜனநாயகத்திற்கு, சமுதாய முன்னேற்றத்திற்கு, மனிதனின் நாகரீகத்திற்கு, பண்புக்கு, கலாசாரத்திற்கு ஆபத்து வரக்கூடிய ஒரு மிருக வெறி ஆதி வெறி.

இது தூண்டிவிடப்படுகிறது. யார் என்பதல்ல பிரச்னை. முதலில் மாநில அரசு ஒரு வேண்டுகோள் விடவேண்டும். இதற்கான முயற்சியினை எடுக்க வேண்டும். இதற்காக ஒரு குழு அமைத்து அந்தக் குழு தமிழ்நாட்டில் சுற்றுப்பயணம் செய்ய வேண்டும். நெருக்கடி ஏற்படுகிற நிலையாக இருக்கிற இடத்தில் நெருக்கடி முடிந்து போவது அல்ல. முன்னமேயே போய் அதைத் தடுப்பதற்கான முயற்சிகளை மேற்கொள்ள வேண்டும். அதற்காக கடுமையான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்படவேண்டும். வருகிற ஆண்டு பாரதி நூற்றாண்டு. ஜாதிகள் இல்லையடி பாப்பா என்று பாடிய பாவலரின் நூற்றாண்டைக் கொண்டாட இருக்கிறோம். ஆகவே மாநில அரசு இதில் தைரியமாக முயற்சிகளை எடுக்கவேண்டும். அனைத்துக் கட்சிகளையும் அழைக்கவேண்டும். எதிர்வரிசையில் இருப்பவர்களை ஒதுக்கி விடாமல் அனைவரையும் அழைக்கலாம். வருகிறார்களா இல்லை உள் மனதோடு அபிமானத்தோடு செயல்படுகிறார்களா இல்லையா என்பதை பின்னால் பார்த்துக்கொள்ளலாம். அந்த முயற்சியை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டும்.

அடுத்து, அதிகாரத்தில் இருக்கக்கூடிய காலத்தில் மக்களை ஈர்க்கவேண்டும். இன்று கேரளா அரசும், மேற்கு வங்க அரசும் வலை இல்லாதிருக்கும் வாலிபர்களுக்கு ரூ. 50 உதவித் தொகை

1981 மே 11]

[திரு என். வரதராஜன்]

கொடுக்கிறார்கள், நீங்கள் பட்டம் பெற்று ஐந்து ஆண்டுகள் வரை வேலை இல்லாதவர்களுக்கு கொடுக்கிறோம் என்று கொடுக்க முன்வந்திருக்கிறீர்கள். நன்றி. இன்று நம் பட்ஜெட்டில் 1200 கோடி செலவழிக்கும்போது கேரள அரசு கிராமப் புறங்களில் 60 வயதுக்கு மேற்பட்ட விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு ரூ. 50 மாத ஒய்வூதியம் கொடுக்கிறார்கள். ரெவின்யூ இன்ஸ்பெக்டர்கள் மூலமாக அல்ல. நேற்றையதினம் நம் முதல் அமைச்சர் அவர்கள் சாடினார்களே, அந்த கிராம அதிகாரிகள் மூலமாக அல்ல. அதற்குப் போனால் ஐந்து ரூபாய் போய் விடும். எம். ஓ. மூலம் சுப்பன் குப்பனுக்கு வீட்டைத் தட்டுகிறது மாதம் ரூ. 50. அது அந்த விவசாயத் தொழிலாளர் வயிற்றில் பால் ஊற்றாதா? ஹரிஜன், ஹரிஜன் என்று சப்தம் போடுகிறீர்களே அவர்கள் தான் இந்த விவசாயத் தொழிலாளர்களில் 90% பேர்கள். (மணியடிக்கப்பெற்றது).

ஆகவே இந்த பட்ஜெட்டில் நிதி ஒதுக்காவிட்டாலும் வருகிற காலத்திலாவது இது பற்றிச் சிந்திக்கவேண்டும். படித்து வேலையற்றிருக்கிற வாஸிபர்கள் புலம்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தற் கொலை எண்ணம் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு நம்பிக்கை நட்சத்திரமாக இந்த மாநில அரசு திகழவேண்டும்.

இது குடும்பக் கஷ்டம் முழுவதையும் தீர்த்துவிடும் என்ற நம்பிக்கையில் அல்ல; ஓரளவுக்கு இந்தப் பணம் அவர்களுக்கு உதவிசுரமாக இருக்கும். வவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கு கிராமங்களிலே 60 வயதிற்கு மேலாகி, ஆதரவற்றவர்களாக இருக்கக் கூடியவர்களுக்கு இன்று கேரள அரசாங்கம் உதவித்தொகை வழங்குவதுபோல், அந்தத் தொகையை நீங்கள் ஒதுக்கிக் கொடுக்க வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

அடுத்து, நான் உங்கள் கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புவது, இந்த முனிசிபல் சிப்பந்திகள், பொதுச்சுகாதார சிப்பந்திகள் பற்றி. தலையிலே மனிதனுடைய மலத்தைச்சுமந்து, இந்த 20 ஆம் நூற்றாண்டிலே தன் வாழ்க்கையை நடத்தும் காட்சியை நாம் பார்க்கிறோம். அதை உங்கள் கண்ணிற்கு முன்னே கொண்டு வருகிறேன். ஒவ்வொரு நகராட்சியிலும் 100 பேர்கள் என்றால், 150 பேர்கள் என்றால், 200 பேர்கள் என்றால் அப்படியேதான் இருக்கிறார்கள். இன்னும் அதிகமான ஆட்கள் வேண்டுமென்று சொல்லுகிறார்கள். நம்முடைய தொழிலாளர் நல அமைச்சர் அவர்கள் சமீபத்தில் திண்டுக்கல் லுக்கு வந்திருந்தபோது கூட சொன்னார்கள். 1986 ஆம் ஆண்டு திண்டுக்கல்லிலே எவ்வளவு ஜனத்தொகை இருக்க வேண்டுமோ, அந்த அளவு ஜனத்தொகை இந்த 80 ஆம் ஆண்டிலேயே வந்துவிட்டது என்று அவர்கள் ஆதங்கப்பட்டுக் கொண்டார்கள். அது உண்மை. எனவே, நகரத்தின் ஜனத் தொகை விஸ்தரிக்கப்படுகின்றது. ஆனால், முனிசிபல் தொழிலாளர்கள் 100 பேர்கள் என்றால் அந்த 100 பேர்கள் தான்;

150 பேர்கள் என்றால் அந்த 150 பேர்கள்தான் அன்று கண்ட மேனியாக இன்றும், என்றும் மார்க்கண்டேயனாக இருக்கிறார்கள். எனவே நான் வற்புறுத்திக் கேட்டுக் கொள்கிறேன். இந்த நகரசபையிலும் எங்களுக்கு அதிகமான ஆட்கள் வேண்டுமென்று கோரிக்கை அனுப்பியிருக்கிறார்கள்; பேச்சுவார்த்தை நடத்தியிருக்கிறார்கள். எனவே, அதை அதிகப்படுத்த வேண்டும். இன்று இந்த கிராமப்புறங்களிலே உள்ள ஊராட்சிகள், பஞ்சாயத்துக்கள், ஒன்றியங்கள், முனிசிபாலிட்டிகள், நகரசபைகள் ஆகியவையின் நியாயமான கோரிக்கைகளுக்கு உரிமைகள் வழங்கப்பட வேண்டுமென்று நான் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அங்கேயெல்லாம், அதிகப்படியான சிப்பந்திகளைச் சேர்க்கவேண்டும். ஏற்கனவே, ஒரு குழு இந்த முனிசிபல் சிப்பந்திகள், பொதுச் சுகாதார சிப்பந்திகள், பற்றி, ஒருவர் 40 கக்கூஸ்களை சுத்தம் செய்யவேண்டும் என்று சொல்லியிருக்கிறது; ஆனால் இன்றைக்கு அவர்கள் 400 கக்கூஸ்களை சுத்தம் செய்கிறார்கள் என்று சொல்வேன். ஆகவே, இதை கவனத்தில் கொண்டு இவர்களுக்கு நியாயம் வழங்க வேண்டும்.

கடைசியாக ஒரு வார்த்தை. திண்டுக்கல்வட்டாரத்திலே ஐயன் காலங்களிலே, கொடைக்கானல் மலைப் பிரதேசத்திலே ஐயம்பாளையம், கன்னிவாடி ஆகிய பகுதிகளிலே, அந்தப் பிரதேசங்களிலே மலையிலே உள்ள விவசாயிகள் 30 ஆண்டுகளாக அந்தக் காட்டுப் பகுதிகளை மேம்பாடு செய்து, இலவம்பஞ்சு மரத்தையும், மற்ற மரங்களையும் நட்டு, அங்கே காடுகளை வளர்த்திருக்கிறார்கள். அந்த விவசாயிகள் வெளியேற்றப் படுகின்ற காட்சி இப்போது நடைபெற்றுக் கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், மத்திய சர்க்கார் சட்டம் வருகிறது என்று சொன்னாலும், அந்தப் பகுதிகளிலே விவசாயிகள் வெளியேற்றப் படுவது பாவமான காரியம். அந்த விவசாயிகள் 30 ஆண்டுகளாக அங்கே பாடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அவர்கள் நிலங்களுக்குப் பட்டா இருக்கிறதா என்று பார்க்கக் கூடாது; அவர்கள் நிலங்களுக்குப் பி.மெமோ இருக்கிறதா என்று பார்க்கக் கூடாது. அவர்கள் அங்கே பாடுபட்டு இலவம்பஞ்சு மரங்களையும், மற்ற மரங்களையும் வளர்த்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, அவர்களுக்கு நியாயம் செய்ய, உதவி செய்ய ஒன்று அவர்களுக்கு அந்த இடங்களை ஒப்படை செய்யுங்கள் அல்லது குத்தகைக்கு விட்டு விடுங்கள். அப்பேர்ப்பட்ட ஏழை எளிய விவசாயிகளை நாம் பாதுகாக்க வேண்டுமென்று வற்புறுத்தி விடைபெறுகிறேன்.

திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : ஆன் எ பாயின்ட் ஆப் இன்பர்மேஷன் நண்பர் அவர்கள் நேற்றையதினம் பேசும்போது தீண்டத்தகாதவர்கள் என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அவர்களுடைய எண்ணத்திலே நிச்சயமாக எனக்கு நல்ல நம்பிக்கை இருக்கிறது. தீண்டத்தகாதவர்கள் என்ற அந்த வார்த்தை, அரசியல் சாசனப்படி இல்லை; சட்டப்படி இல்லாத அந்த

1981 மே 11]

[திரு எஸ். இளையபெருமாள்]

வார்த்தையை அவர் சொன்னது நியாயம்தானா? சரிதானா? என்று கேட்க விரும்புகிறேன். அவருடைய நல்லெண்ணத்திலே எனக்கு நம்பிக்கை இருக்கிறது. இருந்தாலும், தீண்டத்தகாதவர் என்று சொல்வது சரியா என்றுதான் கேட்கிறேன்.

திரு. ரா. உமாநாத் : நேற்று மாண்புமிகு சுந்தரராஜ் அவர்கள் பேசுகின்றபோது அதே முறையில்தான் பேசினார்கள். பார்க்கக் கூடாத ஒருவர் என்று பேசியதற்காக, தீண்டத்தகாதவர் என்று கேட்டார். அது ஒன்றும் அன்-பார்லிமென்டரி அல்ல. அது அன்-டச்சப்பிளிட் என்றுதான் அர்த்தம். அந்த வார்த்தை அன்-பார்லிமென்டரி அல்ல. அந்த ஆங்கில வார்த்தையின் தமிழாக்கம் தான் இது.

திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : தலைவர் அவர்களே. நான் மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்களுக்குச் சொல்லிக்கொள்ள விரும்புவது எல்லாம், அரசியல் சாசனத்தில் இல்லாத வார்த்தையைச் சொல்லலாமா?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன் :) வி. ஆர். நாட் டிஸ்கிங் தி அன்-டச்சப்பிளிட் ஆக்ட். நீங்கள் கேட்டதற்குப் பதில் சொல்லிவிட்டார்கள். மீண்டும் மீண்டும் விவாதத்தில் இறங்க வேண்டாம்.

திரு. எஸ். இளையபெருமாள் : நான் அன்-பார்லிமென்டரி என்று சொல்லவில்லை. சட்டரீதியாக இல்லாத வார்த்தையை அவர் சொல்லலாமா? அன்-டச்சப்பிளிட் இஸ் அபாலிஷ்ட் இன் எனி பார்ம். இட் இஸ் அன் அபென்ஸ். ஒரு கம்யூனிடிையைப் பற்றி, அந்த வார்த்தையை அவர் சொன்னது சரியல்ல, அதை அவர் ஒத்துக்கொள்வார் என்று சொல்வேனே தவிர, அன்-பார்லிமென்டரி என்று சொல்லவில்லை என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் உமாநாத் அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11-00]

திரு. ரா. உமாநாத் : மாண்புமிகு தலைவரவர்களே, மாண்புமிகு இளையபெருமாள் அவர்கள் மறுபடியும் தயவுசெய்து கம்யூனிட்டியைக் கொண்டு வந்து அந்த வார்த்தையை இணைத்து திருப்பிவிடக் கூடாது என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். 'அன்-டச்சப்பிளிட் அபாலிஷ்ட்' ஆகியும் அவர்தான் தினமும் சொல்வார், அது இருக்கிறது, இருக்கிறது என்று சொல்வார். மற்றவர்களை பாதிக்கும் என்கிறபோது, ஜோதி பாக் அவர்களை டார்க்கிறபோது என்னமோ மாதிரி என்கிறபோது அவர் என்ன தீண்டத்தகாதவரா?

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் : (திரு. வி. வி. சுவாமிநாதன்) : அடுத்து மாண்புமிகு உறுப்பினர் அழகர்சாமி அவர்கள்.

[1981 மே 11]

திரு. சோ. அழகர்சாமி : மாண்புமிகு தற்காலிகத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியமைச்சர் அவர்கள் மொத்தமாக 1358, கோடி ரூபாயை செலவு செய்வதற்கு இந்த அரசினுடைய அனுமதியைப் பெற்று, இன்றைக்கு கொண்டு வந்திருக்கிற மசோதாவை ஒட்டி என் கட்சியின் சார்பாக சில கருத்துக்களை கூற விரும்புகிறேன்.

இந்த சட்டமன்றத்திற்கு முதன் முதலாக நான் வரும்போது, 67-லே என்று நினைக்கிறேன், அப்போது 340 கோடியோ, 400 கோடியோ தான் இருந்தது. இப்போது இவ்வளவு அதிகமான பணத்தைச் செலவு செய்யக்கூடிய ஏற்பாட்டை நான் வரவேற்கிறேன். சாதாரண ஏழை, எளிய மக்களுக்கு வேண்டிய வசதிகளை அளிக்கக்கூடிய முறையிலே இந்த செலவழிக்கப்படக் கூடிய தொகையின் மூலமாக அந்த பலன் ஏற்படக்கூடிய அளவிலே அது அமைய வேண்டும் என்பதில் ஒரு கருத்தைச் சொல்ல விரும்புகிறேன். தமிழகத்தில் இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற வறட்சியான நேரத்தில், நம்முடைய மாண்புமிகு முதல்வர் அவர்கள் கூட ஆங்காங்கு, அந்த மாவட்டங்களுக்குச் சென்று இருக்கக்கூடிய நேரத்தில், இந்தக் கொடுமையான வறட்சி நம்முடைய அதிகாரிகள் சொன்னதை விட அதிகமான அளவிலே இருக்கிறது என்பதைச் சொல்லி, துரிதமான நடவடிக்கைகள் எடுக்கப்பட்டு ஏற்பாடுகள் செய்யப்பட்டுள்ளன என்று சொன்னார்கள். இப்போது எனக்கு வந்த தகவல்களின் அடிப்படையிலே நான் சொல்கிறேன். குடிதண்ணீர் இல்லாத கிராமங்களில் ஆங்காங்கு போர் போட்டு வைத்திருக்கிறதே தவிர தண்ணீர் வருவதற்கு வேண்டிய குழாய்கள் பொருத்தப் படாத நிலை இன்றும் பல இடங்களில் இருக்கின்றன. குடிதண்ணீருக்கு மிகவும் கஷ்டப்பட்டுக்கூடிய வடாற்காடு மாவட்டத்தில் பல இடங்களில் அந்தப் பணிகள் செய்யப்படவில்லை, என்று கேள்விப்படுகிறேன் ஆகவே அந்தப் பணிகளை வேகமாக செய்யவேண்டிய நடவடிக்கைகளை இந்த அரசு எடுத்துக் கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

அதற்கு அடுத்தபடியாக இன்று நாடு முழுவதிலும் விவசாயிகளுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடி சம்பந்தமாக ஏற்கனவே இந்த அவையில் எல்லா உறுப்பினர்களும், ஆளும் கட்சி உறுப்பினர்களும், எதிர்க்கட்சியைச் சார்ந்தவர்களும், மற்றவர்களும் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற நெருக்கடி, இந்த ஆட்சி வந்ததற்குப் பின்னால், 2 அல்லது 3 ஆண்டு காலத்திலே வந்த நெருக்கடி என்று யாரும் சொல்ல முடியாது. கடந்த பத்து, பன்னிரெண்டு ஆண்டு காலமாக விவசாயத்திலே ஒரு புது மாதிரியான நிலைமை. அதாவது விவசாயத்திற்கு அதிகமான முதலீட்டைப் போட்டு நவீனமான வித்துக்களையும், உரங்களையும், பூச்சி மருந்துகளையும் போட்டு இதுபோன்ற பொருள்களைப் போட்டு

1981 மே 11]

[திரு சோ. அழகர்சாமி]

உற்பத்தி செய்யவேண்டிய ஒரு கட்டாயமான சூழ்நிலை ஏற்பட்டதன் காரணமாகவும், அதேநேரத்தில் அவர்கள் உற்பத்தி பண்ணக்கூடிய பொருள்களை சரியாக விற்கக்கூடிய வசதிகள் இல்லாத நிலையில் ஏகபோகமான, வர்த்தக சூதாடிகளிடம் கொண்டுபோய் கொடுக்க வேண்டிய சூழ்நிலை ஏற்பட்டதன் காரணமாக உள்ளது. விவசாயத்திற்கு வேண்டிய இடு பொருள்கள், உரமாகூட்டும், பூச்சி மருந்தாகட்டும் அல்லது பம்பு செட்டு போன்ற பொருள்களை, எந்த பொருள்களாக இருந்தாலும் அவற்றை பெறுவதற்கும் அதை வர்த்தக சூதாடிகளிடம், மற்றும் அதிபர்களிடம் சென்று அதிகமான விலைக்கு வாங்கி, இவர்கள் விற்கிற பொருள்களை குறைவான விலைக்கு விற்கிற நிலையினால் இந்த நாட்டிலே உற்பத்தி பெருகி, நாம் எதிர்பார்த்த அளவிற்குமேல் மிக அதிகமாக உற்பத்தி பெருகியிருந்தாலும் கூட விவசாயிகளுடைய கஷ்டங்கள் நீங்காததின்காரணமாக மக்களுக்கு நிவாரணம் வேண்டுமென்று நீண்ட நெடும் காலமாக போராட்டங்கள் நடத்தி, இந்த ஆட்சி என்று சொல்லவில்லை, தொடர்ந்து அந்த போராட்டங்களின் காரணமாக விவசாயிகள் பலர் உயிர் இழந்திருக்கிறார்கள். நம்முடைய அரசு கடந்த காலத்தில் சில நிவாரணங்களை அளித்திருக்கிறது. அதை அன்றைக்கு நான் சொல்கிற நேரத்தில், இதற்கு முன்னால் இருந்த அரசைவிட இந்த அரசு கூட்டுறவு சங்கங்களிலே விவசாயிகள் கட்ட முடியாத கடனுக்காக ஏறக்குறைய ஒரு 70 கோடி வரை இது ஒரு சரியான ஏற்பாடு என்று சொல்லி அதை வரவேற்கிறேன். இதற்கு குறுக்காக, இந்த காரியங்கள் செய்யக்கூடாது என்று சொல்கிற முறையிலே, அதிகமான நிதியாதாரங்களைப் பெற்றிருக்கிற அரசு, விலைவாசிகளை கட்டுப்படுத்தக் கூடிய அதிகாரத்தை வைத்துக் கொண்டிருக்கிற ஒரு அரசு இன்றைக்கு மாநிலங்களுக்கு வேண்டிய கடனுதவிகளை பூராவும், வறட்சியானாலும், புயலானாலும் ஏற்பட்டிருக்கிற எந்த நெருக்கடியானாலும் காலாகாலத்தில் உதவி செய்வதற்கு கடமைப்பட்டிருக்கிற அரசு இன்றைக்கு இந்த மாதிரி ஒரு நிவாரணத்தை செய்வதுகூட சரியல்ல, வேறு பல மாநிலங்களிலே, காங்கிரஸ் ஆட்சியிருக்கிற மாநிலங்களிலே கூட இந்த மாதிரி ஒரு கோரிக்கை வரும். ஆகவே கடன் நிவாரணம் அளிக்கக்கூடிய ஒரு ஏற்பாடு கூடாது என்றும், கொடுக்கக் கூடாது என்று அடம் பிடிப்பதாகவும், அதை தடுப்பதாகவும் கேள்விப்படுகிறேன். அது மட்டுமல்ல, நாட்டிலே மிகப் பிரதானமாக விவசாயிகள் வைத்து கொண்டிருக்கின்ற கோரிக்கை விளைபொருட்களுக்கு நியாயமான விலை கொடுக்கவேண்டுமென்பது, அதைக் கொடுப்பதற்கு மாநில அரசைவிட மத்திய அரசுக்கு அதிகப் பொறுப்பும் கடமையும் உண்டு. அதை செய்ய வைப்பதற்காக பல காரியங்களை நாம் செய்யவேண்டுமென்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். வறட்சிக்காக மத்திய அரசு அதிகமாக தொகை கொடுப்பதற்குப் பதிலாக—அந்தக் குழு இங்கே வந்து பார்த்து விட்டுப் போய் இருக்கிறது—இங்கேகூட நாம் எதிர்பாரா செலவு என்ற முறையி் கொண்டு வந்திருக்கிறோம், வந்தால் அதை ஈடுகட்டித் தருள்ளவதற்காகத்தான் சொல்கிறோம், ஆகவே

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1981 மே 11]

அதைத் துரிதமாகப் பெறுவதற்கு வேண்டிய நடவடிக்கைகளை எடுக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். அடுத்து இந்த நிவாரண வேலைகள் ரொம்ப ரொம்ப தாமதமாக நடைபெறுகின்றன. ஆமை வேகத்தில் செல்கிறது, அதைத் துரிதப்படுத்த வேண்டும். விவசாயிகள் சில கோரிக்கைகளை வைத்து மிகப் பெரிய போராட்டங்களை எல்லாம் நடத்தினார்கள். அரசாங்கம் அவர்களுையெல்லாம் அழைத்துப் பேசி சில முடிவுகளை எடுத்திருக்கிறார்கள். மின்சாரத் தொகையைப் பொறுத்த வரையிலே இன்றைக்கு முழுமையாக 4 இலட்சம் பேர்கள் கட்டி விட்டார்கள். ஒரே ஒரு சங்கத்தினர்தான் நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களுடைய சங்கம் மட்டும்தான் கட்டவேண்டாமென்று சொல்கிறார்கள். நானும் ஒரு சங்கத் தலைவர்தான், எல்லா சங்கங்களும் கூட்டாக மின்சாரக் கட்டணத்திலே பாக்கி செலுத்துவதிலே சலுகை வேண்டுமென்று கேட்டு அது கிடைத்தவுடனே அதிலே இனியும் கடுமையாக இருக்கவேண்டிய தேவையில்லை. இப்போது ஒன் பிளஸ் ஒன் என்ற முறையிலே பழைய பாக்கி 1, புதியது 1 என்ற முறையிலே கட்டணத் தொகையைச் செலுத்திக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். அடுத்தபடியாக விவசாயிகளுக்கு மிகப்பெரிய பளுவாக இருப்பது இந்த கடன் பிரச்சினைதான். இங்கே முதலமைச்சர் அவர்கள் கூட நாங்கள் கேட்டுக்கொண்டதற்குப் பிறகு உயர்மட்டக் குழுவொன்றை மாண்புமிகு முன்னாள் பேரவைத் தலைவர் திரு. முனுசாமி அவர்கள் தலைமையிலே அமைத்திருக்கிறார்கள். மற்ற எல்லா சங்கங்களும் பங்கு பெற்றிருக்கின்றன, அந்த ஒரு சங்கமும், தி.மு.க.வை சேர்ந்தவர்களும் தான் பங்குபெறவில்லை. அவர்கள் பங்குபெற வேண்டுமென்று கேட்டாலும்கூட பங்குப் பெறவில்லை. இத்தனை சங்கங்கள் எல்லாம் கேட்டு இந்த அரசாங்கத்திற்கு இருக்கின்ற நெருக்கடி நிலையிலேயும் செய்வதற்கு முன்வருகிறபோது மத்திய அரசு இந்த நிவாரணத்தை கூட்டுறவுக் கடன்களைப் பொறுத்தவரையில் கொடுக்கிற நிவாரணத்தை எதிர்க்கிறபோக்கு நமக்கு எல்லாம் தெரியும். அது மட்டுமல்ல, அந்தப் பொருட்களுக்கு நெல்லாளாலும், கரும்பாளாலும், பருத்தியாளாலும் நியாய விலையைக் கொடுப்பதற்கு மறுக்கின்ற போக்கு விவசாயிகளுக்கு விரோதமான போக்காக இருக்கிறது என்பதை எல்லாம் விவசாயிகளும் உணர்ந்திருக்கிறார்கள். அதற்கெல்லாம் பரிகாரம் காணுவதற்காக இந்தியா முழுவதும் விவசாயிகள் போராடுகிறபோது அத்தனை விவசாயிகளும் ஒன்று சேர்ந்து போராடுவார்கள். கடன் சம்பந்தமாக நிவாரணம் தருவதாக சொல்லியிருக்கிறார்கள். 5 ஏக்கர் நஞ்சையாக இருந்தாலும் 5 ஏக்கர் புஞ்சையாக இருந்தாலும் அவர்களுக்கு கடந்த 3 ஆண்டுக்காலத்திலே புயல், வெள்ளம் ஏற்பட்ட காலத்திலே அவர்கள் கன்வெர்ஷன் போட்டிருந்தால் மத்திய காலக் கடனாக மாற்றியவர்களாக இருந்தால்தான் அவர்களுக்கு மட்டும் இந்த நிவாரணம் கிடைக்கும் என்று சொல்லப்படுகிறது. இப்போது இரண்டு, ஒன்று, அரை ஏக்கர் என்று வைத்துக் கொண்டிருக்கிறவர்கள் வறட்சியின் காரணமாக அவர்கள் கன்வெர்ஷன் போடவில்லை, வறட்சி என்றாலே அந்தப் பகுதியிலே

1981 மே 11]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

விளையவில்லை என்றுதான் அர்த்தம். கூட்டுறவு சங்கத்திலே அவர்கள் அதனால் வட்டியைக் கட்டவில்லை, கன்வர்ஷன் செய்யவில்லை என்ற காரணத்தினால்—நான் கட்டியிருந்தால் எனக்கு உண்டு, ஒரே ஊரிலேயே இன்னொருவர் அதைச் செய்யவில்லை என்றால் அவருக்கு இல்லை என்ற நிலைமை இருக்கிறது—அந்த நிவாரணம் இல்லை என்று சொல்கிறார்கள். இந்தக் குறையைப்போக்க வேண்டும். 5 ஏக்கர் நஞ்சை என்றாலும் புஞ்சை என்றாலும் ஒன்றுதான் என்று வைத்திருப்பது சரியாக இருக்காது. 5 ஸ்டாண்ட்டு ஏக்கர் என்று வைத்து சிறிய விவசாயிகளுக்கும் முழு நன்மைகள் பெறக்கூடிய முறையிலே ஏற்பாடுகளைச் செய்யவேண்டும், வாங்கிய கடன்களைக் கட்டுவதற்கு முடியாமல் பல இடங்களிலே கஷ்டப்படுகிறார்கள். ஆனால் கட்டுவதற்கு அவர்கள் சம்மதிக்கிறார்கள், நான் பல இடங்களிலே கேட்டுப் பார்த்தேன், கடனுடைய வட்டி அதிகமாகிவிட்டது, இந்தியாவிலே உள்ள மாநிலங்களிலே இருப்பதைவிட இங்கே வட்டி அதிகமாக இருக்கிறது. நாங்கள் கூட்டுறவு சொஸைட்டிஸ் பில் செலக்ட் கமிட்டியோடு மகாராட்டிர மாநிலத்திற்கு சென்றிருந்த போது அங்கே கொன்னார்கள், அதைப்பார்க்கிறபோது இங்கே வட்டி அதிகமாக இருக்கிறது. இங்கே இடைத் தட்டிலே 3 அடுக்குகள் 4 அடுக்குகள் என்று வைத்துக்கொண்டு ஒவ்வொரு அடுக்கிலும் 2 சதவீதம் என்று உயர்த்தி—ரிசர்வ் வங்கியிலே 6 சதவீதத்துக்கு வாங்கி—விவசாயிகளுக்குக் கடன் கொடுக்கிறபோது 13, 14 சதவீதம் ஆகி அபராத வட்டியுடன் சேர்த்தால் 16 சதவீதமாகி அசலைப் போல 2 மடங்குக்கு வந்துவிடுகிறது. ஆளுங்கட்சிக்காரர்களே சொல்கிறார்கள். ஆனால் ஆளுங்கட்சிக்காரர்கள் சிலர் சொல்கிறார்கள், டிராக்டர்கள் போன்று வைத்திருக்கின்றவர்களிடமிருந்து வசூல் செய்தால் என்ன என்று கேட்கிறார்கள். அப்படி ஒன்றிரண்டுதான் இருக்கும். ஆனால் அந்த ஆட்கள் பெயரால் அத்தனை விவசாயிகளிடமிருந்தும் ஜப்தி செய்வது நடக்கிறது.

[முற்பகல் 11-10]

பத்து ஏக்கர்களுக்கு மேலேயிருந்து, 5,000 ரூபாய்க்கும் மேலே கடன் வாங்கியிருப்பவர்களிடம் மட்டும் ஜப்தி என்று சொல்லப்படுகிறதே தவிர திருநெல்வேலி மாவட்டத்தில் திருச் செந்தூர் பகுதியில் உள்ள தென்திருப்பேற்ற என்ற ஊரில் உள்ள கூட்டுறவுச் சங்கத்திலே மாணிக்கவாசகம் என்பவர் 800 ரூபாய்தான் பாக்கி, 5 ஏக்கருக்குக் குறைந்த அளவிற்குத்தான் நிலம் உள்ள சிறு விவசாயி, அந்த 800 ரூபாய்க்காக வீட்டிலே சென்று ஜப்தி செய்வோம் என்று மிரட்டி, அங்கே எதுவும் இல்லை என்றவுடன் அவருடைய மனைவியினுடைய ஏதகளிலே இருந்த வளையல்களைக் கழற்றி எடுத்து ஜப்தி செய்து கொண்டுபோயிருக்கிறார்கள். இது என்ன கொடுமை? இவ்வளவு காரியங்கள் நடந்திருக்கின்றன.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1981 மே 11]

அதைப்போல இராம ஐயங்கார் என்பவர் சிறு விவசாயி. 1,000 ரூபாய் பாக்கி வைத்திருக்கிறார். அவர் வீட்டிலும் ஐப்தி நடந்திருக்கிறது. அதே தென்திருப்பேரையைச் சேர்ந்தவர்கள்.

பத்திரிகையிலே கூட செய்தி வந்திருக்கிறது, மன்னார்குடியிலே சொக்கலிங்கம் என்ற வக்கீல் ஒருவர் டிராக்டர் வாங்கியிருக்கிறார். அவர்களுடைய கடன்களைத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று நான் சொல்லவில்லை. ஆனால் அவர்களுக்குப் போடப்படும் அபராத வட்டி மிகவும் கொடுமையான வட்டியாக இருக்கிறது. இந்த வட்டியைத் தள்ளுபடி செய்துவிட்டு, அவர்களால் கொடுக்கப்படக்கூடிய தவணைகளிலே கட்டுவதற்கு ஏற்பாடு செய்ய வேண்டுமென்று சொல்கிறோமே தவிர, அதை ஒட்டு மொத்தமாகத் தள்ளுபடி செய்ய வேண்டுமென்று சொல்லவில்லை. ஆனால் சொக்கலிங்கம் என்ற அந்த வக்கீலின் டிராக்டரை ஐப்தி செய்து கொண்டு போயிருக்கிறார்கள். அவர், நான் ஒரு பகுதியைக் கட்டிவிடுகிறேன், பத்தாயிரம், பதினைந்தாயிரம் கட்டிவிடுகிறேன் மீதியை இரண்டு மூன்று தவணைகளிலே கட்டிவிடுகிறேன் என்று சொல்லியும்கூட, நீங்கள் மொத்தமாகக் கட்டவில்லை என்று சொல்லி டிராக்டரை ஐப்தி செய்து கொண்டு போயிருக்கிறார்கள்.

மன்னார்குடி சுட்டுறவு நிலவள வங்கியிலே 15ஆம் தேதி 18 ஆம் தேதி, 20 ஆம் தேதி, 22 ஆம் தேதி ஏலம் என்று 5 டிராக்டர்கள் ஏலம் விடப்போவதாகப் பத்திரிகையில் வந்திருக்கிறது. கொஞ்சம் தவணையில் கட்டுகிறோம் என்று அவர்கள் சொன்னால், மொத்தமாகத்தான் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள். அவர்களால் ஒட்டுமொத்தமாகக் கட்ட முடியாமல் வேதனைப்படுகிறார்கள்.

டிராக்டர்கள் வைத்துக்கொண்டிருக்கின்ற பெரிய முதலாளிகளுக்குப் பரிந்துகொண்டு நான் பேசுவதாக நினைக்கக்கூடாது. ஆனால் பெரிய விவசாயிகள் என்று சொல்லி சாதாரண விவசாயிகளிடமும் ஐப்தி நடக்கிறது. அந்தப் பாக்கியைக் கொஞ்சம் கொஞ்சமாகத் தவணை முறையில் வசூலிப்பதற்கான நடவடிக்கையை எடுக்க வேண்டும். ஐப்திக்குச் செல்லும் பொழுது, ஒரு பகுதியை இப்பொழுது நாங்கள் கட்டுகிறோம், ஒரு பகுதியை நாளைக்குக் கட்டுகிறோம் என்று சொன்னால்கூட, அதெல்லாம் முடியாது, உடனடியாகக் கட்ட வேண்டுமென்று சொல்கிறார்கள்.

தஞ்சாவூர் மாவட்டம் பேராலுரணி பகுதியில் உள்ள திருச்சிற்றம்பலம் என்ற கிராமத்தில் கடுமையான வகையில் ஐப்தி நடக்கிறது. வைரவ சேர்வை என்ற விவசாயியின் வீட்டிலே புகுந்து, அந்த விவசாயி வீட்டிலே இல்லாத நேரத்திலே, பெண்கள் உள்ள நேரத்தில் வீட்டில் உள்ள நெல், பீரோ, மேஜை, பேன் ஆகியவற்றை ஐப்தி செய்திருக்கிறார்கள். நாளைக்கு

1981 மே 11]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

REPORTING SECTION

ஒரு நாள் தவணை தாருங்கள், பாக்கியில் ஒரு பகுதியைக் கட்டிச் சொல்கிறோம் என்று கேட்டுக்கொண்டும் கூட அவர்கள் முடியாது என்று செல்லி ஜப்தி செய்திருக்கிறார்கள்.

அம்மையாண்டி என்ற இடத்தில் கே. எம். நடராஜன் என்பவர் இருக்கிறார்; அவர் காங்கிரஸ் கட்சியின் பொருளாளர். அவர் தன் வீட்டின் ஒரு பகுதியைக் கூட்டுறவுச் சங்கத்திற்கு வாடகைக்கு விட்டு வாடகைகூட 2,000 ரூபாய் பாக்கியிருக்கிறது. அப்படிப் பாக்கியிருக்கும்பொழுது, அதில் கொஞ்சம் கொடுக்கிறேன், மீதக்குக் கொஞ்சம் தவணை கொடுங்கள் என்று கேட்டும் முடியாது என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். பக்கத்தில் இருந்த ஆர்.டி.ஓ. அவர்கள் தவணை கொடுக்கலாம் என்று சொல்கிறார்கள். ஆனாலும்கூட அந்தக் கூட்டுறவு அதிகாரிகள் ஜப்தி செய்தால்தான் ஒழுங்காக வருவார்கள் என்று சொல்லி ஜப்தி செய்து கொண்டு போயிருக்கிறார்கள்.

இவையையெல்லாம் நான் ஏற்காகச் சொல்கிறேன் என்றால், இன்றைக்கு அரசு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்ற நோக்கத்தில் இருந்து கொண்டிருக்கிறது. அப்படி நிவாரணம் அளிக்காத பொழுது எவ்வளவு கஷ்டங்கள் ஏற்படும் என்பதை உணர்ந்து ஒரு சில விவரங்களை மட்டும் நான் சொல்ல விரும்புகிறேன்.

கிணற்று லோன், நீண்ட காலக் கடன், பம்பு செட்டுக்கு லோன் என்று வாங்கியிருக்கிறார்கள். 10,000 ரூபாய் வரையில்கூட வாங்கியிருக்கிறார்கள். பத்தாண்டுகளில் அதைத் திருப்பிக் கட்ட வேண்டும். ஒருவர் அந்தக் கடனை வாங்கியிருக்கிறார். 1970 ஆம் ஆண்டில் வாங்கிய கடனை, 1971 ஆம் ஆண்டிலேயும், 1972 ஆம் ஆண்டிலேயும், 1973 ஆம் ஆண்டிலேயும், 1974 ஆம் ஆண்டிலேயும், 1975 ஆம் ஆண்டிலேயும் ஒழுங்காக 5 ஆண்டுகள் கட்டியிருக்கிறார். 1976 ஆம் ஆண்டு வறட்சி, பஞ்சம், புயல் காரணத்தினால் கடன் ஒத்தி வைக்கப்படுகிறது. பிறகு விவசாயிகள் பொராட்டம் வந்தது. பிறகு 1981 ஆம் ஆண்டு வரையில் கட்டவில்லை. அவர் 5 ஆண்டுகளிலே வட்டிக்கும், அசலுக்கும் சேர்த்து 8,490 ரூபாய் கட்டியிருக்கிறார்கள். உடனே அவரிடம் போய் அசல் 6,275.90, வட்டி 2,214 ரூபாய், அபராத வட்டி 3,180 ரூபாய் என்று சொல்லி ஆகமொத்தம் சுமார் 11,670 ரூபாய் ஒரடியாகக் கட்டப்பட வேண்டுமென்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவர் அவ்வளவு பணம் இல்லை என்று சொன்னவுடன் வீட்டிலே உள்ள பொருட்களை எடுத்துச் செல்லுவோம் என்று சொல்லும் முறையில் அரசாங்கத்தின் கூட்டுறவு அதிகாரிகள், அத்துடன் போலீஸ் படையும் சேர்ந்து விவசாயிகளை நிர்ப்பந்தம் செய்கின்ற முறையை உடனடியாக நிறுத்த வேண்டும்.

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

[1981 மே 11]

(மாண்புமிகு பேரவைத் துணைத் தலைவர் தலைமை)

இன்றைக்கு உயர்மட்டக் குழுவில் கடன் சம்பந்தமாகப் பரிசீலனை நடக்கிறது. அனைத்துக் கட்சிகளின் ஆதரவைப் பெற்ற விவசாய சங்கத்தினர் பங்கு பெற்றிருக்கிறார்கள். அதில் யார் யாருக்கு நிவாரணம் அளிக்கலாம்; யார் யாருக்கு முழுவதும் தள்ளுபடி செய்யலாம்; யார் யாருடைய கடன்களைப் பகுதி அளவில் நிவாரணம் அளிக்கலாம், யார் யாரிடம் எத்தனை தவணைகளில் வசூல் செய்யலாம் என்று உயர் மட்டக் குழு முடிவு செய்வதற்குமுன் விவசாயிகளிடம் கொடுமையான முறையில், கடுமையான அளவில், வீட்டிலே புகுந்து ஐபிதி செய்வதற்காக பேசலின் படையோடு இருப்பது முப்பது ஐப்பகளோடு போகிறார்கள். பெரிய லாரிகளோடு பேர், வீட்டிலேயிருக்கிற பொருள்களை எல்லாம், அப்படியே தூக்கிப் போட்டுக்கொண்டு வருவது என்பது, இன்றைக்கு விவசாயிகள் மத்தியிலே, இந்த ஆட்சியின் மீது மிகக் கடுமையான ஆத்திரத்தையும் மிகப்பெரிய எதிர்ப்பையும் ஏற்படுத்துகிறது. அந்தச் சூழ்நிலை வேண்டாம். ஆகவே, விவசாயிகளுடைய பிரச்சனைகள் என்ன, கோரிக்கைகள் என்ன என்று பார்க்கவேண்டும். அதை நீங்கள் பரிசீலனை செய்து, வேண்டிய நிவாரணம் அளிக்கவேண்டும். அதற்கு மத்திய அரசு குறுக்கே நிற்கிறதா என்றால் குறுக்கே நிற்கிறது. அதைத்தான் மாண்புமிகு வரதராஜன் அவர்கள் இங்கே சொன்னார்கள். இன்றைக்கு இரண்டு முதலமைச்சர்கள் சேர்ந்து பேசினாலே, ஆகா பேசுகிறார்களே என்று காங்கிரஸ்காரர்களுக்குக் கோபம் வருகிறது. பேசுவதில் என்ன தப்பு? ஏன் இரண்டு பெரியமுதலமைச்சர்கள் பேசக் கூடாதா? காங்கிரஸ் முதலமைச்சர்கள் இரண்டு பேர் சந்தித்துப் பேசவில்லையா? ஆகவே, காங்கிரஸ் இல்லாத மாநிலங்களில் ஆட்சி நடத்தக்கூடிய இரண்டு முதலமைச்சர்கள் மத்தியிலே இருக்கிற அரசு, எப்படி மாநில மக்களுக்கு வேண்டிய நிவாரணங்களைச் செய்வதற்குக் குறுக்கே நிற்கிறது? இப்போது மாநிலங்களுக்கு இருக்கிற கொஞ்ச அதிகாரத்தையும் மத்திய அரசு பறிக்கிறது? இருக்கிற அதிகாரத்தை எப்படி மேன்மேலும் அதிகரித்துக் கொண்டிருக்கிறது? என்னென்ன காரணங்களை வைத்துக் கொண்டு, மாநில அரசுகளை பயமுறுத்தலாம், அல்லது ஏதாவது காரணத்தை வைத்துக் கொண்டு நீக்கலாம் என்று யோசனை செய்து கொண்டிருக்கிற மத்திய அரசை எப்படி சமாளிப்பது? எப்படி எதிர்ப்பது? அதை எதிர்த்து இந்தியாவிலே இருக்கிற ஜனநாயக சக்திகளின் அணியில் மக்களை ஒன்று சேர்ப்பது என்று ஆலோசித்தால் என்ன தப்பு? அதைப் பேசுவதில் என்ன தவறு? அப்படிப் பேசுவதைக் கூட, என்னமோ பேசுகிறார்கள் என்று இங்கே இருக்கிற காங்கிரஸ்காரர்கள் சொல்வது எனக்கு மிகவும் வருத்தமாக இருக்கிறது. ஏனென்றால், காங்கிரஸ்காரர்களாக இருந்தாலும் சரி, யாராக இருந்தாலும் சரி, இந்த மாநிலத்தினுடைய முன்னேற்றத்திற்கு, இந்த மாநில மக்களுடைய முன்னேற்றத்திற்கு

1981 மே 11]

(திரு. சோ. அழகர்சாமி)

மக்களுடைய கஷ்டங்களைப் போக்க உதவாமல், மத்திய அரசு அடம் பிடிப்பதை இங்கே இருக்கிற காங்கிரஸ் நண்பர்களும் சேர்ந்து எதிர்க்க வேண்டும். ஏனென்றால், இன்றைக்கு ஏற்பட்டிருக்கிற வறட்சி சாதாரண வறட்சி அல்ல. இந்த வறட்சியை போக்க அதிகமாக நிதி ஆதாரங்களை மைய அரசுதான் கொடுக்க வேண்டும். நோட் அச்சடிப்பதிலிருந்து சகல அதிகாரங்களையும் தன் கையிலே வைத்திருக்கிற மத்திய அரசு ரூ. 100 கோடி ரூ. 200 கோடி, வேண்டுமென்றால், தாராளமாகக் கொடுக்கவேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, ரிசர்வ் வங்கி, முன்னாலே 3 சதவீதம் வட்டிக்குக் கடன் கொடுத்தது. இன்று அது 6 % ஆக உள்ளது. அதைக் குறைப்பதற்கு நம்முடைய மதிப்பிற்குரிய காங்கிரஸ் நண்பர்கள் முயற்சி செய்ய வேண்டும். ஏனென்றால், இது மக்களுடைய பிரச்சனையே தவிர, கட்சிப் பிரச்சனை அல்ல. ஆகவே, மாநிலத்திற்கு மத்திய அரசு உதவி செய்யவேண்டுமென்ற நோக்கத்தோடு பார்க்க வேண்டும்.

அது மட்டுமல்ல, இந்த நாட்டிலே உள்ள பெருங்குடி மக்களான விவசாயிகள் உற்பத்தி செய்யும் பொருள்களுக்கு விலை நிர்ணயம் செய்ய வேண்டியது மத்திய அரசு. அதே மாதிரி கடனுக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டுமென்றால் ரிசர்வ் வங்கிதான் அவர்களுக்குப் பச்சை விளக்கு காட்ட வேண்டும். அவர்கள்தான் அதற்கு உதவி செய்ய வேண்டும். இன்றைக்கு மாநில சர்க்காருக்கு எவ்வளவு இடைஞ்சல்கள் கொடுக்கிறார்கள் என்பதற்கு ஒரு உதாரணம் சொல்ல விரும்புகிறேன். நான் கூட்டுறவு வீடு கட்டும் சங்கத்தினுடைய தலைவராக இருக்கிறேன். ஏறக்குறைய ரூ. 50 இலட்சம் கடன் கொடுத்திருக்கிறோம். ஆனால், 1 வருஷ காலமாகக் கடன் கொடுக்கவில்லை. காரணம், எல்லா மாநிலங்களுக்கும் எல். ஐ. சி. கடன் கொடுக்கிறது. நம்முடைய மாநிலத்திற்கு மட்டும், அரசாங்கம் காரண்டி கொடுத்தாலும்கூட, உங்களுக்கு 10½ % வட்டிக்குத் தான் பணம் தருவோம். முன்னால் உங்களுக்குக் கொடுத்தது போல் 8 % வட்டிக்குத் தர மாட்டேன், வேறு மாநிலங்களுக்கு 8½ % வட்டிக்குத் தருவேன் என்று சொல்லக்கூடிய வகையிலே, பணம் பெறாமல், பல கூட்டுறவுச் சங்கங்களில் வீடு கட்டக் கடன் கொடுக்க முடியாத நிலைமையிருக்கிறது. நம்முடைய சீப்ப் செக்கரட்டரி எழுதியிருக்கிறார்—இங்கிருந்து எல். ஐ. சி. சேர்மனுக்கு எழுதுகிறார். ஆனால், அவர்கள் உங்களுடைய மாநிலத்திற்குக் கொடுப்பதற்குத் தடங்கல் இருக்கிறது என்று எழுதுகிறார்கள். என்ன தடங்கல் இருக்கிறது? என்ன, என்ன காரணங்கள், சொல்கிறார்களோ, தெரியாது. வேறு மாநிலங்களுக்கு 8½ %-க்குக் கடன் தொகை கொடுக்கும்போது, நமக்கு 10½% வட்டிக்குத்தான் தருவோம் என்று இப்படி ஒரு நிபந்தனை விதித்திருக்கிறார்கள். ஆகவே, நான் சொல்லிக்கொள்கிறேன்,

(திரு. சோ. அழகர்சாமி)

[1981 மே 11]

மாற்றுக்கட்சிகள், வேறு கட்சிகள் ஆட்சி பண்ணக்கூடிய அரசுகளை எல்லாம் எந்த, எந்த வகையிலே தொந்தரவு கொடுக்கலாம் என்று, அவைகளைத் தங்களுடைய வலைக்குள், தங்களுடைய சொல்பட ஆட்கூடிய அரசாக ஆக்கலாம் என்று எண்ணுவது சரியல்ல.

(மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் தலைமை)

அது ஜனநாயகத்திற்கு விரோதம். அது ஜனநாயகம் என்னும் கொள்கையைக் காக்க விரும்புகிற அத்தனை பேருக்கும் வேதனை அளிக்கக்கூடிய மட்டுமல்ல, அத்தனை பேரும் சேர்ந்து அதற்கு மேலும் ஒரு எதிர்ப்பு தெரிவிக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மிக முக்கியமாக நம்முடைய முன்னால் உள்ள பிரச்னை, நம்முடைய மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களை வேண்டிக் கேட்டுக் கொள்வது என்னவென்றால், விவசாயிகளுடைய பிரச்னையை அக்கறையோடு கவனிக்கவேண்டும். இன்றைக்கு கமிட்டி போட்டிருக்கிறார்கள். அந்தக் கமிட்டி முடிவு தெரியும் வரை ஐப்தி போன்ற நடவடிக்கைகளை உடனடியாக நிறுத்த வேண்டும். இன்றைக்கு ரூ. 10,000 கடன் வாங்கி கிணறு வெட்டி, கிணற்றிலே தண்ணீர் வரவில்லையென்றால், கட்ட முடியாமல், வட்டியோடு, அது மொத்தமாக ரூ. 21,000 ஐக் கூடத் தாண்டிவிடுகிறது. அவ்வளவையும் மொத்தமாக அவனால் கட்ட முடியாது. ஆகவே, யாருக்கு நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும்? சுலபமாக யாரிடத்தில் வசூல் செய்ய வேண்டுமென்பதை முடிவு செய்ய ஒரு கமிட்டி போட்டிருக்கிறீர்கள். மாவட்ட அளவிலே கமிட்டிகள் போட இருக்கிறார்கள். அந்த கமிட்டிகள் முடிவு செய்யட்டும். அதுவரை கெடுபிடி, ஐப்தி போன்ற நடவடிக்கைகளை நிறுத்த வேண்டுமென்று மிகப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

வறட்சி சம்பந்தமாக பல இடங்களிலே, ஆமை வேகத்தில், வேலைகள் நடந்து கொண்டிருக்கின்றன. வட ஆற்காடு மாவட்டத்திலே போட்ட போர்களிலே, குழாய்கள்கூடப் பதிக்கப்படவில்லை. பம்பிலே தண்ணீர் எடுக்க முடியாமல் அப்படியே இருக்கிறது. ஆகவே, துரிதமாக குடிநீர் கிடைக்கக் கூடிய அந்த ஏற்பாட்டை வேகமாகச் செய்வதோடு, இன்றைக்கு வறட்சி நிவாரணத்திற்காக அதிக நிதியை மத்திய அரசிடம் கேட்டுப் பெறவேண்டும்.

நான் இன்னொன்று சொல்வது, எல்லா கிராமங்களுக்கும் நியாய விலைக் கடைகளை, நியாயமாகத் திறந்து அத்தியாவசியப் பொருள்களை வழங்கவேண்டும். அவற்றின் விலை ஏறிக் கொண்டே போகிறது, அவை மலிவான விலையில் கிடைப்பது

1981 மே 11]

[திரு. சோ. அழகர்சாமி]

தற்கு நடவடிக்கை எடுத்து, கிராமங்களுக்கு அந்தப் பொருள்களுக்கு நியாயமான விலைக்கு அளிப்பதற்கும், பல புதிய கார்டுகளைக் கொடுப்பதற்கும் ஏற்பாடு செய்வதோடு, நம்முடைய, மாண்புமிகு வரதராஜன் அவர்கள் சொன்னதைப் போல, பக்கத்திலே உள்ள கேரள மாநிலத்திலே, விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்குப் பென்ஷன் கொடுக்கிறார்கள், அதே வகையில் விவசாயத் தொழிலாளர்களுக்கும், வறுமைக் கோட்டுக்குக் கீழே உள்ள அத்தனை பேருக்கும் பென்ஷன் கொடுக்கின்ற ஏற்பாட்டை உடனடியாகச் செய்வதற்கு நடவடிக்கை எடுக்க வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு முடித்துக்கொள்கிறேன்.

[முற்பகல் 11.20]

டாக்டர் கே. சுமரம்: மாண்புமிகு பேரவையின் மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதி அமைச்சர் அவர்களால் கொண்டுவரப்பட்ட தமிழ்நாடு 1981-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க சட்டமுன்வடிவு குறித்து என்னுடைய உணர்வுகளை உங்கள் மூலமாக இந்த மன்றத்தில் வைக்க முன் வருகிறேன்.

மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, இன்றையதினம் இந்த அரசு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு ஏற்பட்ட பிறகு, உருவான தன்னிறைவுத் திட்டம் என்பது மிக மிக பாராட்டக்கூடிய இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே பாராட்டக்கூடிய, ஏழைகள், எளியவர்கள் கிராமப் புறங்களிலே இருக்கக் கூடியவர்கள் எல்லாம் வளர்ந்து வரும் நகரம் போன்று வாழ்வதற்கு வேண்டிய வாய்ப்பினை உருவாக்கக்கூடிய மிகப் பெரிய சிறந்த திட்டமாகும். அதுமட்டுமல்லாமல், இந்தத் தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் இந்த ஆட்சியிலே இது வரையிலும் எந்தத் திட்டங்களையும், உதவாத திட்டங்களாக உறுப்படியாகாத திட்டங்களாகச் செய்யவில்லை என்பதையும், மிக மிகத் தேவையானது எது என்பதை வரையறுத்து செலவழிக்கின்ற வகையில் அந்தத் திட்டங்களை உருவாக்கி வருகிறது என்பதை இந்த ஊர் பாராட்டுகிறது. உலகம் பாராட்டுகிறது, நாங்களும் பாராட்டுகிறோம். அதே நோத்தில் இவ்வளவு திட்டங்களைச் செய்திருந்தாலும்கூட, திட்டங்களை செய்யாமல் போடாமல் விளம்பரம் செய்து கொண்டிருந்தவர்கள் இருந்தார்கள். அடிக்கல்நாட்டுகின்றபோதே அதைச் செய்து முடித்துவிட்டதாகவும் ஒரு ஊருக்கு மின்சாரக் கம்பம் நடுவதற்கு முன்பாகவே, மின்சாரப்பூர்த்தி விழா நடந்துவிட்டது என்றெல்லாம் சொல்லக் கூடியவர்கள் எல்லாம் இங்கே இருந்தார்கள். இங்கே தண்ணீர் வருகிறது என்று சிலை வைத்துவிட்ட உடனேயே தண்ணீர் வந்து விட்டது என்று சொல்லக்கூடிய மேஜிக் வேலைகளை எல்லாம் செய்துகூட இருக்கிறார்கள். ஆனாலும்கூட இந்த அரசு இது வரையிலும் என்ன பெரிய சாதனைகள் செய்தும்கூட அதற்குத் தேவையான, நியாயமான விளம்பரத்தை செய்யாமல் இருப்பது மிக மிக பரிதாபத்திற்குரிய விஷயமாகும். இந்த விளம்பரம்

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1981 மே 11]

தேவை. இந்த அரசாங்கம் ஏற்பட்ட பிறகு, என்னென்ன வகையில் இவ்வளவு தொகை, இன்ன காரியத்திற்கு, எவ்விதம் செய்யப்பட்டிருக்கிறது என்ற விளம்பரம் மிக மிகத் தேவை. இன்னும் சொல்லப்போனால் எப்போதுமே காணாத வகையிலே வறட்சி ஏற்பட்டு, அந்த வறட்சியை நீக்குவதற்கு வளர்ச்சித் திட்டங்களைப் போட்டு நாம் பல கோடி ரூபாய்களை செலவழித்துக் கொண்டு வருகிறோம், இதனை எல்லாம் படம் பிடித்து, வறட்சி எப்படி இருக்கிறது என்பதை எல்லாம் படம் பிடித்து, வளர்ச்சித் திட்டங்கள் எந்தெந்த வகையிலே ஏற்பட்டிருக்கிறது என்பதைக்கூட சினிமாப் படமாகப் பிடித்து வெளியிடவேண்டும். அப்போதுதான் மாறுதல் தெரியும். ஒரு யூனியன் என்று சொன்னால், அந்த ஒன்றியத்திலே இந்தப் பானை அமைத்திருக்கிறோம், அதற்கு இவ்வளவு தொகை; இந்தப் பாலம் அமைத்திருக்கிறோம், அதற்கு இவ்வளவு தொகை; இன்ன கட்டிடம் கட்டி, இருக்கிறோம், அதற்கு இவ்வளவு தொகை என்று தனித் தனியாக, பொதுமக்களே பார்த்துத் தெரிந்து கொள்ளும் வகையில் ஒரு விளம்பர போர்டு வெளியிலே எழுதி வைத்திருக்கவேண்டும். எந்தக் காரியத்தை, என்றைக்குச் செய்திருக்கிறோமோ, அங்கே இன்னாரால், இந்த காரியம் இவ்வளவு தொகைக்கு இப்போது செய்யப்பட்டது என்று இருக்க வேண்டும். அப்போதுதான் இதிலே குற்றங்குறைகள் ஏற்படுமே யானால், இவ்வளவு தொகை என்று சொல்லுகிறார்களே இவ்வளவு போதாது என்று அங்கே பொதுமக்கள் குறைகள் சொன்னால்கூட, அதை உடனடியாக நிவர்த்தி செய்வதற்கு, இடைத் தரக்கள் இடையிலே நுழைந்து அதைச் சாப்பிட்டு விடாமல், ஜீரணம் செய்துவிடாமல் இருக்கக்கூடிய அளவுக்கு அல்லது, வேலியே பயிரை மேய்கின்றது என்பதைப் போல, நிதி ஒதுக்கீடு செய்து செலவு செய்யக்கூடிய அந்த அதிகாரிகளேகூட சில தவறுகள் செய்து விட்டார்கள் என்று சொல்லக்கூடிய புகாருக்கு இடம் இல்லாமல், எதிர்க்கட்சியேகூட வாய்திறந்து நம்மை ஏதும் சொல்லுகிற வகையில் எந்த வார்த்தையும் இல்லாமல் இருப்பதற்கு இவை முன்னுதாரணமாக அமையும் என்ற காரணத்தால் இதுபோன்ற விளம்பரங்கள் தேவை என்று இந்த நேரத்தில் சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப் பட்டிருக்கிறேன்.

அதுமட்டுமல்ல. மரம் வளர்ச்சி என்று பார்க்கிறபோது உண்மையிலேயே நாடு முழுவதும் சீராகவும் செம்மையாகவும் அந்த மரம் வளர்ச்சி திட்டத்தை அருமையாக இப்போது செய்து கொண்டு வந்திருக்கிறார்கள். இன்னும் 10 ஆண்டுகளில் பார்த்தால் தமிழ்நாடே ஒரு பாரக் டவுனாக மாறிக் கொண்டிருக்கின்ற அளவுக்கு, மிகப் பெரிய அளவுக்கு, வனாந்திரங்கள் எல்லாம், மரங்கள் சாலைகள் எல்லாம் இருக்கக்கூடிய பகுதியிலேதான் தமிழகம் அமைந்திருக்கிறது என்று சொல்லத் தக்க வகையிலே, இந்தப் பணி மிகவும் செம்மையாக நடைபெற்று வருகிறது.

1981 மே 11]

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

அதே நேரத்தில் காடு வளர்ப்பு என்று இருக்கிறது. மக்கள் எங்கு அதிகமாக விவசாயம் செய்கின்றார்களோ, நீண்ட நாட்களாகவே 20, 30 ஆண்டுகளாக விவசாயம் செய்யக்கூடிய பகுதியிலே அதை, காடு வளர்ப்புத் திட்டத்தின் கீழ் சேர்த்து, அங்கே மரம் வைக்க இன்றையதினம் அரசினர் முன்வந்திருக்கிறார்கள். அவை பல சங்கடங்களுக்கு உரிய ஆடமாக இருக்கிறது, அப்படிப்பட்ட இடங்களிலே அந்தந்த சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்கள், வன அலுவலர்களை எல்லாம் சோத்து முடிவு செய்து, அதற்கு ஒரு முடிவு காணவேண்டும் என்ற நிலையில் அரசு நுகம் ஒரு சட்டத்தைக் கொண்டு வரவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

இங்கே பேசும்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர் ராசாம்பாள் அவர்கள் 3% தான் அதிகத்திராவிடர்களுக்கு ஒதுக்கியிருக்கிறார்கள் என்று சொன்னார்கள். இந்த அரசாங்கம் வந்தபிறகுதான், அரிசனங்களுக்கு வேண்டிய அத்தியாவசியமான எல்லாச் சலுகைகளையும் கொடுத்து இருக்கிற என்று சொன்னால் அது மிகையாகாது. அரிசனங்கள், தாழ்த்தப்பட்டவர்கள் என்ற நிலை மாறி இந்த நாட்டு மக்களில் அவர்களும் ஒரு 'இந்நாட்டு மன்னர்' என்று சொல்கிற வகையில்-காந்தியடிகள், ஜெயப்பிரகாஷ் நாராயணன், வினோபாபாவே போன்றவர்கள் என்னென்ன கனவுகளைக் கண்டார்களோ, என்னென்ன வாழ்வுகளை எடுத்துச் சொன்னார்களோ, அந்த வார்த்தைகளையெல்லாம் நடைமுறைக்குக் கொண்டு வந்து இருப்பது புரட்சித் தலைவர் அரசு தான்.

அரிசனங்கள் சடுகாட்டுக்குச் செல்வதற்கு வழி அமைத்துக் கொடுத்தது யார், அனைத்திந்திய அண்ணா தி. மு. க. ஆட்சி இல்லையா? அரிசனங்களுக்கு வீடுகள் கட்டுவதற்கு திட்டம் தீட்டி, அதற்காக நிதி ஒதுக்கம் செய்து அதற்காக மானியம் கொடுத்தது யார், இந்த ஆட்சி இல்லையா? அது மட்டுமல்லாமல், அரிசனங்கள் இந்துக்களோடு சேர்ந்து வாழ்ந்தால் அவர்களுக்கும் கூட மானியம் கொடுக்கிறோம் என்று ஏழை, பணக்காரன், இந்து, அரிசன் என்ற நிலையை மாற்றி ஒரு சமதர்ம நோக்கத்தைக் கொண்டு வந்தது இந்த அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு இல்லையா? அவர்களுக்கு வேண்டிய கடன், மானியம், கைத்தொழில் செய்வதற்கு வேண்டிய கடன், அதற்குரிய சலுகை என்று வகைவகையாக, அரிசன ஏழையாக இருந்து இறந்துவிட்டால், அவனுடைய ஈழம் சடங்கு செய்வதற்கு 50 ரூ. கொடுக்க திட்டம் கொண்டு வந்தது யார்? அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தானே என்பதை மாண்புமிகு உறுப்பினர் ராசாம்பாள் உணர வேண்டும் என்பதை இந்த நேரத்தில் மிகப்பணிவோடு சொல்லிக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1981 மே 11]

அரசாங்கத்திலே பொதுவாகப் பணத்தை ஒதுக்கி செலவு செய்வது எல்லாம் பொதுப்பிரச்சனையிலே வந்துவிடுகிறது. அதனாலே அரிசனங்களுக்கு என்று தனியாக மருத்துவமனை வைப்பது இல்லை. அரிசனங்களுக்கு என்று தனியாக சில காரியங்கள் செய்வது இல்லை. ஆவற்றில் எல்லாம் அரிசனங்களுக்குப் பங்கு இருக்கிறது. இவைகள் எல்லாம் போக ஒதுக்கி இருப்பதுதான் இந்த 3% என்பதை நான் அந்த உறுப்பினரின் மேலான கவனத்திற்குக் கொண்டு வரவிரும்புகிறேன்.

நான் ஏற்கனவே பல முறை இந்த மன்றத்தில் குறிப்பிட்டு இருக்கிறேன். ஜாதி இரண்டொழிய வேறு இல்லை என்று சொல்கிறோம். இடடார் பெரியோர், இடாதார் இழி குலத்தோர் என்று சொல்கிறோம். ஆகவே, பொருளாதார ரீதியில் உதவிகள் செய்யவேண்டும். இன்றையதினம் பிச்சைக்காரர்கள் சோற்றிலே கைவக்கிற பெரிய பிரபுவாக எல்லாம் நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் மாறிக்கொண்டு இருக்கிறார்கள். இந்த நிலை மாற வேண்டுமானால், பொருளாதார ரீதியில் உதவி செய்யவேண்டும். ஏழை யார், வறுமைக்கேற்பட்டிருக்கிறோம் இருப்பவர்கள் யார், அவர்களுடைய பெயர் என்ன, முகவரி என்ன, அவர்களுக்கு அரசாங்கம் எப்படி உதவி செய்கிறது, அதற்கு வட்டி உண்டா, இல்லையா. மானியம் எவ்வளவு என்பதையெல்லாம் தெரிந்து, ஏழைகள் என்பதற்குத் தெளிவாக ஒரு விளக்கம் இருக்குமானால், நாம் புதிய ஜாதிகளை புதிய ஜயகர, புதிய நாயக்கர்களை; புதிய முதலியார்களை, புதிய பட்டையாட்சிகளை, புதிய கவுண்டர்கள் உருவாக்காமல் இருப்பதற்கு வழிவகுக்கும் என்பதைத் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

நாம் ஏற்கனவே ஒரு சட்டம் கொண்டு வந்தோம். எதிர்க்கட்சிகள் அதற்கு ஒத்துழைப்புக் கொடுக்காததால் அதை ஒத்திவைத்து இருக்கிறோம். நாம் மீண்டும் அதை நிச்சயமாகக் கொண்டு வந்து நிறவேற்றி இந்த அரசு முனைப்பான காரியங்களைச் செய்யவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இந்தியாவிலேயே தமிழகம் தான் ஜனநாயகத்தின் தொட்டிலாக இருக்கிறது. இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே, 'லா அன்ட் ஆர்டர்' பற்றிப் பார்க்கிறபோது, எந்த மாநிலத்தையும்விடக் கம்யூனிஸ்ட் கட்சி ஆளுகின்ற மாநிலத்தோடு ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் கூட நம்முடைய மாநிலத்தில் தான் அது சிறப்பாக இருக்கிறது என்று அவர்களே கூட ஒப்புக்கொள்வார்கள். ஜோதிபாசு அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் ஒரு சில கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். இங்கே ஏதோ மட்டை போடப்படுகிறது குண்டு போடப்படுகிறது என்று கருத்துக்கள் சொல்லப்பட்டிருக்கின்றன. அப்படிப்பட்ட சூழ்நிலையில் நாட்டிலே எங்கே எது எப்படி இருந்தாலும்கூட, தமிழகம் தான் தனித்தன்மையோடு நடந்து கொண்டு இருக்கிறது.

1981 மே 11]

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

அந்த வகையில் தமிழ்நாடு மக்கள் தொகை கட்டுப்பாட்டை குடும்ப நலத் திட்டத்தை ஒழுங்காக, நியாயமாகக் கடைபிடித்து வந்த காரணத்தால், மத்திய அரசின் அந்தத் திட்டத்தை ஒழுங்காக நிறைவேற்றி இருக்கிற காரணத்தால், 40 பாராளுமன்ற உறுப்பினர்கள் என்று தமிழகத்திற்கு இருந்தது இன்றைக்கு 38 என்கிற அளவில் குறைந்துவிட்டது என்பதை காங்கிரஸ்காரர்கள் உணரவேண்டாமா? மக்கள் தொகையின் அடிப்படையில் பாராளுமன்ற இடங்கள் கொடுக்கின்ற காரணத்தால் இந்த நிலைமை ஏற்பட்டதை காங்கிரஸ் பெரியவர்கள் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும். குடும்ப நலத் திட்டத்தை அமல் படுத்தியதற்கு இது தான் பரிசா? இன்னும் அதனைத் தீவிரமாக நிறைவேற்றினால் 40, 38 ஆனது போல், 38 மேலும் குறைந்துவிட வாய்ப்பு இருக்கிறது. ஆகவே மக்கள் தொகை அடிப்படையில் இந்த இடங்கள் ஒதுக்குவது இல்லாமல், தமிழ்நாட்டிற்கு ஒதுக்கப்பட்டு இருக்கும் பாராளுமன்ற, சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள் எண்ணிக்கை குறையாமல் மத்திய அரசு கொடுக்கவேண்டும் என்று வாதாடிப் பெறவேண்டும் என்று இந்த நேரத்தில் கேட்டுக்கொள்கிறேன். அதற்கு எதிர்க்கட்சிகள் ஒத்துழைப்புத்தரவேண்டும் என்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்றையதினம் மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர்களுக்கு அதிகாரங்கள் பல வகையில் பிரித்துக்கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இப்போதுதான் மக்கள் ஆட்சித் தத்துவத்தை அத்தியாயமே இந்தியாவிலே தமிழகத்தில் தான் ஆரம்பமாகியிருக்கிறது என்பதற்கு இது ஒரு முன்னதாரணம் என்பதைச் சொல்லிக் கொள்கிறேன்.

வாய்மையே வெல்லும்
TRUTH ALONE TRIUMPHS

[முற்பகல் 11.20]

மாவட்ட ஆட்சித் தலைவர் அவர்களுக்கு எந்தப் பிரச்சனையாக இருந்தாலும், கிராமங்களுக்கு பாதைகள் போடுவதாக இருந்தாலும், குடிதண்ணீர் பிரச்சனையாக இருந்தாலும், இன்ன பிற அவசியமான மக்களின் தேவைகளையெல்லாம் தானாகவே பூர்த்தி செய்கிற அளவிற்கு அதிக அதிகாரம் கொடுக்க வழி செய்யப்பட்டுள்ளது. அந்த உண்மையிலேயே நான் பாராட்டுகிறேன்.

அடுத்தபடியாக உதவி என்று வருகிறபோது அரசு ஊழியர்களுக்கும், போலீசார்களுக்கும் உதவிசெய்வது போன்று. அதாவது அரசு கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு, ரெகார்டு கிளார்க், பியூன், வாட்ச்மேன், ஸ்கேவன்சர்ஸ் டிலரவர் போன்ற கடைநிலை ஊழியர்களுக்கு, உணவுப் பொருட்களை அரசு சலுகை விலையிலே கொடுப்பது பற்றி அரசு மறுபரிசீலனை செய்தால் சரியாக இருக்கும் என்று நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

[டாக்டர் கே. சமரசம்]

[1981 மே 11]

அடுத்து பட்டதாரிகளுக்கு இப்போது 50 ரூபாய் கொடுக்கிறோம். அப்படி கொடுப்பதைவிட அவர்களுக்கு 150 ரூபாய் கொடுத்து, பகுதி நேர பயிற்சி வேலையாகவும் அவர்களை நியமித்தால் சிறப்பாக இருக்கும் என்று நான் நினைக்கிறேன். இன்றைக்கு பல இடங்களிலே, பல பகுதிகளிலே இருக்கக்கூடிய சங்கங்கள், தொழிற் சங்கங்கள், அலது அரசு ஊழியர்களின் சங்கங்கள், அந்தந்த அலுவலக நேரத்திலேயே செயல்படுகிறது என்று சொல்லவிரும்புகிறேன். வேலை நேரத்திலே அவர்கள் எப்படி நடந்துக் கொள்கிறார்கள் என்பதைப் பார்த்தால் நமக்கு மிக மிக தர்மசங்கடமாக இருக்கிறது. அவர்களுக்கு இருக்கிற உரிமைகளை அவர்கள் கேட்பது பற்றி நான் எதுவும் கூற முன் வரவில்லை. ஆனால் அந்த உரிமைகளை அந்தக் கோரிக்கைகளை எந்த நேரத்தில் எப்படி எழுப்பப்பெற வேண்டும் என்கிற முறை இருக்கிறது. அவர்கள் மற்ற ஓய்வு நேரங்களை விட்டு, அரசாங்கத் தால் நிர்ணயிக்கப்பெற்ற வேலை நேரங்களிலேயே பிரச்சனைகளை எழுப்புகிறார்கள். அப்படி இல்லை என்றால் யாருக்கும் பாதுகாப்பு இல்லை. ஆனால் வேலை நேரத்திலேயே பிரச்சனைகளை எழுப்பினால், குழப்பங்கள் ஏற்படுகின்றன. அவசியமான அரசுச் சக்ரம் வேகமாக கழல் முடியாத நிலைக்கு தள்ளப்படுகிறது. நல்ல முறையில் அச்சங்கங்கள் இயங்குவதற்குரிய ஜனநாயக அமைப்பும் மாறுபடுகிறது.

தொழிற் சங்கங்களுடைய கூட்டங்களை அவர்கள் வேலை நேரத்திலேயே நடத்துகிறார்கள். அவர்களுடைய ஊர்வலங்கள் அந்த நேரத்திலேயே நடக்கிறது. அவர்களுடைய பேச்சுக்கள் சொற்பொழிவுகள் அந்த நேரத்திலே நடைபெறுகின்றன. இதை அரசாங்கம் கவனித்து தக்கபடி அதனை சீர்திருத்த வேண்டும். சட்டப்படி அவர்கள் நடக்கலாம், ஆனால் சர்க்கார்-படியும் அவர்கள் இயங்கவேண்டும். ஆனால் அவர்களில் சிலர் இஷ்டப்படி போகிறார்கள். அவர்கள் மீது இந்த சர்க்கார் எச்சரிக்கையாக இருக்கவேண்டும். கடமையைச் செய்யத் தவறியவர்கள் மீது கண்டிப்பான நடவடிக்கை தேவை. அப்போதுதான் நாட்டிலே ஜனநாயகம் நல்லமுறையில் இருக்க முடியும்.

நான் இன்னொன்றையும் சொல்லவிரும்புகிறேன். அம்மாதிரி விட முன்னேற்றக் கழகத்தைப் பற்றி நான் ஆச்சரியப்படவும் இல்லை. கலைஞருடைய காங்கிரஸைப் பற்றி நான் கவலைப்படவும் இல்லை. நாட்டிலே தற்போது நம்முடைய நிலைமை என்ன? நாம் என்ன செய்துக் கொண்டிருக்கிறோம் என்பதை எண்ணிப் பார்க்க வேண்டும். குற்றங்களே நடைமுறையானால் நாட்டிற்கு தேவையான திட்டங்களும், சீர்திருத்தச் சட்டங்களும் தேவையில்லையா என்பதை கொஞ்சம் எதிர்க்கட்சியிலே உள்ளவர்கள் உணர வேண்டும். அப்படிப்பட்ட நிலைமையிலே நம்மை நாம் மாற்றிக் கொள்ளத் தவறினால், இந்த நாட்டிலே எதையுமே எப்பொழுதுமே செய்வதற்கு நாம் தகுதியற்றவர்களாக மாறி விடுவோம் என்பதையும் கூறிக் கொள்கிறேன்.

[1981 மே 11]

[டாக்டர் கே. சமசரம்]

அடுத்து விவசாயம் என்று பார்க்கிறபோது, கரும்புக்கு இது வரையில் அதாவது 1947 விருந்து கிடைக்காத ஒரு விலையைய இப்போது நாம் கொடுத்திருக்கிறோம். தக்காளி போட்டால் நிலத்தின் மதிப்பே உயருகிறது. ஒருமுறை மகசூலிலே அந்த நிலத்தின் மதிப்பையே பெறத்தக்க வகையில் இன்றையதினம் நிலைமை இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப்போனால், மா, பலா, தென்னை, வாழை போன்றவைகளைப் போடுவதற்கும் இன்னும் அதிகப்படியான அளவில் வசதி வாய்ப்புகளை அளிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். இன்றையதினம் நாட்டிலே வறட்சி ஏற்பட்டிருப்பதால், சில விவசாயிகளுக்கு பாதிப்பு ஏற்பட்டிருக்கலாமே தவிர, அவர்கள் உருவாக்குகிற, உற்பத்தி செய்கிற பொருள்களுக்கு விலை இல்லை என்றோ, அதன் காரணமாகத் தான் பாதிக்கப்படுகிறோம் என்றோ எந்த விவாயியும் சொல்லவில்லை. ஏனென்றால் அப்படிச் சொல்லக் கூடிய நிலைமை இல்லை.

அடுத்தபடியாக, நாம் நாட்டிற்காக எவ்வளவு சிறப்பாக நல்ல பல திட்டங்களை உருவாக்கினாலும், எவ்வளவு பெரிய பிரச்னையாக இருந்தாலும் அதை மக்களுக்கு நன்மை பயக்க வேண்டும் என்ற வகையில் நிறைவேற்றி வைத்தாலும் கூட எதிர்க்கட்சியாக இருப்பவர்கள் பொதுவாகவே, எதையுமே எதிர்த்துப் பேச வேண்டும் என்பதையே தோழியாக வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள் என்று குறிப்பிட விரும்புகிறேன். தென்னை மரத்தின் மீது ஒருவன் ஏறினானாம். தோட்டக்காரன் பார்த்துவிட்டான். தோட்டக்காரன் பார்த்து விட்டான் என்பதைத் தெரிந்துக் கொண்டு, மரத்தின் மீது ஏறியவனும் கீழே இறங்கி வந்து விட்டான். தென்னை மரத்தின் மீது ஏன் ஏறினாய் என்று தோட்டக்காரன் கேட்டால், அவன் சொன்னானாம் இளம் கன்றுக்கு புல் இல்லை அதைப் பறிப்பதற்காக ஏறினேன் என்று. தோட்டக்காரன் கேட்டானாம் என்னடா புல் போய் தென்னை மரத்திலே இருக்குமா என்று. அது இல்லை என்று தெரிந்து தான் இறங்கி வந்து விட்டேன். ஏன் இப்படி அர்த்தம் இல்லாமல் கேள்வி கேட்கிறாய் என்று தோட்டக்காரனைப் பார்த்து சொன்னானாம். அதுபோன்ற வகையில்தான் இங்கே விவாதங்கள் நடைபெறுகிறதேஜெழிய நாட்டுக்கு தேவையான கருத்துக்களையோ ஆலோசனைகளையோ தெரிவிக்கும் வகையில் இங்கே எதிர்க்கட்சிகள் இயங்க முன் வருவதில்லை என்று கூறிக்கொண்டு, அவைகள் இனிமேலாவது நாட்டினுடைய நன்மைக்கு உதவி செய்கிற வகையில் சீர்திருத்தங்களை சொல்கிற வகையில், இங்கே இருக்க வேண்டும் என்று கேட்டு, அமைகிறேன். வணக்கம்.

திருமதி. தா. இராசாயன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு உறுப்பினர், அருமை கோதரர் அவர்கள் நான் பேசியதில் குற்றம் குறை கண்டு பேசியதாகத் தெரிகிறேன். (மணியடிக்கப்பெற்றது)

[1981 மே 11]

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு வி. வி. சுவாமிநாதன் : நீங்கள் பேசியதில் ஒரு குற்றத்தையும் அவர் கூறவில்லை. அவருக்கு தெரிந்த ஒன்றை அவருடைய கருத்தாக சொன்னார்கள். உங்கள் மீது எதுவும் சொல்லவில்லை உட்காருங்கள். திரு. பொ. விஜயராகவன்.

* திரு. பொ. விஜயராகவன் : மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, தமிழ்நாடு 1981 ம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க சட்ட முன்வடிவின் மீது ஒருசில கருத்துக்களை நான் சார்ந்திருக்கிற ஜனதாக் கட்சி சார்பில் சொல்ல முற்படுகிறேன். எனக்கு முன்னால் பேசிய உறுப்பினர் அவர்கள்—தமிழ்நாடு ஜனநாயகத்தின் தொட்டில், தமிழகத்தின் தன்மக்கள் ஆட்சித் தத்துவமே மலர்ந்திருக்கிறது, மக்கள் ஆட்சியில் இங்குதான் பூக்காடுகள் நிறைந்து காணப்படுகின்றன என்ற அளவில் மாண்புமிகு ஆளும் கட்சி உறுப்பினர் அவர்கள் பேசினார்கள். ஒன்றை நான் இங்கே குறிப்பிடாமல் இருக்கமுடியாது. இன்றைக்கு பஞ்சாயத்துக் களுக்கு தேர்தல் என்பதை ஒத்தி வைத்துவிட்டு, நகரசபைத் தேர்தல்கள் நடத்த முடியாமல் கூட்டுறவுத் துறையில் இயங்குகிற நிறுவனங்களில் எல்லாம் தனி அதிகாரிகளைப் போட்டு வைத்து விட்டு, இவ்வளவையும் செய்துவிட்டு ஜனநாயக உணர்வுகளின் குரல்வளை முறிக்கப்பட்டிருக்கிறபோது தமிழ்நாடு எப்படி ஜனநாயகத்தினுடைய தொட்டிலாக மற்ற மாநிலங்களுக்கு வழிகாட்டுகிற அளவிற்கு இருக்க முடியும் என்பதை தயவு செய்து அரசாங்கம் உணர்ந்து பார்க்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். இவைகளுக்கெல்லாம் காலத்தை நீட்டிக் கொண்டு போகாமல், அடிப்படை ஜனநாயக உணர்வுகளை, அடிப்படை ஜனநாயக உரிமைகளை மக்களுக்கு வழங்குவதற்கு இந்த அரசு முற்படவேண்டும் என்று முனைய வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

தமிழ்நாட்டில் இருக்கிற நிலைமைகள் குறித்து ஒட்டு மொத்தமான சில கருத்துக்கள் எக்குறிப்பிடாமல் இருக்கமுடியாது. இங்கே எனக்கு முன்னால் பேசிய மாண்புமிகு உறுப்பினர் அவர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை எடுத்துச் சொன்னார்கள். குறிப்பாகச் சொல்ல வேண்டுமென்றால், கூட்டுறவுத் துறையில் இன்று விவசாயிகள் மத்தியில் ஜப்தி என்ற பெயரால் விவசாய மக்கள் அடக்கு முறைக்கு ஆளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். தமிழ்நாடு விவசாயிகள், சிறு விவசாயிகள் என்ற அளவில் அவர்கள் இருந்தாலும்கூட அந்த விவசாயிகள் இன்னும் பெரிய அளவில் தெல்லைகளுக்கு உள்ளாக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். ஜப்தி என்ற பெயரால் அதிகாரிகள் விவசாயிகளை மிரட்டிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இந்த நிலை நிறுத்தப்பட்டு விவசாயிகளிடமிருந்து நியாயமான முறையில் அப்பன முறையில் அவர்களிடமிருந்து பணத்தைத் திருப்பிப் பெறுவதற்கு உண்டான முயற்சிகளில் ஈடுபட வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

1981 மே 11]

[திரு. பொ.விஜயராகவன்]

இன்று தமிழகத்திலிருக்கிற அரசாங்க ஊழியர்கள் பல்வேறு போராட்டங்களில் ஈடுபட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். குறிப்பாகச் சொல்லப் போனால், வேளாண்மைத் துறையைச் சார்ந்த ஊழியர்கள் இன்று காலவரையற்ற உண்ணாவிரதத்தை மேற்கொண்டிருக்கிறார்கள். அதே போன்று அந்தத் துறையில் பணியாற்றுகிற சில ஊழியர்கள் இன்று சிறைச்சாலையில் அடைக்கப்பட்டிருக்கிறார்கள். பலர் உயிர்களுக்குக் கூட கவலைப்படும்படியான சூழ்நிலை உருவாக்கிக் கொண்டிருக்கிறது. அதே போல் ஆசிரியர்கள் மறியல் போராட்டத்தை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசு ஊழியர்கள் அவர்கள் கோரிக்கைகளை வற்புறுத்தி அரசிடமிருந்து பெறவேண்டியவற்றை பெற, அவர்கள் தங்கள் கோரிக்கைகளை வலியுறுத்தி போராட்டப் பாதையில் திரும்பிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். இவற்றை வளர்க்காமல் அவர்களோடு நேரடிப் பேச்சுவார்த்தைகள் நடத்தி அவர்கள் கோரிக்கைகள் குறித்து அன்போடும் பரிவோடும் ஆய்வு செய்ய அரசு முன்வரவேண்டும். அதல்லாமல் காலம் கடந்த பிறகு நடவடிக்கைகள் எடுப்பது என்றால் அது எந்த வகையில் சரியாகும் என்று கேட்க விரும்புகிறேன்.

இன்னொன்று, என்னுடைய மாவட்டத்தைப் பற்றி ஒருசில கருத்துக்கள் சொல்ல கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். கன்னியாகுமரி மாவட்ட 1967-க்கு பின்னால் புறக்கணிக்கப்பட்ட நிலையில் இருந்துவருகிறது. இந்த ஆட்சி வந்த பிறகு, இதற்கு முன்னால் இருந்த ஆட்சியாளர்கள் செய்ததை விட மாறுபட்டு எல்லா மக்களுக்கும் நல்லது செய்வார்கள் என்று சொன்னார்கள். அந்த அளவில் கன்னியாகுமரி மாவட்டத்திற்கு உரிய நிதி வசதி, உரிய பங்கு கிடைக்கும் என்று எதிர்பார்த்த மக்களின் எதிர்பார்ப்புகள் இன்று வீணாகப் போகக் கூடிய வகையில்தான் இருக்கின்றன என்பதைச் சுட்டிக்காட்ட விரும்புகிறேன்.

எங்கள் மாவட்டம் தொழில் துறையில் மிகவும் பின்தங்கியதொரு மாவட்டமாகும். அதை தொழில் துறையில் பின்தங்கிய மாவட்டமாக அறிவிக்கவேண்டும். அப்படி அதை தொழில் துறையில் பின்தங்கிய மாவட்டமாக அறிவிக்காவிட்டாலும்—இன்று தமிழ்நாட்டில் பல்வேறு தாலுக்காக்கள் சிறுதொழில்களில் பின்தங்கியிருக்கிற காரணத்தால் அவை பின்தங்கிய தாலுக்காக்கள் என்று அறிவிக்கப்பட்டு அவற்றிற்கு தமிழ்நாடு அரசின் சலுகைகள், பல்வேறு சலுகைகள் கிடைத்து வருகின்றன.

[முற்பகல் 11.40]

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இரு தாலுகாவிருக்கூட அந்தச் சலுகை கிடைக்காது. சிட்கோ என்று சொல்லப்படுகின்ற சிறு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவனம், அந்த நிறுவனத்தினுடைய அலுவலகம்கூட எல்லா மாவட்டத் தலைநகரங்களிலும் இரு

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

[1981 மே 14]

கிறது. ஆனால், கன்னியாகுமரி மாவட்டத் தலைநகரான நாகர்கோவிலிலே அந்த அலுவலகம் கிடையாது. அங்கே உள்ளவர்கள் சிறுதொழில்கள் துவங்குவதற்கான கடன் வசதி, மற்றும் ஆலோசனைகள் பெறவேண்டுமானால், திருநெல்வேலி செல்லுகின்ற சூழ்நிலை ஏற்படுகிறது. ஆகவே, சிறு தொழில் வளர்ச்சி நிறுவன அலுவலகத்தை நாகர்கோவிலில் உடனடியாக ஏற்படுத்த வேண்டும்.

டான்சி என்று சொல்லப்படுகின்ற நிறுவனத்தை எடுத்துக் கொண்டாலும், இந்த நிறுவனம் தமிழகத்தினுடைய பல பகுதிகளிலும் அதிகமாக இருந்து கொண்டிருக்கிறது. ஆனால், கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் இந்த டான்சி என்று சொல்லக்கூடிய நிறுவனம் தொடங்கப்படவில்லை. இவைகளையெல்லாம் சொல்லுகிறோம் என்று சொன்னால், ஒருவேளை காழ்ப்புணர்ச்சி என்ற அளவிலே எடுத்துக்கொள்ளாமல், நாங்கள் அந்தப் பகுதியிலே இருந்து வருகின்ற சட்டமன்ற உறுப்பினர்கள், அங்குள்ள மக்கள் பிரதிநிதிகள், அந்தப் பகுதியிலே உள்ள மக்களின் குறைகளை எடுத்துச் சொல்கிறோம் என்ற அந்த நல்லெண்ணத்திலே எடுத்துக்கொண்டு, இனிமேலாவது உடனடியாக அவைகள் எல்லாம் இந்தப் பகுதிகளிலே நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்ளக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன்.

தொழிலாளர்கள் நலனைப் பொறுத்தவரையில்; இன்றைக்கு தமிழகத்திலே பல்வேறு கூட்டுறவு நூற்பாலைகளிலே, அங்குள்ள தொழிலாளர்களின் நிலைமை மிகவும் மேசமாக இருக்கிறது. இன்னும் சொல்லப் போனால், அரசு நிறுவனங்களிலே தொழிலாளர்கள் சட்டங்கள் ஒழுங்காக நிறைவேற்றுவது கிடையாது. அரசு நிறுவனங்கள் என்று சொல்லுகின்றபோது, கூட்டுறவு நூற்பாலைகளை எடுத்துக்கொண்டால், இன்றைக்கு அங்கே தொழிலாளர்கள் நிரந்தரமாக்கப்படாமல் குறைந்த ஊதியம் பெற்றுக் கொண்டு, பல்லாயிரக்கணக்கான தொழிலாளர்கள் வேலை செய்துகொண்டு வருகின்ற சூழ்நிலை இருக்கிறது. அங்கே அவர்கள் அல்லல்பட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்கள். தங்கள் வாழ்க்கைப் போராட்டத்தோடு போராடிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஆகவே, உடனடியாக கூட்டுறவு நூற்பாலைகளிலே குறிப்பாக, கன்னியாகுமரி மாவட்டக் கூட்டுறவு நூற்பாலையிலும், சேலம் நூற்பாலையிலும் பணியாற்றிக் கொண்டிருக்கின்ற ஊழியர்கள் பல ஆண்டுகளாகப் பணியாற்றியும் அவர்கள் தற்காலிகமாகவே இருந்துகொண்டு, நிரந்தரமாக்கப்படாமல் இருப்பவர்களை உடனடியாக நிரந்தரமாக்கப்பட வேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். அவர்களுக்கு நிரந்தரமான தொழிலாளர்களுக்கு கிடைக்கக்கூடிய எல்லா உதவிகளும், சலுகைகளும் அளிக்க முன்வரவேண்டும்.

1981 மே 11]

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

எங்கள் மாவட்டத்தில் ரப்பர் தோட்டத் தொழிலாளர்கள் பல தோட்டங்களிலே இருந்து கொண்டிருக்கிறார்கள். அரசு ரப்பர் தோட்டத்திலே பணியாற்றக்கூடியவர்கள், இந்த அரசுத் தோட்டத்திலே இருப்பவர்கள் நல்ல லாபத்தை ஈட்டிக் கொடுக்கிறார்கள். பல கோடிக்கணக்கான ரூபாய் அளவிற்கு வருமானம் வருகின்றது. ஆனால், இந்த அரசு ரப்பர் தோட்டத்திலே பணியாற்றக்கூடியவர்களுக்கெல்லாம் போனஸ் கிடையாது. ஆனால், நியர் தோட்டங்களிலே பணியாற்றக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு அரசாங்கமே முன்வந்து, போனஸ் வாங்கிக் கொடுக்கிறது. தனியாரைப் பொறுத்தவரை ஒரு முறை, அரசு ரப்பர் தோட்டத்தைப் பொறுத்தவரை ஒரு முறை என்றால் இது எந்தவிதத்திலே முறையாகும்? ஆகவே, உடனடியாக அரசுத் தோட்டங்களிலே பணியாற்றக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கும், அவர்கள் ஈட்டக்கூடிய லாபத்திலே போனஸ் வழங்குவதற்கு உடனடியாக முயற்சிகள் எடுத்துக் கொண்டு, இந்த அரசாங்கம் அவர்களுக்குத் தரவேண்டும்.

அதேபோல், அரசு சிங்கோனாத் துறையில் பணியாற்றக் கூடிய தொழிலாளர்களுக்கும் இதே நிலைதான் பின்பற்றப்பட்டு வருகிறது. சிங்கோனாத் துறையாக இருந்தாலும் சரி, ரப்பர் தோட்டமாக இருந்தாலும் சரி, அந்தத் தோட்டங்களிலே பணியாற்றக்கூடிய தொழிலாளர்களுக்கு நிச்சயமாக போனஸ் வழங்க உடனடியாக நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ள வேண்டும். அதே போல், முந்திரித் தொழிற்சாலைத் தொழிலாளர்கள் எங்கள் மாவட்டத்தில் ஏராளமான பேர்கள் இருக்கிறார்கள், பெரும்பாலோர் பெண்மணிகள், இளைஞர்கள். ஆனால், அவர்களுக்கு முழு நேரம் நிச்சயமாக வேலை கிடையாது. காரணம், கச்சா முந்திரி கிடைக்காமல் இருக்கிறது என்பதை நான் இங்கே சொல்லக் கூடமைப்பட்டிருக்கிறேன். முந்திரித் தொழிற்சாலைகளிலே பணியாற்றும் தொழிலாளர்களுக்கு குறைந்தபட்ச கூலியைக் கொடுக்க உடனடியாக ஒரு குழுவை அமைத்து இந்த குறைந்தபட்ச கூலியை உடனடியாக நிர்ணயம் செய்யவேண்டும் என்று இந்த அரசை நான் கேட்டுக் கொள்கிறேன்.

கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஐ.ஐ.டி. என்கின்ற தொழிற் பயிற்சிப் பள்ளி ஒன்றே ஒன்றுதான் இருக்கிறது. அதிலே போய்ச் சேருவதற்கு மிகவும் கஷ்டப்பட வேண்டியிருக்கிறது. அப்படி அங்கே ஒன்றே ஒன்று இருப்பதால், அங்குள்ள தேவையை அது பூர்த்தி செய்ய முடியாமல் இருக்கிறது. ஆகவே, இதைக் கருத்தில் கொண்டு இன்னொரு ஐ.ஐ.டி.-யைத் தொடங்குவதற்கு அரசாங்கமே முன்வர வேண்டும், அதே போல் அங்கே ஒரே ஒரு பாலிடெக்னிக்தான் நாகர்கோவிலிலே இருக்கிறது. அதிக வரம்பு பெறக்கூடிய வகையிலே அங்கே இன்னொரு பாலிடெக்னிக்கை ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன், அதேபோல் அங்கே பெண்கள் எழுதப்படிக்கத் தெரிந்தவர்களில்

[திரு. பொ. விஜயராகவன்]

[1981 மே 11]

முதலிடம் வகிக்கின்ற காரணத்தினால், பெண்களுக்கென்று ஒரு தனி பாஸ்டெக்னிக் ஏற்படுத்தித் தரவேண்டும் என்றும் அதற்கு அரசாங்கம் முன்வர வேண்டுமென்றும் கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

இன்னொன்று அங்கே தேசிய நெடுஞ்சாலை 47. இந்த தேசிய நெடுஞ்சாலை 47-ல் கன்னியாகுமரியிலிருந்து, கனியக் காவளை வரையில் சாலையைப் பார்ப்போமானால் மிக மோசமான சூழ்நிலையில், அதை எப்படி சொல்வது என்றே தெரியாத ஒரு நிலையில் இருக்கிறது. மற்ற தேசிய நெடுஞ்சாலைகளோடு இந்த நெடுஞ்சாலையை ஒப்பிட்டுப் பார்த்தால் இது உண்மையிலேயே தேசிய நெடுஞ்சாலை என்று சொல்லமுடியாத, சீர்கேடடைந்த நிலையில் இருக்கிறது. இதற்காக 98 இலட்சம் நிதி ஒதுக்கம் செய்யப்பட்டு, அதற்கான வேலை நடைபெறும் என்கிற அளவில் சொன்னார்கள். வேலை துவங்குவதற்கும், அபிவிருத்தி செய்வதற்கும் எந்த அறிகுறிகளும் இல்லை.

நெடுஞ்சாலைத் துறையில் பல்வேறு பாலங்கள், பல்வேறு மாவட்டங்களில் கட்டப்படும் என்று சொன்னார்கள். மற்ற மாவட்டங்களில் கட்டப்படுவதில் எங்களுக்கு பொறாமை கிடையாது. கன்னியாகுமரி மாவட்டத்தில் ஏதாவது ஒரு பாலம் கட்டுவதற்கு திட்டம் இந்த வரவு செலவுத் திட்டத்தில் இருக்கிறதா என்று பார்த்தால், என்னைப் போன்றவர்கள் மிகுந்த ஏமாற்றத்திற்குள்ளாகியிருக்கிறார்கள். கணபதியான்கடவு, திக்குரிச்சி போன்ற கட்டவேண்டிய பாலங்கள், இன்னும் நடைமுறைப்படுத்தப்படவில்லை; யாரிடம் சொல்வது என்று இருக்கிறோம். ஆகவே அதற்கான வேலைகள் உடனடியாகச் செயல்படுத்தவேண்டும்.

பல ஆண்டு காலமாக வறறுத்தப்பட்ட கருங்கல் குடிதண்ணீர் திட்டம் இன்னும் செயல்முறைக்கு வராமல் காலம் தாழ்ந்து கொண்டே போகிறது. வறட்சி காலத்தில் கருங்கல் பகுதியில் வாழ்கிற மக்கள் குடம் தண்ணீர் ஒரு ரூபாய் என்று வாங்குகிற சூழ்நிலை இருக்கிறது. உடனடியாக போர் கால நடவடிக்கையைப் போன்ற முறையிலே கருங்கல் என்ற நகர பஞ்சாயத்து பகுதிகளுக்கு, அதையொட்டி கில பஞ்சாயத்து பகுதிகளுக்கும் அந்த குடி தண்ணீர் திட்டம் வெகு விரைவில் நிறைவேற்றித் தர வேண்டுமென்று கேட்டுக் கொண்டு, வாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக்கொள்கிறேன்.

Thiru T. VENKATA REDDY: Hon'ble Mr. Chairman, while welcoming the Act of 1981 I should like to state some of the facts which the Government has to consider it very carefully. While speaking at the outset Thiru Varadarajan had criticised the Central Government for having spread the rumour that this Government will be thrown

1981 மெ 117

out by the Central Government. In this connection I should like to state that our beloved Prime Minister has made a categorical statement that non-Congress Government will not be removed from power unless they themselves are responsible for it. That is the categorical statement made by our beloved Prime Minister. When that categorical statement is there, there is no need for the apprehension either by the Chief Minister of West Bengal of our Government that it will be removed. But with that assurance I only request our present Government to consolidate all their power and energy alleviate the grievances and also the difficulties of the poor people.

While submitting this I should like to state the agriculturist plight. When I submit this, so far as Dharmapuri District is concerned I have submitted a Memorandum to the Chief Minister and also the Government in the month of September 1980 with regard to the drought conditions and other difficulties which the agriculturists face. But our Government has not taken care to look into the grievances till our beloved Chief Minister visited some of the drought prone areas in the jag end of the year. This only shows our Government has not been very careful, diligent in knowing the sufferings of the people. If only the Government has taken appropriate steps at the proper time in the month of September or October it would have got more funds from the Central Government.

As soon as our Government has represented this matter to the Central Government, immediately within 8 days the Central Government has sent people to know about the drought conditions of this State. They visited various parts in Tamil Nadu in terms and have also submitted their reports. We have also seen in the papers that the Central Government has also given a substantial amount for the drought affected areas. That only shows the Centre is keen in helping this State and also circumventing the situation due to which our State is now suffering due to lack of funds.

I would like to point out the coercive methods which our Government is adopting in collecting the loans from the so called rich farmers. Government have sent some 30, 40 police along with the officials to collect the dues from the so called rich farmers, which is unheard of by any State at any time. Their act will create a very bad impression in the minds of the people. Our Government which has been proclaimed as

[1981 மே 11]

the Government for the people, for the benefit of the people, I do not wish to say any harsh words, is adopting a means which is unwarranted. Such methods should be avoided in order to get a fair name for the Government. The Government, the Hon. Minister and also Hon. Chief Minister must look into difficulties which even rich farmers are facing. The Government has also acknowledged that most of the State has been under drought. Even the rich farmer could not grow any crop in Dharmapuri District, even the farmers who own more than 50 acres face the difficulty of the drought. They are not able to raise any crop.

There are no wells with water. Irrigated wells are also dried up. Most of the tanks are dried up. Therefore the Government has to see the plight of the rich persons too. I do not say that you should not collect from the rich farmers. But they should be given some time for payment on some instalment basis, so that they can pay dues in instalments. I request the Government to consider this suggestion so that the rich farmers need not also suffer. I am able to see some of the farmers, even the rich farmers, selling their meagre jewels they have got in order to pay back their dues. They are selling away even in their lands. So such a situation has arisen especially in our district. I only request the Hon. Minister to look into this aspect and direct the officials not to adopt coercive methods in collecting the dues from the rich farmers.

The rich farmers have to pay. But in collecting this amount they must be given certain amount of latitude. They can be allowed to pay in instalment.

I would like to submit another aspect so far as Hosur Taluk is concerned. Hosur is in the process of industrial development. Hosur town is developing very fast. There are many industries in that area. But unfortunately the industries there are not functioning for the people of Hosur or Dharmapuri District. Most of the graduates and S.S.L.C. boys who have been educated in that area are denied jobs in these industries. They are not given proper employment in those industries. It has been the feeling by all M.L.As of this district. Whenever we approach for employment they give some excuse or other and they are not employing the people belonging to that District.

1981 மே 11]

The Government has given lot of concessions for the industries. The industries are established in that area so that the under-developed area people in that under-developed area can get some benefit. With that intention in view the Government has established some industries in that area. They are also given subsidies. So many concessions have been given by the Government to the industries. They are enjoying those facilities. But while enjoying those facilities they must also think of helping the people of that area who have even lost their lands for the establishment of the industries. The people who live in those places also should get benefit. But those benefits are at present denied. I have been representing this to our Industries Minister with regard to this matter time and again. I request our Government that the people in Dharmapuri District should be allowed some percentage of jobs in those industries, because Dharmapuri District is a very backward district in the whole of Tamil Nadu. It is also a drought-prone area. I request the Government to direct the Industrialists there to allot certain percentage of seats for the people coming from the local area.

Another aspect I would like to point out is that Hosur is becoming a big city. In the course of two years the population of Hosur may reach more than one lakh. That place needs a college. I have also represented to the Minister of Education and this year the Minister has to announce a college for that area which is an absolute necessity there.

Though a Dairy Development Corporation has been constituted for the development of Hosur Cattle Farm, no official recognition has yet been given and no fund has yet been allotted. Work has not yet been started by the Dairy Development Board. I request the Hon. Minister for Animal Husbandry to see that development work by the Board at least starts from June 1st onwards, so that that area can develop well.

There are two Technical Institutions in Dharmapuri District. One is at Polytechnic at Krishnagiri and another is at I.T.I. at Hosur. In those two places a mark system is being adopted in selecting candidates. Students from all parts of Tamil Nadu apply for seats in these two places. Unfortunately Dharmapuri District people are backward both economically and educationally. So, our boys are not able to compete with the boys who are coming from outside, particularly from Madurai, Coimbatore and Madras, so far as marks are concerned. These two institutions get boys with brilliant records. Hence Dharmapuri District people are denied seats.

[1981 மே 11]

I request the Government to take into consideration the backwardness of the area educational backwardness also, some percentage of seats must be reserved both in the I.T.I. and in the Polytechnic for the Dharmapuri District people.

When I approached the Minister for starting some new technical colleges Ministers have been expressing lack of funds. In this context I request that polytechnic and I.T.I. Institutions can have shift system i.e. night classes. The strength of Host I.T.I. is 150. If the shift system is adopted another 150 seats can be provided with the same staff, with the same industries, with the same equipments they can have a shift system so that more boys can get I.T.I. and polytechnic Training. This will help more young boys to get technical qualification.

I would like to submit another aspect. In Block Development are where the self-sufficiency schemes are included most of the funds are being wasted by the Gramasevaks. The Gramasevaks are given full authority in executing these works. I want to point out that most of the Gramasevaks are not living in the places where they are given employment. Most of the Gramasevaks live in by towns. They rarely live in the places where they have to work.

Most of the Gramasevaks do not know the villages.

TEMPORARY CHAIRMAN (THIRU V.V.SWAMINATHAN)

Please conclude, Mr. Reddy.

THIRU T. VENKAT REDDY: Therefore, I request the Government to see that the gramasevaks at least must be instructed to see their villages and report the matter to the concerned about the needs of the villages. Then only development in villages will take place and the villages will be able to progress.

With these words, I think the Hon. Temporary Chairman for giving me an opportunity to speak on the subject.

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாசுப்பிரமணியன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, மாண்புமிகு நிதியுதவியுடைய மச்சூர் கட்டர் நாவலர் அவர்கள் சமர்ப்பித்திருக்கின்ற நிதி ஒதுக்க மசோதாவில் பேசுகின்ற வாய்ப்பளித்தமைக்கு முதலில் நன்றி தெரிவித்துக்கொள்கிறேன். இந்த மாநிலத்தில் தேச

திரு. வேடந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன் [1981 மே 11]

பிதா காந்தி கண்ட கனவு நனவாகிற வகையிலே, தன்னிகரில்லாத திட்டமாகத் தன்னிறைவுத் திட்டத்தை அமுல் நடத்துகிற வகையில், இந்த அரசை நல்லெண்ணம் கொண்டவர்கள் பாராட்டுகின்ற வகையில் இந்தத் திட்டம் செயல்பட்டுக் கொண்டு வருகிறது. இந்திய துணைக்கண்டத்திற்கே வழிகாட்டும் வகையில், வேறு எந்த மாநிலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு, காந்திஜி கண்ட கனவை நனவாக்கும் வகையிலே, கிராமங்களுக்குக் குறைந்தபட்சத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்யும் வகையிலே இந்தத் திட்டம் செயல்பட்டு வருகிறது. நான் இந்த நேரத்தில் மெத்தப் பணிவுடன் இங்கேயிருக்கிற காங்கிரஸ் கட்சி உறுப்பினர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன், எதை, எதையோ பற்றி பேசுகின்ற நீங்கள், இந்தியத் துணைக்கண்டத்திற்கு வழிகாட்டுகின்ற திட்டமாகச் செயல்படுகிற இந்தத் திட்டத்தை, கிராமப்புறத்திலே நித்தநித்தம் வடிக் கொண்டிருக்கிறானே ஏழை, அந்த ஏழை மக்களுக்குத் தேவையான குறைந்தபட்சத் திட்டத்தை வசதிகளைச் செய்கின்ற இந்தத் திட்டத்தை நடத்துகின்ற இந்த அரசுக்கு மத்திய அரசு தன்னிறைவுத் திட்டத்திற்கு உதவி கொடுக்கவேண்டுமென்கிற குரலை, அதிகாரிகள் மாற்றம் பற்றி, ஆசிரியர் மாற்றம் பற்றி, விவசாயிகள் பிரச்னைபற்றி பேசுகிற நீங்கள் எழுப்பவேண்டும். சாதாரணமாக, கிராமத்திலே துன்பத்திலே உழல்கின்ற மக்களுக்குக் குறைந்தபட்சச் சாலை வசதி, குறைந்தபட்சப் பேக்குவரத்து வசதி, குறைந்தபட்ச மருத்துவ வசதி ஆகியவைகளை அளிக்க, இந்திய துணைக்கண்டத்தில் எந்த மாநிலமும் துணிந்து நிறைவேற்றாத நிலையில், தமிழகத்திலே புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் அரசு அப்படிப்பட்ட குறைந்தபட்ச அடிப்படை வசதிகளை கிராம மக்களுக்கு செய்து கொடுத்தாக வேண்டுமென்ற புரட்சிகரமான திட்டத்தை நடத்தி கொண்டிருக்கிறபொழுது, இந்தத் திட்டத்திற்குத் துணையாக இருக்க வேண்டுமென்ற வகையிலே மத்திய அரசுக்கு குரல் கொடுக்க வேண்டுமெனையொழிய, அதைவிடுத்து அதிகாரிகள் மாற்றத்தைக் குறித்து ஒரு பிரச்சனையாகவும், ஆசிரியர்கள் மாற்றத்தைக் குறித்து ஒரு பிரச்சனையாகவும், இங்கேயிருக்கிற அருமை நண்பர்கள் பேசினார்கள்.

ஊராட்சிமன்றக் கலைப்பு பற்றியும், ஊராட்சிமன்றத் தேர்தலைப் பற்றியும்கூட மிகப் பெரிதுபடுத்தி இங்கேயிருக்கிற உறுப்பினர்கள் சொன்னார்கள். மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, ஊராட்சிமன்றத் தேர்தல்களைப் பொறுத்தமட்டில் நேற்றையதினம் கூட புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் எந்தச் சூழ்நிலையில் இந்தத் தேர்தலை நடத்த முடியாமல் போயிற்று என்பதை மிகத் தெளிவாகக் கூறினார்கள். மேலும், ஊராட்சிமன்றத்தினுடைய தேர்தல்களை நடத்த வேண்டுமென்று அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு எத்தனை அக்கறையோடு இருக்கிறது என்பதை அனைத்துக் கட்சித்

திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்] [1981 மே 11]

தலைவர்களையும் கூப்பிட்டு, அவர்கள் எப்பொழுது நடத்த வேண்டுமென்று சொல்கிறார்களோ அந்த நேரத்தில் நாங்கள் நடத்தத் தயார் என்ற விருப்பத்தினையும் தெரிவித்தார்கள். எப்படிப்பட்ட சால கட்டடங்களில் அந்தத் தேர்தல் நடப்பது ஒத்திவைக்கப்பட்டது என்பதையும் சுட்டிக்காட்டினார்கள். கடந்த முறை ஆட்சி நடந்தபொழுது, தேர்தல் நடத்தப்பட வேண்டுமென்று எண்ணிய நேரத்தில், சில அரசியல் சகனிகள் செயலால் ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது, தேர்தல் தடைப்பட்டது. 18 வயதானவர்களுக்கு வாக்குரிமை வழங்கப்பட வேண்டுமென்ற சட்டத்தைக் கொண்டு வந்து, ஊராட்சிமன்ற, உள்ளாட்சி மன்றத் தேர்தலை நடத்த வேண்டுமென்று புரட்சித் தலைவர் அரசு முனைப்பாகச் செயல்பட்டபொழுது மக்கள் தொகை கணக் கெடுப்பு முடிந்தபிறகுதான் தேர்தல் நடத்த வேண்டுமென்று மைய அரசினுடைய ஆணைக்கிணங்க தேர்தல் ஒத்திப் போடப்பட்டிருக்கிறது என்றும் தேர்தலை நடத்துவதற்கு அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக அரசு தயங்கவில்லையென்றும் கருத்தினைச் சொன்னார்கள். அப்படிப்பட்ட கருத்தினைச் சொல்லி, அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களின் கூட்டம் கூட்டப்பட்டு, அவர்கள் சொல்கிற தேதியில் தேர்தல் நடத்தத் தயார் என்று முதல்வர் சொன்ன நேரத்திலுங்கூட, இங்கேயிருக்கிற காங்கிரஸ் நண்பர்கள், ஏன் ஐனதா சட்டி உறுப்பினருங்கூட, ஊராட்சித் தேர்தல்கள் நடத்தப்படாததைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் ஏதோ இட்டுக்கட்டிப் பேசுவதாக தயவு செய்து நினைக்கவேண்டாம். தமிழகத்தைப் பொறுத்த மட்டில், உள்ளாட்சி மன்றத் தேர்தல்கள், இந்த அரசு ஆட்சிப் பொறுப்பை ஏற்றதற்குப் பிறகு நடைபெறாததற்கான காரணங்களில் மிகத் தெளிவாகச் சுட்டிக் காட்டியிருக்கிறது. 3 காரணங்களாலே, தேர்தல்கள் நடைபெறவில்லை. ஒன்று, ஆட்சி கலைக்கப்பட்டது. அடுத்தது, 18 வயதானவர்களுக்கு வாக்குரிமை அளிக்க வேண்டுமென்ற சட்டம். மூன்றாவது, மத்திய அரசு மக்கள் தொகை கணக்கெடுப்பு முடிந்த பிறகு நடத்தப்பட வேண்டுமென்பது. ஆனால், அருமை காங்கிரஸ் நண்பர்களே, உங்களை நான் தயவுசெய்து கேட்கிறேன் கர்நாடக மாநிலத்திலே பெங்களூர் மாநகராட்சிக்கு தேர்தல் நடந்து 11 ஆண்டுகள் ஆகின்றன. இன்னும் அதிகாரியைத் தான் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். ஐதராபாத் மாநகராட்சிக்கு தேர்தல் நடந்து 15½ ஆண்டுகள் ஆகின்றன. அங்கு அதிகாரிகள் தான் ஆட்சியை நடத்திக் கொண்டிருக்கிறார்கள். அதற்காக, நான் தமிழகத்திலே தேர்தல் நடத்தாமல் இருப்பதை நியாயப்படுத்தவில்லை. தேர்தல் வைப்பதிலே ஏற்பட்ட சில தாமதங்களுக்கான காரணங்களை புரட்சித் தலைவர் அவர்கள் தெளிவாகச் சொன்னார்கள். மூன்றே மூன்று சூழ்நிலைகளால் தேர்தலை நடத்த முடியவில்லை. ஆகவே, ஊராட்சிமன்றத் தேர்தல்களைப் பொறுத்தவரையில், அனைத்துக் கட்சித் தலைவர்களைக் கூப்பிட்டு, அவர்கள் சொல்கின்ற நாளில் தேர்தலை நடத்துவேன் என்று புரட்சித் தலைவர் அறிவித்திருக்கிறார். அதை நான் பாராட்டுகிறேன்.

[திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்] [1981 மே 11]

அதே போல், நேற்று பேசிய காங்கிரஸ் உறுப்பினர்கள், இன்று பேசியவர்கள்கூட, அதிகாரிகள் மாற்றத்தைப் பற்றிச் சொன்னார்கள். நான் இதை ஒரு பிரச்சனையாக்க வில்லையென்றாலும்கூட, அதிகாரிகளின் மாற்றத்தைப் பொறுத்தமட்டில், இந்தியத் துணைக் கண்டத்திலே தமிழ் நாட்டிலும், கேரளாவிலும்தான் பிரச்சனை இல்லாமல் அதிகாரிகள் மாற்றம் செய்யப்படுகிறார்கள். கடந்த 4 ஆம் தேதி இந்தியன் எக்ஸ்பிரஸ் பத்திரிகையிலே அகில இந்தியா முழுவதும் சர்வே செய்து, சில கருத்துக்களை வெளியிட்டிருக்கிறார்கள். இந்தியத் துணைக் கண்டம் முழுவதும் இருக்கிற ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள் எந்த அளவு நடத்தப்பட்டிருக்கிறார்கள் என்று அதிலே குறிப்பிடப்பட்டிருக்கிறது. அதிலே சொல்லியிருக்கிற விஷயங்களை யெல்லாம் சொன்னால், உண்மையிலே காங்கிரஸ் கட்சி நண்பர்கள் ஆத்திரம் கூடப்படுவார்கள்.

எந்தெந்த மாநிலங்களில், எந்தெந்த வகையில், ஐ. ஏ. எஸ். அதிகாரிகள் தூக்கி எறியப்படுகிறார்கள், ஐ. ஏ. எஸ். ஏ அதிகாரிகளை மாற்றுவது என்பது முதலமைச்சர்களுடைய பொழுது போக்கு என்ற வாசகங்கள் எல்லாம் குறிப்பிடப்பட்டிருக்கின்றன. ஏன்? பெங்களூர் மாநகராட்சியினுடைய அதிகாரி 6 மாதங்களுக்குள் 7 முறை மாற்றப்பட்டிருக்கிறார். கர்நாடக மாநிலத்திலே 12 நிர்வாகத் துறையிலே ஐ. பி. எஸ். அதிகாரிகள் இருக்கிறார்கள். செய்தித் துறையிலே ஒரு ஐ. பி. எஸ். அதிகாரிக்கு தலைமைப் பொறுப்பு கொடுக்கப்பட்டிருக்கிறது. இவைகளை நான் எதற்காகச் சொல்லுகிறேன் என்றால், அந்தப் பத்திரிகையிலே மிகத் தெளிவாக கடைசியிலே எழுதிக் காட்டி இருக்கிறார்கள். இந்தியத் துணைக்கண்டத்திலேயே ஐ. ஏ. எஸ்., ஐ. பி. எஸ். அதிகாரிகளும், சிவில் அதிகாரிகளும், போலீஸ் அதிகாரிகளும் உயர்மட்டத்திலே தொல்லை கொடுக்காமல், மாற்றாமல் இருப்பதில் கடந்த 6 மாதமாக முதலிடம் வகிப்பது தமிழகம், இரண்டாவது இடம் வகிப்பது கேரள மாநிலத்தைச் சேர்ந்த அந்த அரசு என்று இருக்கிறது நான் இதை இங்கே சுட்டிக்காட்டக்கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். எனக்கு முன்பு பேசிய டாக்டர் சமரசம் அவர்கள் எடுத்துக் கூறியதைப்போல, அமைதிப் பூங்காவாக இருப்பது தமிழகம் தான் என்பதற்கு, இப்படி இந்திய துணைக்கண்ட அளவிலே நடத்தி இருக்கின்ற சர்வே ஒன்றே போதும்.

அடுத்து நான் வேண்டி விரும்பி மாண்புமிகு புரட்சித் தலைவர் அவர்களுடைய கவனத்திற்குக் கொண்டுவர விரும்புவது, மொழிப் பிரச்சினை சம்பந்தமாக இங்கே பேசிய காங்கிரஸ் கட்சி உப்பினர்கள் ஏதோ தாங்கள் இருமொழிக் கொள்கையை ஆதரிக்கின்றவர்கள்தான் என்றும் இந்தியைத் திணிக்க வேண்டும் என்று சொல்லுகின்றவர்கள் அல்ல என்று சொன்னாலும்கூட, சமீபத்திலே நடந்து கொண்ட ஒரு சில நடைமுறையில்

[திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்] [1981 மே 11]

பாராளுமன்றத்திலே மத்திய அமைச்சர் அவர்கள் பேசுகின்ற பேச்சு இந்த திணிப்பு வருமோ என்கின்ற அச்சத்தை உருவாக்குகிறது. இதற்கு இந்த அரசு என்று இல்லாமல், இங்கே இருக்கிற காங்கிரஸ்ட்சியைச் சேர்ந்த உறுப்பினர்களும் கடுமையான கண்டனத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். சமீபத்தில் 20-4-1981 அன்று பாராளுமன்றத்திலே ஒரு கேள்விக்குப் பதில் அளிக்கின்றபோது மத்திய துணைக் கல்வி அமைச்சர் கவுல் அவர்கள், மும்மொழித் திட்டத்தை தமிழ்நாடு கட்டாயம் அமல் நடத்த வேண்டும் என்று கட்டாயப்படுத்தப் பட்டிருக்கிறது என்று சொல்லி, அது செய்தியாக வந்திருக்கிறது. இதகுறித்து தமிழக சர்க்கார் உடனே பாராளுமன்றத்தில் இந்த அமைச்சர் சொன்ன விவரங்களைப் பார்க்க வேண்டும். அது பத்திரிகையிலே 21-4-81 மாலைமுரசு, இந்துப் பத்திரிகை போன்ற ஆங்கிலப் பத்திரிகைகளிலே வந்திருக்கின்றது. உண்மையிலேயே ஒரு தியாகமிக்க போராட்டத்தை இந்த மாநில மக்கள் இந்தியைத் திணிக்கக் கூடாது என்பதற்காக நடத்தினார்கள். இந்த மாமன்றம் இருமொழிக் கொள்கையைத் தான் ஏற்றுக்கொள்கிறது என்று பேரறிஞர் அண்ணா அவர்களின் தலைமையில் மிகத் தெளிவான தீர்மானத்தை நிறைவேற்றிய பிறகு இப்படிப்பட்ட ஒரு விடையை பாராளுமன்றத் துலே பொறுப்புள்ள கல்வி துணை அமைச்சர் கவுல் அவர்கள் சொல்லுகிறார்கள் என்றால் இது உண்மையிலேயே இந்த மாநில மக்களை, இந்த மாநில சர்க்காரை சீண்டிப் பார்க்கின்ற விவகாரமாக இருக்கின்றது. இதை நமது தமிழக சர்க்கார் கண்டு பிடித்து, அப்படிச் சொல்லியிருந்தால் இந்த மன்றத்தின் மூலமாக அந்த அமைச்சரின் கூற்றுக்கு, அப்படி மும்மொழித் திட்டத்தைக் கட்டாயமாக இந்த மாநிலத்தில் அமல்படுத்த வேண்டும் என்ற கருத்தை எங்கள் மீது மத்திய அரசு திணிக்கக் கூடாது; அதை நாங்கள் ஏற்க மாட்டோம் என்ற கண்டனத்தைத் தெரிவிக்க வேண்டும் என்ற கருத்தினை இங்கே நான் முன்வைக்க விரும்புகிறேன்.

அடுத்து விவசாயிகள் பிரச்னை பற்றி மிகத் தெளிவாக மாண்புமிகு உறுப்பினர் பெரியவர் அழகர்சாமி அவர்கள் சில கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். உண்மையிலேயே சமீப காலமாக விவசாயச் சங்கத்தைச் சேர்ந்த தலைவர் நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் ஆணவத்தின் உச்சாணிக்கொம்புக்கே போய்க் கொண்டு இருக்கிறார்கள். அதைச் சரிகட்டுவதற்கு பெரியவர் அழகர்சாமி சொன்ன யோசனையை இந்த அரசு பரிவோடு கவனிக்கவேண்டும் என்று கேட்டுக்கொள்கிறேன். ஏனென்றால் அனைத்து அரசியல் கட்சிகளிலும் சங்கங்கள் இருக்கின்றன. ஆனால் நாராயணசாமி நாயுடு அவர்கள் குறிப்பிட்டிருக்கிறார்கள், என்னை மட்டும் அழைத்தால் தான் பேச வருவேன் என்று மாண்புமிகு வெங்கடரெட்டி அவர்கள் பேசுகின்ற நேரத்தில் சொன்னார்கள், இப்படி போலீஸ் துணையுடன் போய் வசூல்

1981 மே 11] [திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

செய்கிறார்களே, இது எந்த மாநிலத்திலும் நடைபெறாத ஒன்று என்று. நான் மெத்தப்பணிவோடு அவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். எந்த மாநிலத்திலே விவசாயிகள் சட்டையை எடுத்தால், பட்டையை எடுப்பேன் என்று சொல்கிறார்கள். வரி வசூல் செய்ய வருகின்ற அதிகாரிகளின் உயிருக்கு நாங்கள் பொறுப்பு அல்ல என்ற தட்டிகளை கிராமங்களிலே எழுதிப் போட்டதாக வரலாறு உண்டா? இல்லை. அப்படிப்பட்ட நடவடிக்கைகளில் இங்கே ஈடுபடுகின்றபோது, ஒரு சர்க்காருக்கு அரசின் பணிகளைச் செய்கிற அதிகாரிகளுக்குப் பாதுகாப்பு கொடுக்க வேண்டிய கடமை இருக்கிறது. கட்டாய வசூல் தவிர்க்க வேண்டியது நியாயம் என்றாலும் கூட, அருமை வெங்கடரெட்டி சொன்னார்கள், எந்த மாநிலத்திலும் போலீஸ் துணையுடன் சென்று வசூலிக்கவில்லை என்று. நான் மெத்தப் பணிவோடு கேட்டுக்கொள்கிறேன். எந்த மாநிலத்திலாவது இப்படிப்பட்ட ஆணை மிக்க விவசாயத் தலைவர் இருக்கிறாரா என்றால் இல்லை. மகாராஷ்டிரத்திலே சரத் பாவார் போராடுகிறார். அவர் ஒரு பேட்டியிலே சொல்லியிருக்கிறார். பிரதமர் உங்களுக்கு பேட்டி கொடுக்க மறுத்துவிட்டார்களே என்று கேட்டபோது, எனக்கு யார் என்பதைப் பற்றி கவலையில்லை, டெல்லிப் பட்டணத்திலே செகரடேரியட்டிலே இருக்கிற ஒரு பியூனிடத்தில் கூட நான் விவசாயிகள் பிரச்னையை விவாதிக்கத் தயாராக இருக்கிறேன், இது என்னுடைய கவுரவப் பிரச்னை அல்ல, விவசாயிகளுடைய பிரச்னை என்று சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆனால் இங்கே ஒரு நாராயணசாமி நாயுடு என்னை மட்டும்தான் அழைக்கவேண்டும் என்று சொல்கிறார்கள்.

அனைத்திந்திய அண்ணா திராவிட முன்னேற்றக் கழக விவசாய சங்கத்தில் இருப்பவர்கள் விவசாயிகள் அல்லவா, மார்க்கிஸ்ட் கம்யூனிஸ்ட் கட்சியின் பின்னாலே விவசாயிகள் இல்லையா, இந்திய கம்யூனிஸ்ட் கட்சியில் விவசாயிகள் இல்லையா, என்னை மட்டும் அழைத்தால் தான் வருவேன், என்னிடம் மட்டும்தான் பேச்சுவார்த்தை நடத்த வேண்டும் என்று சொல்வது அவர் ஆணவத்தின் உச்சாணிக்கொம்புக்கே போய்விட்டார் என்பதைத் தான் காட்டுகிறது. உண்மையிலேயே அவருக்கு விவசாயிகளுடைய பிரச்னையில் அக்கறை இல்லை. இந்த நேரத்தைப் பயன்படுத்தி ஒரு சில சலுகைகளை அளித்தால், அது நாராயணசாமி நாயுடு அவர்களுடைய ஆணை அழிவதற்கு அடிகோலாகின்ற வகையிலே இருக்கும். ஆகவே, சில திட்டங்களை நாம் அறிவிக்கவேண்டும்.

[பிற்பகல் 12-10]

உண்மையிலேயே விவசாயிகளுடைய பிரச்னையிலே அவருக்கு அக்கறை இருக்குமானால், அவர் எத்தனையோ இடங்களில் கேட்டு இருக்கலாம். சமீபத்தில் பாரதப் பிரதமர் இந்திரா காந்தி அவர்களைச் சந்தித்துச் சில கோரிக்கைகளை அவர் சமர்ப்பித்தபோது, மாண்புமிகு பிரதம அமைச்சர் அவர்கள் தெளிவாகச்

[திரு. வேடசந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்] [1981 மே 11]

சொல்லியிருக்கிறார்கள். “உங்கள் மாநிலத்திலே முடிந்த வரையில் விவசாயிகளுக்கான பிரச்னைகளைச் செய்து இருக்கிறார்கள். இதற்கு மேல் செய்வதற்கு ஒன்றும் இல்லை” என்று தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அங்கே வாய் வீரம் பேசவில்லை. அங்கே போய் கோதுமைக்கு 60 கோடி ரூபாய் உதவி கொடுக்கிறீர்களே, இங்கே தமிழகத்தில் இருக்கும் விவசாயிகளுக்கு நெல்லுக்கு ஏன் உதவி கொடுக்கவில்லை, என்று கேட்க அவருக்கு வாய் எழவில்லை. நித்தந்தம் டாடுபடுகின்ற விவசாயிகளுடைய உற்பத்திச் செலவைக் கூட்டுகின்ற வகையிலே உர விலையைக் கூட்டுகிறீர்களே கொஞ்சம் குறையுங்கள் என்று மாண்புமிகு பிரதம அமைச்சர் அவர்களிடத்தில் கேட்பதற்கு நா எழவில்லை. நான் இவைகளை எதற்குச் சொல்கிறேன் என்றால், உண்மையிலேயே விவசாயிகளின் பிரச்னையில் அக்கறை இருக்குமானால், அங்கே சென்றபோது, தமிழக சர்க்கார் முடிந்த அளவிற்குச் செய்து இருக்கிறது என்று சொன்னவுடன், அங்கே ஊமையாக இருந்துவிட்டு வந்த நாயுடு அவர்கள் இங்கே வந்து நான் வரி கட்டமாட்டேன் என்கிறார். என்னை மட்டும் அழைத்த ல்தான் வருவேன் என்று சொல்கிறார். இந்த நேரத்தில் நான் ஒன்றை மாதிரி அரசின் கவனத்திற்குக் கொண்டு வர விரும்புகிறேன். மின் கட்டணத்தைப் பொறுத்தவரையில் பாக்கிகளை 1 மாதம், 1 மாதம் என்கிற வகையில் புதிய மின் கட்டணத்தைச் செலுத்துகிறபோது செலுத்தினால் போதும் என்று அரசு சொன்னவுடன், நாராயணசாமி நாயுடுவை நம்பியிருந்த விவசாயிகளில் பாதிக்கு மேல் அந்த மின் கட்டண பாக்கிகளைச் செலுத்திவிட்டார்கள். அப்படிப்பட்ட சலுகைகளை கடன் தொகைகளைப் பொறுத்தவரையிலும் கொண்டு வந்தால், பழைய கடன்களை 2 அல்லது 3 பகுதிகளாகப் பிரித்து கொண்டு வந்தால் நாராயணசாமி நாயுடு எங்கே இருக்காது, தமிழக விவசாயிகள் பூராவும் இந்த அரசாங்கத்தின் பக்கம் இருப்பார்கள் என்று சொல்லிக்கொள்கிறேன்.

நான் சார்ந்து இருக்கின்ற வேடசந்தூர் தொகுதி பற்றி மட்டும் ஒரு கருத்தைச் சொல்லி என் உரையை முடித்துக் கொள்கிறேன். வேடசந்தூர் தாலுக்காவாக இருந்தும் கூட அங்கே ஒரு தாலுக்கா மருத்துவமனை இல்லை. தாலுக்காவாக இருந்து தாலுக்கா மருத்துவமனை இல்லாத இடம் மதுரை மாவட்டத்தில் இரண்டு தாலுக்காக்கள் இருக்கின்றன, தமிழகத்தைப் பொறுத்த வரையில் ஏழே ஏழு தாலுக்காக்கள் தான் இருக்கின்றன. ஆகவே வேடசந்தூர் மக்கள் கிட்டத்தட்ட 60-70 கிலோமீட்டர் தூரத்தில் உள்ள திண்டுக்கல் தாலுக்கா மருத்துவமனைக்குச் சென்று தான் மருத்துவ வதி பெற வேண்டியிருக்கிறது. இதனால் திண்டுக்கல் மருத்துவமனையில் அதிகம் கூட்டம் வந்து விடுகிறது. ஆகவே, திண்டுக்கல் மருத்துவமனையில் இருக்கும் கூட்டத்தைக் குறைக்கும், வேடசந்தூர் தாலுக்காவாக இருந்தும் தாலுக்கா மருத்துவமனை இல்லை என்கிற 1 ஆண்டு கால குறையைத் தீர்க்கும் வகையிலும், வேடசந்தூரில் ஒரு தாலுக்கா மருத்துவ

1981 மே 11] [திரு. வேட்சந்தூர் வி. பி. பாலசுப்பிரமணியன்]

மனையைத் துவக்கவேண்டும் என்று இங்கேயிருக்கிற மாண்புமிகு மக்கள் நல்வாழ்வுத் துறை அமைச்சர் அவர்கள் எக்கேட்டு பேசுவாய்ப்பளித்தமைக்கு நன்றி கூறி முடித்துக் கொள்கிறேன். வணக்கம்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன் : மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, 1981 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண். 3) சட்ட முன்வடிவு இந்தப் பேரவையின் ஒப்புதலுக்காக வைக்கப்பட்டுள்ளது. சென்ற ஒன்றரைத் திங்களாக நடைபெற்ற சட்டப்பேரவை கூட்டங்களிலே பின்வோடு துறைகளின் சார்பாக எடுத்து வைக்கப்பட்ட மானியக் கோரிக்கைகளின் அடிப்படையிலே 1358 கோடியே 45 லட்சத்து 70 ஆயிரம் ரூபாய் இந்தப் பேரவையில் அனுமதிக்கப்பட்டு இருக்கிறது. மாநில தொகுதிக்கு சாட்டப்பட்ட வகையில் 303 கோடியே 58 லட்சத்து 44 ஆயிரம் ரூபாய் சாட்டப்பட்ட வகையிலும் சேர்ந்து இந்த நிதி ஒதுக்க சட்டமுன்வடிவின் மூலமாக 1662 கோடியே 4 லட்சத்து 14 ஆயிரம் ரூபாய் என்ற அளவிற்கு இந்த நிதி ஒதுக்கச் சட்டமுன்வடிவின் மூலம் ஒப்புதல் பெறப்பட்டு இருக்கிறது. ஆகவே, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பொதுவாக எல்லா மானியக் கோரிக்கைகளைப் பற்றி எல்லாக் கருத்துக்களையும் விட்டும், தொட்டும் எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அவை அத்தனைக்கும் இப்போது நான் விடையிறுத்த நேரம் இடம் தராதே. அதற்கான விவரக் குறிப்புகளும் என்னிடத்திலே இருக்க வழியில்லை. மேலும், அவ்வப்போது நடைபெற்ற மானியக் கோரிக்கையின் மீது பேசும்போது மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் எழுப்பியுள்ள வினாக்களுக்கும் பல்வேறு மாண்புமிகு அமைச்சர்கள் தங்கள் துறைகளைப் பற்றி அவ்வப்போது விடை தந்து இருக்கிறார்கள். விடை தராத இனங்கள் குறிக்கப்பட்டு, அந்தந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகள் அதன் மீது தொடர்ந்து நடவடிக்கை எடுப்பதற்கான முயற்சிகளிலும் ஈடுபட்டுக் கொண்டு இருக்கிறார்கள். இன்றும் உறுப்பினர்கள் பலரும் பல கருத்துக்களை எடுத்துச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். அந்தக் கருத்துக்கள் பல வினாக்களை எழுப்புவதாகவும், பல விளக்கங்களைக் கோருவதாகவும் உள்ளன. இங்கே எடுத்துச் சொல்லப்பட்ட கருத்துக்கள் அத்தனைக்கும் நான் விடையளிக்காவிட்டாலும், இங்கே வைக்கப்பட்ட கருத்துக்கள் அத்தனைக்கும் பரிகாரம் காண்பதற்கான முயற்சிகளை அந்தந்தத் துறையைச் சேர்ந்த அதிகாரிகளும், அலுவலர்களும் முறைப்படி மேற்கொள்வார்கள் என்பதை நான் சுட்டிக் காட்ட விரும்புகிறேன். இந்த மானியக் கோரிக்கைகள் எல்லாம் முடிந்து இன்றைக்கு கடைசிக் கட்டத்திலே, நிதி ஒதுக்கீடு என்ற அளவுக்கு வந்திருக்கிறோம். ஆகவே மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பல்வேறு கருத்துக்களை இங்கே தெரிவித்தார்கள். ஜனநாயகத்தைப் பற்றியும், மன்றத்தின் பண்புகள் பற்றியும், ஜனநாயகப் பாங்கினைப் பற்றியும் பல்வேறுபட்ட கருத்துக்களை இங்கே தெரிவித்தார்கள்.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1981 மே 11]

மானியக் கோரிக்கைகளின் மீதான விவாதம் நடைபெற்ற போது கூட மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் பலரும் பல நலம் பயக்கும் கருத்துக்களை, அமைச்சர்களுக்குத் தெளிவாக்கும் கருத்துக்களை, அரசுக்கு எதிர்காலத்திலே உதவியாக இருக்கும் கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். ஆனால் சில மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் உணர்ச்சிவசப்பட்டு, உணர்ச்சி வேகத்தில் கருத்துக்களைச் சொன்னார்கள். ஆனால் இந்த மாமன்றத்திலே எந்தக் கருத்துக்களைச் சொன்னாலும், எங்களுக்குப் பயன்படுகின்ற கருத்துக்களைச் சொன்னால், அரசுக்குப் பயன்படுகின்ற கருத்துக்களைச் சொன்னால் அது பயனுடையதாக இருக்கும், இந்த சபையை நடத்திச் செல்ல உதவியாக இருக்கும்.

அது அல்லாமல், அரசியல் மாச்சரியங்களோடு, அரசியல் காழ்ப்பு உணர்ச்சியோடு இங்கே சொல்லுகின்ற கருத்துக்கள் எல்லாம் மாலை வேளையில் பொதுக் கூட்டத்தில் வெளிப்படுத்த வேண்டிய உணர்ச்சிகளை எல்லாம் இங்கே சட்டமன்றத்தில் கொட்டித் தீர்த்தார்கள் என்ற நிலையில்தான் அமையுமே தவிர வேறு எந்த வகையிலும் அது பயன்படாது.

பல்வேறு மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் இங்கே பல்வேறு கருத்துக்களைச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். கருத்துக்களைச் சொல்லும்போது பல்வேறு குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள்; பல்வேறு குற்றங்களைச் சுட்டிக்காட்டியிருக்கிறார்கள். அதை எல்லாம் இந்த அரசு மனப்பூர்வமாக வரவேற்கிறது. ஆனால் நியாயமான, நேர்மையான, உண்மையான குறைகளை, குற்றச்சாட்டுகளை நாங்கள் வரவேற்கத் தயாராக இருக்கிறோம். அந்தக் குற்றங்களை, குறைகளை எடுத்துச் சொல்லுகின்ற அளவுக்கு இருந்தால்தான் ஒரு அரசு சிறப்பாகச் செயல்பட முடியும். அமைச்சர்களுக்கு எல்லாம் தெரியும், அமைச்சர்கள் எல்லாவற்றையும் அறிவார்கள் என்று சொல்லிவிட முடியாது. நீங்கள் குற்றங்குறைகளைச் சுட்டிக்காட்டும் போதுதான் அமைச்சர்கள் தெளிவுபட முடிகிறது. நீங்கள் சொல்வதை வைத்து அதிகாரிகளை விளக்கம் கேட்கிறோம். நீங்கள் இங்கே திட்டவாட்டமாகச் சொல்லுகின்ற குற்றங்களை, குறைபாடுகளை மேல் அதிகாரிகள் புரிந்து கொண்டு, எந்தக் கட்டத்திலே இந்தக் குற்றங்கள், குறைபாடுகள் நடைபெறுகின்றனவோ அந்தக் கட்டத்தில் அவைகளை களைந்தெறிய, மேலும் அத்தகைய சம்பவங்கள் நடைபெறாமல் இருக்க வழிவகை காண ஏதுவாகிறது. அந்த வகையில் குற்றச்சாட்டுகளை வைக்க வேண்டுமே தவிர, காழ்ப்பு உணர்ச்சியோடு சொல்லப்பட்ட குற்றச்சாட்டாக இருந்தால், ஏதோ குற்றச்சாட்டைச் சொல்லிவிட்டோம் என்ற அடிப்படையில் சொல்லப்பட்ட குற்றச்சாட்டாக இருந்தால் அதனால் சொல்பவருக்கும் பயன் இல்லை; இந்த மன்றத்திலே கேட்டுக்கொண்டிருந்தவர்களுக்கும் பயன் இல்லை. அதனால் எந்த விளக்கமும் பெற வழி ஏற்படாது,

1981 மே 11]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

அந்த வகையில் ஜனநாயகப் பண்பு அடிப்படையில், இந்த மாமன்றத்திற்கு உதவியாக இருக்கக்கூடிய சீரிய கருத்துக்களை கூறியதன் காரணமாக, அந்த வகையில் சொல்லப்பட்டக் கருத்துக்களின் அடிப்படையில் அடுத்த ஆண்டு நிதிநிலை அறிக்கையைத் தயாரிக்கும்போது அதில் இருக்கிற காரிய சாத்தியக் கூறுகளுக்கு நாங்கள் ஆக்கம் தந்து, நிதிநிலை அறிக்கை மூலம் அவைகளைக் கொண்டுவர முயற்சிகள் செய்கிறோம்.

ஜனநாயகத்தைப்பற்றி இங்கே சொன்னார்கள். அதிலே நாம் பெருமையோடு இருக்கிறோம். உலகத்திலேயே மிகப்பெரிய ஜனநாயக நாடு இந்தியா. 68 கோடி மக்களைக்கொண்டு, ஜனநாயகத்தின்மீது நம்பிக்கை வைத்து இந்திய ஆட்சி நடைபெற்று வருகிறது. கடந்த 33, 34 ஆண்டுக்காலமாக ஜனநாயகத்தைக் கட்டிக் காப்பதிலே இந்தியாவில் இருக்கிற அத்தனைக் கட்சிகளும் சேர்ந்து பாடுபட்டு வருகிறோம் என்பது மகிழ்ச்சிக்குரிய ஒன்று. இங்கே ஆளும் கட்சி, எதிர்க்கட்சி இருக்க வேண்டிய அவசியத்தைப் பற்றியும், ஜனநாயக அமைப்பு இருக்கிற பாங்கினைப் பற்றியும் சொன்னார்கள்.

“செய்தக்க அல்ல செயக்கெடும் செய்தக்க
செய்யாமை யானும் கெடும்”

என்று 2000 ஆண்டுகளுக்கு முன்னால் வள்ளுவர் பெருந்தகை சொல்லியிருக்கிறார். செய்ய வேண்டியவைகளைச் செய்யாமல் விட்டுவிட்டால் குறைபாடு; அதைப்போல செய்யக்கூடாதவைகளை செய்வதும் குற்றம். இந்த இரண்டையும் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இந்த இரண்டையும் சுட்டிக்காட்டுகின்ற வகையிலே கூறப்பட்டக் கருத்துக்களை ஆளும் கட்சியும் அமைச்சர்களும் வரவேற்கிறோம் என்பதை கூறிக்கொள்கிறேன்.

The ruling party has its way and the Opposition has its say. என்று பொதுவாக ஜனநாயகத்தைப்பற்றிச் சொல்வார்கள். அந்த வகையில் எதிர்க்கட்சி உறுப்பினர்கள் நியாயமான குற்றச் சாட்டுக்களை, குறைகளை சுட்டிக்காட்ட வேண்டும். The Opposition has its say. என்பார்கள். The ruling party has its way. என்பார்கள். அந்த வகையில் இந்த மாநில ஆட்சி கலப்பைப் பற்றியும் மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள் கருத்துக்களை பரிமாறி இருக்கிறார்கள். இந்த ஆட்சியைக் கலைப்பது வேண்டுமா, வேண்டாமா என்பது இன்றைக்கு அரசியல் அறிஞர்களிடம், அரசியல் வித்தகர்களிடம் ஒரு பெரும் விவாதமாக நாடெங்கும் நடைபெற்று வருகிறது. ஆனால் மாநில அரசு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. மத்தியஅரசும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டது. 22 மாநில அரசுகள் சேர்ந்தது மத்திய அரசு.

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1981 மே 11]

[பிற்பகல் 12-20]

மத்திய அரசிற்கு என்று தனியாக மக்களோ, குடிபடைகளோ இல்லவே இல்லை. மாநில அரசிற்கு இருக்கிற குடிபடைகள் தாம் மத்திய அரசிற்கும் இருக்கின்றன. ஆகவே 22 மாநிலங்களும் ஒன்று சேர்ந்ததுதான் மத்திய அரசு. ஆக, மத்திய அரசினுடைய பொறுப்பு இந்தியாவைக் காப்பாற்றுவதும், இந்தியாவினுடைய எல்லையைக் காப்பாற்றுவதும், அந்நிய நாடுகளோடு தொடர்பு கொள்வதும், அந்நிய நாடுகளோடு உறவு கொள்வதும், அன்னிய நாடுகளோடு ஒருமித்த கருத்துக் கொண்டு இந்திய நாட்டின் போக்குவரத்து, அன்னியச் செலவாணி, வாணிபம் முதலிய பிரச்சனைகளைக் தவண்ப்பதாகும். இந்தப் பிரச்சனைகளை ஏற்கிற பொறுப்பு மத்திய அரசிற்கு இருக்கிறது என்று சொன்னால் அது பெடரேஷன் என்று சொல்லப்படும் கூட்டாட்சியின் அமைப்பிலக்கணங்களைப் படித்துப் பார்த்தோமேயானால் தெரியும், மத்திய அரசிற்கென்று இந்தப் பொறுப்புகளை எல்லாம் வகுத்திருக்கிறார்கள் என்று.

ஆகவே, டிபென்ஸ் என்கிற பாதுகாப்பு வகைகளையெல்லாம் மத்திய அரசே வைத்துக் கொண்டு, எல்லையைக் காப்பாற்றுகிற, பிற நாட்டின் படையெடுப்பை தடுத்து நிறுத்த, நாட்டின் உரிமையைக் காப்பாற்ற, சுதந்திரத்தைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்புகளெல்லாம் மத்திய அரசிற்கு இருக்கிறது. ஆனால் மக்களை வாழ வைக்க வேண்டிய பொறுப்புகள் அதிகாரங்கள் எல்லாம் மாநிலங்களுக்கே வகுக்கப்பட வேண்டும் என்பதுதான் கூட்டாட்சித் தத்துவம். ஆகவே மக்களை வாழவைக்கிற பொறுப்பு வேறு, இந்தியாவை காப்பாற்றுகிற பொறுப்பு வேறு. இந்தியா வலிமையாக இருக்க வேண்டுமா வேண்டாமா என்று கேட்டால், ஸ்டிராங் இந்தியா வேண்டும், வலிமை பொருந்திய இந்திய நாடு தேவை என்பதை யாரும் உணர்வார்கள், எவரும் வேண்டாம் என்றும் சொல்ல மாட்டார்கள். ஸ்டிராங் இந்தியாவும் வேண்டும், வளமான இந்தியாவும் வேண்டும். அப்படி ஸ்டிராங் இந்தியாவாக உருவாக்குவதை மத்திய அரசு செய்ய வேண்டும், ஆனால் வளமான இந்தியாவை 22 மாநிலங்களும் சேர்ந்துதான் உருவாக்கித் தர முடியுமே தவிர, மத்திய அரசினால் மட்டும் முடியாது. ஆகவேதான் கூட்டாட்சி அமைப்பின் சிறப்பைப் பற்றி பல பெரியவர்கள் எடுத்துச் சொல்லிச் சென்றிருக்கிறார்கள்.

ஆகவேதான் மாநில அரசுகள் எதுவுமே டிபென்ஸ் வேண்டும் என்று கேட்பதே இல்லை. பட்டாளம் வேண்டும், பீரங்கிகள் வேண்டும், எங்களுக்கு குண்டுகள் சப்ளை செய்ய வேண்டும் என்றெல்லாம் மாநில அரசுகள் கேட்பதே இல்லை. அவைகள் மத்திய அரசிடம்தான் இருக்க வேண்டும். அதேபோல போக்குவரத்து சாதனமும் மத்திய அரசிடம் தான் இருக்க வேண்டும். காஷ்மீரிலிருந்து கன்னியாகுமரி வரையில் இருக்கிற போக்குவரத்துகள் எல்லாம் அவர்களிடம் தான் இருக்க வேண்டும். கரன்சி கூட அவர்களிடம் தான் இருக்க வேண்டும். மாநிலங்

1981 மே 11]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

களுக்கு மாநிலம் ரூபாய் நோட்டுகளை தனியாக அடித்துக் கொண்டேபோனால், ஒரு மாநிலத்தின் மதிப்பு இன்னொரு மாநிலத்தில் கெட்டு போனாலும் போகும். ஆகவே, கரன்சி ஒன்றாகத்தான் இருக்க வேண்டும். அப்படிப்பட்டவைகள் அவர்களிடத்தில் இருக்க வேண்டுமே தவிர, கொசுக்களை ஒழிப்பது, சிறிய பாசனத் திட்டங்களை செயல்படுத்துவது; பாலங்கள் கட்டுவது; கல்வி வசதிகள், சுகாதார வசதிகள் ஏற்படுத்தி தருவது போன்ற மக்களை வாழ வைக்கும் திட்டங்கள் எவைகளோ அவைகள் அனைத்தும் மத்திய அரசிடம் போய் விடுவதன் காரணமாகத்தான், டெமாக்கிரசியிலே ஜனநாயகத்திலே, காலக்கெடு அதிகமாக இருக்கிறது, அல்லது காலத்தாழ்வு ஏற்படுகிறது என்று பெரியவர்கள் சொல்லியிருக்கிறார்கள்.

ஆகவே, மாநில அரசும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசு; மத்திய அரசும் மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசு இதிலே பல பேருடைய கருத்து என்னவென்றால், ஒரு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசு, இன்னொரு மக்களால் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசை கலைக்கக்கூடாது, அது ஜனநாயகம் ஆகாது என்பது தான். ஆனால் நம்முடைய இந்தியாவிலுடைய அரசியல் அமைப்புச் சட்டம் மத்திய அரசு மாநில அரசுகளை சில பல காரணங்களைச் சொல்லி, சில பல சூழ்நிலைகளை சொல்லி கலைப்பதற்கு, அதற்கு அதிகாரம் இருக்கிறது என்று சொல்லியிருக்கிறது. ஆனால் ஒன்றோ அல்லது பலவோ மாநிலங்கள் ஒன்று சேர்ந்தால், அந்த மெஜாரிட்டி அடிப்படையிலே கூட மத்திய அரசை கலைப்பதற்கு, எந்தச் விதியும் அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே இல்லை.

நாம் பல உலக நாடுகளைப் பார்க்கிறபேர்து, அமெரிக்காவை எடுத்துக் கொண்டால் அதிலே 54 மாநிலங்கள் இருக்கின்றன. அதிலே ஒரு மாநிலத்தைக் கூட கலைக்கிற அதிகாரம் மத்திய அரசிற்கு இல்லை. அதேபோல மத்திய அரசை கலைக்கிற அதிகாரம் மாநிலங்களுக்கு கிடையாது. 20க்கு மேற்பட்ட ரிப்பப்ளிக் குடியரசுகள் சோவியத்திலே இருக்கின்றன. என்றாலும், ஒரு ரிப்ப்ளிக்கை கூட கலைப்பதற்கு மத்திய அரசிற்கு அங்கே அதிகாரம் கிடையாது. ரஷ்யாவிலும் கிடையாது அமெரிக்காவிலும் கிடையாது, வேறு பல இடங்களிலும் கிடையாது. அது வேண்டும் என்று தான் கேட்டுக் கொண்டிருக்கிறார்களே தவிர, அதிலே சண்டை சச்சரவுகள், மாச்சரியங்கள் படையெடுப்புகள் என்று எதுவும் கிடையாது.

அப்படி ஒரு சட்டத் திருத்தம் வந்தால் ஜனநாயகம் நிலைபடும், மக்கள் அச்சமின்றி வாழமுடியும். மக்கள் அச்சத்திற்கிடையே ஆட்பட்டிவேண்டிய அவசியம் இருக்காது, ஆகவே மக்களுடைய விருப்பப்படி நடப்பதற்கான நிலைமை ஏற்படும் என்றுதான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். மத்திய அரசு மாநிலங்களின் அரசை கலைப்பதற்கு இங்கே வாய்ப்பு இருக்கிறது. அப்படி ஒரு வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தால் சில பேர் கலைத்தால் அல்லது என்று ஆசைப்படுகிறார்கள். கலைக்கப்பட வேண்டும் என்று விரும்புகிறார்கள். இப்படி ஜனநாயக முறை

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[1981 மே 11]

யிலே தேர்ந்தெடுக்கப்பட்ட அரசை கலைப்பதற்கு, இறக்குவதற்கு வேறு வழி இல்லாத காரணத்தால், இது ஒரே வழிதான் இருக்கின்ற காரணத்தால், பல பேர் ஆசைப்படுகிறார்கள். இது கலைக்கப்பட்டால் நல்லது. இன்னும் 15 நாட்களில் கலைக்கப்பட்டால் நல்லது: 7 நாட்களிலே இருந்தால் கூட ரொம்ப சௌகரியம். ஒரு மாதம் போனால் கொஞ்சம் கஷ்டமாக இருக்கும் என்று அவர்கள் விருப்பம் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். ஆனால் அந்த விருப்பத்திற்கு நான் பதில் சொல்ல வேண்டிய தில்லை.

இந்தியாவின் பிரதமர் மாண்புமிகு திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையாரே ஒரு தடவைக்கு பல தடவையாக சொல்லி விட்டார்கள். 'எந்த மாநில அரசாங்கத்தையும் கலைக்கிற எண்ணம் எங்களுக்கு இல்லை.' என்று காஷ்மீரத்திலே கூட சொன்னார்கள். எந்த மாநில அரசாங்கத்தையும் நாங்கள் கலைப்பதாக இல்லை என்று, குறிப்பிட்டே சொன்னார்கள். (குறுக்கீடு)

திரு கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரிப்; சார், ஒரு பழமொழி சொல்வார்கள் "அரண்டவன் சண்ணுக்கு இருண்டதெல்லாம் பேய்" என்று. நாங்கள் ஒன்றுமே சொல்லவில்லை. படிப் படியாக இந்திரா காந்தி அம்மையாரே சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள் எந்த மாநில அரசாங்கத்தையும் கலைப்பதற்கு எனக்கு எந்தவிதமான நோக்கமும் இல்லை என்று, அதை விட்டு விட்டு, அங்கத்தினர்கள் ஏன் இது மாதிரி பேசுகிறார்கள் என்று எனக்குத் தெரியவில்லை.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்; திரு ஹாஜா செரிப் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் இந்தக் குற்றச்சாட்டை யாரும் சாட்டவில்லை. பத்திரிகைகளில் படித்துப்பார்த்தால் அரசியல் கட்சித் தலைவர்கள் பல பேர்கள்

திரு டி. நெடுமேறன்; மாண்புமிகு பேரவைத் தலைவர் அவர்களே, மதிப்பிற்குரிய இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சித் தலைவர் மதிப்பிற்குரிய திரு ஹாஜா செரிப் அவர்கள் அச்சம் இருக்க வேண்டியதில்லை என்று சொன்னார்கள். ஆனால் அச்சம் இன்று மாநில அரசுகள் தரப்பில் இருப்பதாக தெரியவில்லை. மேற்கு வங்க முதலமைச்சர் அவர்கள் நமது மாநில முதல் அமைச்சர் அவர்களைச் சந்தித்துப் பேசினார்கள் என்பது பற்றி நேற்றுமுன்தினம் இங்கே இந்திரா காங்கிரஸ் கட்சி சார்பில் அச்சம்தெரிவித்தார்கள். எதற்காக அவர்கள் கூடிப் பேசினார்கள், மத்திய அரசுக்கு விரோதமாக சதி நடக்கிறதா என்றெல்லாம் அவர்கள் பேசினார்கள். ஆக, அச்சம் என்பது அவர்கள் தரப்பில்தான் இருக்கிறது. அதிகமான அதிகாரங்களை அவர்கள் வைத்துக் கொண்டிருக்கிறார்கள். நீங்கள் அந்த அதிகாரங்களில் கொஞ்சம் மாநிலங்களுக்கு கொடுங்கள் மக்களுக்கு நன்மை செய்வதற்கு உதவியாக இருக்கும் என்று மாநிலங்களுக்கு அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று கோருகிறார்களே தவிர மத்திய அரசுக்கு எதிராக அல்ல, ஆகவே நண்பர் திரு ஹாஜா செரிப் அவர்கள் அச்சப்படத் தேவையில்லை என்பதை நான் தெரிவித்துக்கொள்கிறேன்.

1981 மே 11]

(திரு கே. எஸ். ஜி. ஹாஜா செரீப்)

இல்லை பவர் இல்லையென்று கேட்டுக் கொண்டிருந்தால் அது சரியான ஒரு எண்ணம் அல்ல என்று சொல்லிக் கொள்ள ஆசைப்படுகிறேன்.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: திரு. ஹாஜா செரீப் அவர்களுக்கு அந்த வாய்ப்பு ஏற்படாததின் காரணமாக அந்த உணர்வுகள் ஏற்படவில்லையேத் தவிர காங்கிரஸ் ஆளுகிற மாநிலங்களில் இருக்கிற முதல் அமைச்சர்கள் கூட அதிக அதிகாரங்கள் வேண்டுமென்று—எந்தளவிற்கு அதிகாரங்கள் வேண்டும் என்பது வேண்டுமென்றால் விவாதத்திற்குரியதாக இருக்கலாம். இப்போது இருப்பதே போதுமானது, அதிகம் தேவை இல்லை என்றளவிற்கு யாரும் இல்லை, நான் அவர்கள் சார்பாகத்தான் எடுத்துச்சொல்ல விரும்புகிறேன். திருமதி இந்திரா காந்தி அம்மையார் அவர்கள் தெளிவாகச் சொல்லியிருக்கிறார்கள். எந்த மாநில அரசையும் நாங்கள் கலைப்பதாக இல்லை, ஆகவே வருகிற அமைச்சர்கள் ஒருவருக்குப் பின் ஒருவராகச் சொல்லிக்கொண்டிருக்கிறார்கள்.....

திரு. யோ. விஜயராமன்: தலைவர் அவர்களே, இங்கே பேசுகிறபோது பல கருத்துக்கள் பரிமாறப்பட்டன. நம் பிரதமர் அவர்களைப் பொறுத்தவரையில் அவர்கள் எதை எப்போது இல்லை இல்லை என்று சொல்லிக் கொண்டு வருகிறார்கள் அது நடைமுறையில் உண்டு உண்டு என்று ஆகிவிடுகிறது. எது உண்டு உண்டு என்று சொல்கிறார்களோ அது நடைமுறையில் இல்லை என்று ஆகிவிடுகிறது. ஆகவே, அதுதான் இந்த அச்சம் ஏற்படுவதற்கு காரணம். இதற்கு முன்னால் பல்வேறு நிகழ்ச்சிகளில் இல்லை இல்லை என்று சொல்லப்பட்டவைகள் எல்லாம் அவைகள் உண்டு உண்டு என்று ஆக்குகிற நிலைமைகளைப் பார்த்தோம். ஆகவேதான் இந்த அச்சம் ஏற்படுகிறது.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: அதனால்தான் நாம் நம்புவோமாக என்று சொல்கிறேன். அவர்கள் திரும்பத் திரும்பச் சொல்கிறார்கள். வருகிற அமைச்சர்களும், அதைத் தான் சொல்லியிருக்கிறார்கள். ஆகவே சில அடிப்படையில் சொல்கிறோம். இங்கிருக்கிறவர்கள் சிலருக்கு அந்த எண்ணம் இருக்கிறது. நம் நாட்டில் 22 மாநிலங்கள் உள்ளன. ஏழு எட்டு யூனியன் டெரிட்டரிஸ் இருக்கின்றன. என். டி. எம். மீட்டிங்கில் கேரளா முதலமைச்சர் அவர்கள், மேற்கு வங்க முதல் அமைச்சர் அவர்கள், தமிழ்நாடு முதல் அமைச்சர் அவர்கள், எல்லோரும் கலந்துக் கொண்டார்கள். கேரள முதல் அமைச்சர் அவர்களும், மேற்கு வங்க முதல் அமைச்சர் அவர்களும் அங்கே பேசும் போது கூட மத்திய அரசுக்கும் மாநில அரசுக்கும், எங்கள் அரசுக்கும் எந்தத் தகராறும் கிடையாது. நாங்கள் பகை எண்ணம் கொண்டு எந்த முடிவையும் எடுக்கவில்லை, எங்களுக்கு எந்த அளவிலும் மாச்சரியங்கள் கிடையாது, நாங்கள் சில பல வகைகளில் காரியங்களை இயற்ற முடியாமல் இருப்பதை மேற்கு வங்காள முன்னாள் முதல்

(டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்)

[1981 மே 11]

அமைச்சர் டாக்டர் பி. சி. ராய் அவர்கள் கூட தெரிவித்திருக்கிறார்கள், அந்தக் காலத்திலிருந்தே நாங்கள் தொடர்ந்து தெரிவித்துக் கொண்டிருக்கிறோம், கருத்துக்கள் சிலவற்றில் வேறுபடுகிறோமே தவிர மத்திய அரசுக்கு மாறுபட்டு பகைமை உணர்ச்சிக் கொண்ட நாங்கள் நடைபெறவில்லை என்று மேற்கு வங்க முதல் அமைச்சர் அவர்களும், கேரள முதல் அமைச்சர் அவர்களும், நம் மாநில முதல் அமைச்சர் அவர்களும் திட்ட வட்டமாக எடுத்துத் தெரிவித்திருக்கிறார்கள். இப்போது கூட அந்த மாச்சரியங்கள் இருக்கின்றன என்று சொல்லவில்லை. கலைக்கத்தக்க அளவிற்கு மத்திய மாநில அரசு கட்சிக்கு கட்சி வேறுபாடு இருக்கலாம். கட்சித் தலைவர் கட்சித் தலைவர்களுக்குள் கருத்து வேறுபாடு இருக்கலாம். கட்சிக்கு கட்சி வேறுபாடு வேறு, கட்சிகளுக்கு இடையே இருக்கிற உறவுமுறை வேறு. காங்கிரஸ் கட்சி (வெர்ஸஸ்) ஏ. ஐ. எ. டி. எம். கே. என்பது வேறு. அந்தக் கட்சித் தலைவர் (வெர்ஸஸ்) புரட்சித் தலைவர் என்பது வேறு. ஆனால் கட்சி வேறுபாடு இருக்கலாம். ஆனால் சென்ட்ரல் கவர்ன்மென்ட் வெர்ஸஸ் ஸ்டேட் கவர்ன்மென்ட், தமிழகத்தைப் பொறுத்தவரையில் பகைத்துக்கொள்கிற நிலையோ அல்லது மாறுபடுகிற நிலையோ அல்லது சண்டைப்போடுகிற நிலையோ அல்ல. உரிமைக்குரல் எழுப்புகிற அளவிற்கு மற்றவர்களுக்கு விப் கொடுப்பதில் காரணமாக எழுப்பமுடியாமல் இருக்கிறார்கள், நாங்கள் எழுப்புவதற்கு வாய்ப்பு இருக்கிற காரணத்தால் எழுப்புகிறோம். இது வேண்டுமென்றுக் கேட்கிறோம். மாச்சரியங்கள் இல்லை. இப்போது உறவு இல்லை என்றோ உதவி இல்லை என்றோ சொல்ல வரவில்லை.

[பிற்பகல் 12.30]

இப்போது மத்திய அரசிலே இரண்டாயிரத்து சில்லரைக் கோடி ரூபாய் ஆறாவது ஐந்தாண்டுத் திட்டத்திற்கு போட்டிருந்த காலத்திலும் கூட நாங்கள் இருக்கிற நிலைமைகளை எல்லாம் எடுத்துச் சொல்லி, 3150 கோடிக்கு ஒதுக்கிக் கொண்டிருக்கிறார்கள். என்றால் உறவு இருக்கிறது என்றுதான் பொருள். இப்போதுகூட, எந்தக் காலத்திலும் இல்லாத அளவுக்கு வறட்சி நிலைமையைப்பற்றி நம் மாநில அரசின் சார்பில் 137 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு வேண்டுமென்று கேட்ட நேரத்திலே கூட, குழுக்கள் அமைத்தார்கள். இரண்டு குழுக்கள் அமைத்தால் தான் விரைவாக பணிகள் ஆற்றமுடியும் என்று எடுத்துச் சொன்னோம். இரண்டு குழுக்களை அனுப்பினார்கள். இரண்டு குழுவினரும் போய்ப் பார்க்கு, ஒரு 60 கோடி ரூபாய்க்கு உடனடியாக நிவாரணம் அளிக்க வேண்டும் என்று சொன்னார்கள் இதற்கு முன்னால் எந்த ஒரு காலத்திலும் இவ்வளவு பெருந்தொகை நிவாரண நிதியாக அளிக்க சிபார்சு செய்யப்பட்டதில்லை. அதை ஆராய்ந்து மத்திய அரசுகூட 57 கோடி ரூபாய் அளவிற்கு, 60 கோடி சிபார்சு செய்திருந்தாலும் ஏற்றுக் கொள்கிறது. இதிலே உறவு எதுவும் கெடும் நிலை இல்லை. யார் கெடுக்கப் பார்த்தாலும், கெடுகிறமாதிரி இல்லை. கெட்டு

(டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்)

[1981 மே 11]

விடுகிற மாதிரியும் யாரும் இல்லை. அப்படியே கெடுக்கப்பார்த்து கெட்டாலும், இங்கே அச்சப்படுகிற மாதிரி இல்லை. ஆனால், சென்ற ஆண்டினுடைய நிலைமை என்ன ஆயிற்று என்பது உலகத்திற்கும், இந்த நாட்டிற்கும் தெரியும், மற்றவர்களுக்கும் தெரியும். பிப்ரவரியிலே கலைக்கப்பட்டாலும் கூட, மக்கள் மன்றம் ஜூனிலே அதற்குத் தீர்ப்பு அளித்திருக்கிறது. அதை நாம் பேச வேண்டிய அவசியம் இல்லையென்றாலும், உறவு கெடவில்லை என்பதைக் குறிப்பிடுகிறேன்.

இன்னொன்றையும் திரும்பத் திரும்ப பலர் சொல்லுகிறார்கள். வெளியிலே பேசுகிறார்கள்; பத்திரிகைகளிலே வருகிறது. இந்த அரசாங்கம் திவாலாகிவிட்டது. கஜானா காலியாகிவிட்டது; அவர்கள் ஓவர் டிராப்ட் வாங்கி விட்டார்கள் பணம் இல்லாமல் கஷ்டப்படுகிறார்கள்; இன்னும் கொஞ்ச நாளில் இந்த அரசாங்கம் கவிழப் போகிறது. அப்படி கவிழப் போவதற்கு ஒரே காரணம் பணமில்லை. ஆக, கஜானாவிலே பணமில்லை என்ற காரணத்தைச் சொல்லி, கவிழக்கலாம். அரசியல் அமைப்புச் சட்டத்திலே, வேறு எந்தக் காரணம் இல்லையென்றாலும், இந்த ஒரு காரணத்தை வைத்துக் கொண்டு கலைப்பார்கள் என்றெல்லாம் சொல்கிறார்கள். உள்படியே, இதற்கு முன்னாலும்கூட 1971-72, 73-லே ஓவர் டிராப்ட் வாங்கக்கூடிய நிலைமை இந்த மாநிலத்திற்கு இருந்தது. இதுவரைக்கும் நாம் ஓவர் டிராப்ட் வாங்கவில்லை. வாங்க வேண்டிய நிலைமையும் இல்லை. வாங்க வேண்டிய அவசியமும் இல்லை என்பதை நான் சொல்லிக் கொள்ள விரும்புகிறேன்.

அது மட்டுமல்ல, ஐந்தாண்டுத் திட்டத்தை நிறைவேற்றுவதில் பின்வாங்குகிற நிலைமையும் நமக்கில்லை. உதாரணத்திற்குச் சொல்கிறேன்: 1977-78-ம் ஆண்டு மத்திய அரசால் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட மதிப்பீடு ரூ. 260.28 கோடி. ஆனால், திட்ட நிதி உதவி தந்தது ரூ. 136.59 கோடி. ரூ. 260.28 கோடிக்கு ஒப்புதல் அளிக்கப்படலாம், 1977-78-லே நம்முடைய நிதி ஆதாரங்களையும் சேர்த்து நாம் மொத்தத்தில் செலவழித்தது ரூ. 271.20 ஆகும். ஆனால், அவர்கள் ஒப்புதல் தந்தது 260 கோடி; நாம் செலவழித்து இருப்பதோ 271 கோடி என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். அதேபோல், 1978-79-லே மத்திய அரசால் ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட மதிப்பீடு ரூ. 305.6 கோடி. திட்ட நிதி ஒதுக்கீடு தந்தது ரூ. 156.10 கோடி. ஆனால், நாம் செலவழித்தது ரூ. 331.60 கோடி. அவர்கள் ஒப்புதல் அளித்தது 305 கோடியாக இருந்தாலும், நாம் கூடுதலாகப் போட்டு செலவழித்தது 331 கோடிக்கு கொண்டு வந்து நிறுத்தியிருக்கிறோம். அதேபோல், 1979-80 லே கணக்கெடுத்தால், ஒப்புதல் அளிக்கப்பட்ட மதிப்பீட்டுத் தொகை ரூ. 331 கோடி தான்; ஆனால் நாம் செலவழித்தது 370 கோடியாகும். ஆக, நிதி ஆதாரங்களைப் பெருக்கி, திட்டச் செலவை மிகுதிப்படுத்துகின்ற அளவிற்குத்தான் நாம் வெற்றி பெற்றிருக்கிறோம் என்பதை நான் கூறிக்கொள்ள விரும்புகிறேன்.

1981 மே 11]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

இங்கே பல்வேறு பிரச்னைகளை எடுத்துச் சொன்னாலும்கூட, மாண்புமிகு உறுப்பினர்கள், குறிப்பாக விவசாயிகளுடைய பிரச்னையைப் பற்றித்தான் எடுத்துச் சொன்னார்கள். விவசாயிகளைப் பற்றி மாண்புமிகு உறுப்பினர் திரு அழகர்சாமி அவர்களும் மற்ற உறுப்பினர்களும் எடுத்துத் தெரிவித்திருப்பதுபோல், எல்லோருக்கும் இந்த கவலை இருக்கிறது. 100-க்கு 70 பேர்கள் ஈடுபட்டிருக்கின்ற தொழிலைக் காப்பாற்ற வேண்டிய பொறுப்பு நமக்கும் இருக்கிறது. அது காப்பாற்றப்பட்டால் தான் மற்றத் தொழில்களும் காப்பாற்றப்படும். விவசாயிகள் நன்றாக இருந்தால்தான் மற்றத் தொழில்களும் நன்றாக இருக்கும் என்ற தெளிவு நமக்கிருக்கிறது. ஏனென்றால் அவர்கள் தான் கன்சீம்யவர்களாக இருக்கிறார்கள், விவசாயிகளிடத்தில் பணம் 300, 400 என்றிருந்தால்தான் அம்பத்தூர் சைக்கிளை வாங்குகின்ற எண்ணம் உருவாகும். அவன் கையிலே பணம் உருவாகாவிட்டால், அந்த அம்பத்தூர் சைக்கிள், அந்த அம்பத்தூரிலேயே இருக்கும், அதைவிட்டு நகராது, ஆவடியிலே இருக்கின்ற பொருள் அந்த ஆவடியிலே தான் இருக்கும். ஆக, பல்க் ஆப் தி பாபுலேஷனாக இருக்கின்ற இந்த விவசாயிகளுடைய பொருளாதார நிலை உயரவேண்டும் நம்முடைய நாட்டிலே அக்கிரிக்கர் பாபுலேஷன்தான் அதிகம். கிராமங்களிலே வாழக்கூடியவர்கள், 100க்கு 80 பேர்கள் அந்தத் தொழிலிலே நேரடியாக ஈடுபட்டிருக்கிறவர்கள். 70 பேர்கள் பாக்கி அந்தத் துணைத் தொழிலே ஈடுபட்டிருக்கின்றவர்கள் 10 பேர்கள் ஆக, அவர்கள் கையிலே பணம் இருந்தால்தான், நாட்டிலே உற்பத்தியாகின்ற பொருள்கள் எல்லாம் விலை போகும். இல்லாவிட்டால், தேக்கம்தான் ஏற்படும். அவர்களுடைய நிலைமையை கூடுமானவரைக்கும் அனுதாபத்தோடு கவனிக்கின்ற நிலைமையிலே நாம் இருக்கிறோம்,

இந்த வரி விதிப்பு தன்மையை எல்லாம் எனக்கு நேரமில்லாத காரணத்தினால் விடுகிறேன். குறைந்த அளவு வரிகட்டுகிற சமூகமாக இருப்பவர்கள் விவசாயிகள் தான். ஒவ்வொரு இனமாக எடுத்துக் கொண்டு மத்திய அரசு, ரிசர்வ் பாங்க் கணக்கிட்டு சொல்லியிருப்பதிலே குறைந்தளவிலே இருந்தாலும் தாங்க முடியாத அளவிற்கு இந்த நாடு மட்டுமல்ல, உலகத்திலே எந்த நாடுமே அப்படித்தான் இருக்கக்கூடும். அந்த அடிப்படையிலே எந்த நாடும் பொருளாதாரத்தில் திடீரென்று வளரவே முடியாதுதான். ஆனால் இங்கே இருக்கிற கஷ்டங்களை நம்முடைய சக்தியையும் மீறி எல்லோருடைய ஒத்துழைப்பினாலும், ஆதரவாலும்தான் நாம் செய்து கொண்டு வருகிறோம். அந்த அடிப்படையிலேதான் அவர்களுக்கு என்னென்ன சலுகைகளை அளிக்க முடியுமோ, ஏழை எளிய விவசாயிகள் சிறு விவசாயிகள், மிகச் சிறு விவசாயிகள் அவர்களுக்கு கடன் வழங்குவது, மானியம் வழங்குவது உதவியாக இருப்பது நாலாயிரம் ரூபாய்க்கு வண்டி மாடு வாங்கினாலும் கூட இரண்டாயிரம் மாட்டுக்கு இரண்டாயிரம் வண்டிக்கு என்று கொடுத்தாலும் அதில் ஆயிரம் ரூபாய் மானியமாக கொடுத்து 4 சதவீத வட்டியிலே வங்கிகளிலே கடன் வாங்கி தருவதற்கான

1981 மே 11]

[டாக்டர் இரா. நெஞ்செழியன்]

வசதிகளைச் செய்து தருகிறோம். ஆனாலும்கூட சிறு விவசாயிகள் 5 ஏக்கருக்கு கீழ் சென்ற ஆண்டு குறிப்பிட்டதைப்போல் 5 ஏக்கருக்கு கீழே இருக்கிற பாதிக்கப்பட்ட முடியாத எந்த வகையிலும் திருப்பிக் கட்ட முடியாமல் வசதிகளை ஆழந்த, பயிர்களை இழந்த, தாங்கள் கட்ட வேண்டுமென்றால் நகை, பட்டுகளை விற்றாலெழிய, வீட்டை விற்றாலெழிய அண்டா குண்டாவை விற்ற. லொழிய முடியாது என்ற நிலை உள்ளவர்களுக்குச் சௌகரியம் செய்யவேண்டுமென்ற நிலையில்தான் சென்ற ஆண்டு திட்டம் கொண்டு வரப்பட்டது. 1979-80-லே கூட விவசாயிகளுக்கு பல்வேறு வகையிலே 40 கோடிக்கு சலுகை அளித்திருக்கிறோம். சென்ற ஆண்டு 42 கோடி என்று சொன்னேனே தவிர கடைசியில் கணக்கிட்டு பார்ப்போமே யானால் 52 கோடி விவசாய சங்கங்களின் மூலமாக அரசு பொறுப்பேற்றுக் கொண்டு, கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு பணம் தர வேண்டிய பொறுப்பை ஏற்றுக் கொண்டது. ஐந்து ஏக்கருக்கு கீழே புயல், வெள்ளத்தால் பாதிக்கப்பட்ட விவசாயிகளுக்கு மட்டும் இருக்கிற கடனை நாம் அறவே நீக்குவதற்கு அரசு ஏற்றுக் கொண்ட பொறுப்பு 42 கோடி என்று நான் சொன்னேன். ஆனால் உள்ளபடியே ஆனது 52 கோடி. தக்காவி கடனை நான் 16 கோடி என்று சொன்னேன், ஆனால் உள்ளபடியே ஆனது 20 கோடி. கிட்டத் தட்ட 73 கோடி. அதைத் தவிர விவசாயிகள் சிலபேர் நன்னயம் நேர்மையாய், விவசாயத் தலைவர் பெயரை சொன்னார்களே, அவர் சொல்லியதையும் கேட்காமல் கட்டியவர்கள் 20 கோடி கட்டியிருக்கிறார்கள். அவர்களுக்கு திருப்பித் தருவதென்று ஏனென்றால் மற்றவர்களுக்கு சலுகை தருகிறபோது நன்னயம் கட்டியதற்கு அவர்களை பாதிக்கக் கூடாது என்று சொல்லி இந்த ஆண்டிலே இந்த 20 கோடியை நாம் அட்ஜஸ்ட் செய்து கொள்கிறோம். அவர்களுடைய கணக்கிலே வரவு வைத்துக் கொள்கிறோம் என்று சொல்லுகிறோம். கிட்டத்தட்ட 93 கோடி சென்ற ஆண்டு திட்டத்தில் மட்டும் வருகிறது. அதற்கு முன்னால் ஒரு 40 கோடி. 133 கோடி வருகிறது. இந்த ஆண்டிலும் ஒருவித சலுகையை நாம் அளித்திருக்கிறோம், ஜூன் 30-க்குள் 5 ஆண்டு, 8 ஆண்டு, 10 ஆண்டு என்று வழங்கின கடன், அவர்கள் சாதாரண வட்டி, தண்ட வட்டி ஆக சாதாரண அசலை மட்டும் இந்த ஜூன் 30-க்குள்ளே கட்டி விடுவார்களானால் தண்ட வட்டி நீக்கப்பட்டு விடும் அறவே; அது 7 வருஷம், எட்டு வருஷம் ஆனாலும் சரி, சாதாரண வட்டி நீக்கப்படும் என்ற ஒரு சலுகை அளிக்கப்பட்டிருக்கிறது.

ஐந்து ஏக்கருக்கு மேலே இருக்கிற மற்றைய விவசாயிகள் அவர்கள் அசலையும் வட்டியையும் கட்டி விடுவார்களானால் அவர்கள் மீதி கட்டினிருக்கிற தண்ட வட்டியை நீக்குகிறோம்

என்று சொல்லியிருக்கிறோம். இது முழுவதும் நிறைவேறுமானால் கூட அரசு 40 கோடி பொறுப்பு ஏற்றுக்கொண்டு, இந்த கூட்டுறவுச் சங்கங்களுக்கு தரவேண்டிய அவசியம் ஏற்படுகிறது. ஆனாலும் கூட சிலர் சில பல கஷ்ட நிலைமைகளையும் சொன்னார்கள். ஜப்தியைப் பற்றி மண்புமிகு உறுப்பினர் அழகர்சாமியும், மற்றவர்கள் எல்லாம் எடுத்துச் சொன்னார்கள். இதுபற்றி ஒரு முடிவு எடுக்க வேண்டிய தன்மையிலே அரசு இருக்கிறது. அது மின்சார கட்டணத்திற்கு எப்படி சர்வகட்சி தலைவர்களையும், மற்றவர்களையும் கூப்பிட்டு வைத்து ஒரு ஏற்பாடு செய்து அந்த ஏற்பாட்டினுடைய அடிப்படையிலே வசூல் செய்வதென்று வசூலித்த மாதிரி இந்த விவசாய கட்டணத்தையும் பொறுத்தவரை பெறவேண்டுமென்ற விருப்பம் தெரிவித்தார்கள். மாண்புமிகு முதல் அமைச்சர் அவர்களும் ஏற்றுக்கொண்டு அதற்காக ஒரு குழுவை கூட்டுவோம் என்றார்கள். இதற்கு பிறகு மண்புமிகு திரு. முனுஆதி அவர்கள் தலைமையைக் கொண்டு ஒரு குழு அமைக்கப்பட்டு அதில் பல்வேறு கட்சித் தலைவர்களும் மற்றவர்களும் அடம் பெற்றிருக்கிறார்கள். அந்த குழு ஆராய்ந்து தன்னுடைய அறிக்கையைத் தருமென்று கூறப்பட்டிருக்கிறது. இப்போது ஜப்தி நடவடிக்கைகள் கூடும் நிலையில் ஏழை, எளிய மக்களாக இருக்கிறவர்களை வாட்டக் கூடாது, வருத்தக் கூடாது என்றெல்லாம் மண்புமிகு வருவாய்த் துறை அமைச்சர் அவர்களும் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்களும் அறிக்கைகள் விட்டிருக்கிறார்கள். யாருக்கு நாம் ஜப்தி செய்ய வேண்டிய அவசியம் இருக்கிறதென்றால், கட்ட வேண்டிய காலத்திலே சட்டாமல் இருந்த 200 ஏக்கர், 300 ஏக்கர் நிலம் வைத்துக் கொண்டு, இரண்டு மூன்று சாரர்களை வைத்துக்கொண்டு, எல்லா வசதிகளையும் கொண்ட இரண்டு மூன்று பங்களாக்களை சென்னையிலே வைத்துக் கொண்டு, மற்ற இடத்திலேயும் வைத்துக் கொண்டு 40 ஆயிரம், 50 ஆயிரம், 70 ஆயிரம்கூட கடன் என்று சொல்லிக் கொண்டு, அப்படிப்பட்டவர்களிடம் பார்த்து, கட்ட முடிந்தும் கூடாது இருக்கிறவர்களிடத்திலே வசூலிக்க வேண்டிய கட்டத்தைத் தவிர வேறு வழியில்லை. ஆனால் மண்புமிகு திரு. அழகர்சாமி அவர்களும் மற்றவர்களும் சொன்னதைப் போல ஏழை, எளியவர்களாக இருந்து வாழ்க்கை, நடத்த அதைத் தவிர வேறு வழியே இல்லை, வாழ்க்கை அடி யாடு பாதிக்கப்படும் என்ற நிலைமை இருக்குமானால் அவர்களை அனுதாபத்தோடு கவனிக்க வேண்டுமென்றும், அரசாங்கம் நடவடிக்கை எடுக்க கூடாது என்றும் சொன்னார்கள். அனுதாபத்துடன் தக்க நடவடிக்கை அரசு மேற்கொள்ளும் என்பதை இந்த நேரத்தில் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு திரு. முனுஆதியை தலைவராக கொண்ட அந்த குழு ஒரு இடைக்கால அறிக்கையை, மாண்புமிகு திரு. அழகர்சாமி அவர்கள் சொன்னதைப் போல உட்கார்ந்து யோசித்து பரிந்துரைகளை அனுப்புவார்களானால், நீண்ட காலம் ஆராய்ந்து கிட்டத்தட்ட மாவட்ட வாரியாக அமைத்து, மாவட்டங்களில் எல்லாம் சென்று உடனடியாக அறிக்கையை அனுப்புவாரானால்

1981 மே 11]

[டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்]

[பிற்பகல் 12-40]

அதை அரசு பரிசீலித்து அதனுடைய அடிப்படையிலே இந்தக் கஷ்டங்கள் மற்றவைகள் இல்லாமல் இருப்பதற்கு எதை எதைச் செய்ய முடியுமா அதைச் செய்வதற்கு அரசு முயலும் என்பதை இந்த வாய்ப்பிலே நான் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பல்வேறு துறைகளைப்பற்றிய கருத்துக்களை இங்கே தெரிவித்தார்கள். ஜாதி சண்டை பற்றியும் மதச் சண்டை பற்றியும் சொன்னார்கள். அது நாமே வெட்கப்பட வேண்டிய ஒன்று. இந்த 1981 ஆம் ஆண்டிலே ஜாதியின் பெயரால் மதத்தின் பெயரால் மனிதன் மனிதனின் உயிரினை வாங்கக்கூடிய அளவிலே நிலைமைகள் இருக்கின்றன. தலைவர்களும் மற்றவர்களும் அற நெறியாளர்களும் பொதுத் தொண்டர்களும் ஈடுபட்டு ஒரு சமூகமான சூழ்நிலையை உருவாக்க வேண்டுமென்று ஏற்கனவே சொல்லப்பட்டிருக்கிறது.

இவ்வளவு எல்லாம் சொன்னாலும்கூட சாவல் துறையை மீறி இப்படிப்பட்ட நிலைமைகள் ஏற்படுகின்றன. அதற்காக பாண்டிமுகு உறுப்பினர்கள் எல்லாம் நல்ல எண்ணத்திலே தெரிவித்துள்ள கருத்துக்களின் மூலமாக நாட்டிற்குத் தெளிவும் விளக்கமும் ஏற்படும் என்று நான் நம்புகிறேன். அப்படி ஏற்படுவதின் மூலமாக எடுத்துக் கொள்ளப்படுகிற நிலைமைகளும் சிறப்பாக அமையும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மற்றக் கருத்துக்களுக்கு எல்லாம் பதில் தெரிவிக்க முடியும் என்றாலும் கூட நேரமில்லை. அந்தக் கருத்துக்களை எல்லாம் ஆராய்ந்து பார்த்து எதை எதை ஏற்றுக்கொள்ளமுடியுமோ அதை ஏற்றுக் கொள்வதற்கு அரசு ஆயத்தமாக இருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். உண்ணாவிரதம் பற்றிச் சொன்னார்கள். கூடுமான வரையில் நியாயத்தின் அடிப்படையில் அரசாங்கத்தினுடைய நிலைமை, நாட்டின் நிலைமை, நிதி ஆதாரங்களின் நிலைமை அவர்களுடைய நிலைமை ஆகியவற்றைப் பேசி முடிவு காண்பதுதான் பொருத்தமான நிலைமை. திரும்ப திரும்பச் சொல்கிறார்கள். நான் இந்த மன்றத்தின் மூலமாக உண்ணாவிரதம் இருக்கின்றவர்களுக்குத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். பேச்சு வார்த்தையின் மூலமாக நியாயமான முடிவுக்கு வரவும், ஏதேனும் ஒரு கட்டத்திலே நடுவிலே வந்து நிற்கவும், ஒரு முடிவைக் காணக்கூடிய நிலைமைக்கு வரவேண்டுமென்று நான் இந்த மாமன்றத்தின் மூலமாக உண்ணாவிரதம் இருக்கிறவர்களை கேட்டுக் கொள்கிறேன். உண்ணாவிரதம், பேராட்சம், அறப் பாராட்டம் என்று சொல்கிறபோது ஒரு ஜனநாயக அரசை வற்புறுத்தி சிலபல முடிவுகளுக்கு இணங்கவைத்து விடுகின்ற நிலைமைகள் வருமானால் ஜனநாயகம் சரியாக நடைபெறுவதற்கு, ஒழுங்காக நடைபெறுவதற்கு ஏதுவாக இருக்காது. அரசு அனுதாபத்தோடு கவனித்துக் கொண்டிருக்கிறது. குறைபாடுகள் இருக்கலாம். குறைபாடுகள் நியாயம் என்று தெரிந்தால் அதைப் போக்குவதற்கான வழிவகைகளைச் செய்யலாம். ஆனால் கூடுதலான வசதிகள், புதிய வசதிகள், புதிய நிலைமைகளை வற்புறுத்துகிறபோது நிதி நிலைமையை கவனத்திலே

கொள்ளவேண்டும், ஆசிரியர்களானாலும், வேளாண்மை உதவியாளர்களாக இருந்தாலும் வேறு பல துறைகளைச் சேர்ந்தவர்களாக இருந்தாலும் அந்த அந்தக் குறிப்பிட்ட அமைச்சர்களைச் சந்தித்துப் பேசியோ அல்லது நிதியமைச்சராக இருக்கின்ற என்னைச் சந்தித்துப் பேசியோ அல்லது மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் எக் கண்டுபேசியோ முடிவு காணலாம். அதற்கு உதவி புரிகின்ற நிலைமைகளை ஏற்படுத்த அவர்கள் நடவடிக்கை எடுத்துக்கொள்ளவேண்டுமென்று கேட்டுக் கொள்கிறேன். மாண்புமிகு உறுப்பினர்களும் உதவி செய்வேண்டும், அவர்கள் உதவி செய்வார்களானால் ஒரு சமூகமான நிலை ஏற்படும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நேற்றைக்கு முன்னாள் மாண்புமிகு முதலமைச்சர் அவர்கள் இங்கே அடிப்படை அரசு ஊழியர்களுக்கு வீட்டுவாடகைப் பற்றியெல்லாம் ஒரு அறிவிப்பைத் தந்தார்கள். அவர்கள் சம்பளத்திலிருந்து சதவீதம் கழிப்பது பற்றியும் வீட்டு வாடகை பற்றியும் சொல்கிறபோது அவர்களுக்கு வழங்குகிற வீட்டுவாடகைப் படியை மட்டும் செய்வது என்றும் இதுவரை அவர்கள் ஊதியத்தில் இருந்து பிடித்தம் செய்து வந்த 10 சதவீதம் ஊதிய பணத்தையும் இனிமேல் பிடித்தம் செய்வது இல்லையென்றும் அறிவித்தார்கள், அந்த அறிவிப்பு அப்படியே இருக்கிறது. அந்த அறிவிப்பின் படியே செயல்முறையில் அது நடைபெறும் என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். மேற்கொண்டும் ஒன்றைக் அறிவிக்க அவர்கள் இருந்தார்கள். இப்போது விடுபட்டதை நான் அறிவிக்க விரும்புகிறேன். அடிப்படை அரசுப் பணியாளர்களுக்கான அவர்களுக்கு வீடு கட்டிக்கொடுக்க இந்த அரசு ஒரு கோடி ரூபாய் நிதியை ஒதுக்க முடிவு செய்திருக்கிறது என்பதைத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன். நேற்றைக்கு முன்னாளே அறிவிக்க இருந்தார்கள். அது இன்றைக்கு அறிவிக்கப்படுகிறது. நேற்றைக்கு முன் நான் அறிவித்த சலுகையோடு இந்தத் திட்டமும் அறிவிக்கப்படுகிறது என்பதைத் தெரிவித்து இந்த நிதி ஒதுக்க சட்ட முன்வடிவுக்கு உங்களுடைய முழு ஒத்துழைப்பையும் ஆதரவையும் தரவேண்டுமென்று கேட்டுக்கொள்கிறேன்.

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு வி. வி. சுவாமிநாதன்): பேரவை முன்னுள்ள கேள்வி:

“தமிழ்நாடு 1981-ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண் 3) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்ட முன்வடிவு) எண் 46/1981 ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்.”

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு பிரிவுவாரியாக ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெற்றது.

பிரிவு 2, அட்டவணை ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, நிறைவேற்றப் பெற்றன.

1981 மே 11]

பிரிவு 1, முகப்புரை, நெடுந்தலைப்பு ஆகியவை பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று நிறைவேற்றப் பெற்றன.

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு நிதி ஒதுக்க (எண். 3) சட்ட முன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 46/1981) நிறைவேற்றப் பெறவேண்டும்.

தீர்மானம் பேரவையின் முடிவிற்கு விடப்பெற்று, சட்ட முன்வடிவு நிறைவேற்றப்பெற்றது.

7. அறிவிப்புகள்—தெ.பச்சி

(உ) பேரவை அலுவல்

மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் (திரு. வி. வி. கவ. மித தன்): அடுத்து பேரவைக்கு ஓர் அறிவிப்பு. இன்றைக்கு நடைபெற்ற அலுவல் ஆய்வுக் குழுவின் முடிவிற்கிணங்க பேரவை சட்டம் நாள் 12-5-81 அன்று, பிற்கலிலும் கூடும் என்ப தத் தெரிவித்துக் கொள்கிறேன்.

அரசினர் சட்ட முன்வடிவுகள்—தெ.பச்சி.

(எ) தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு எதிர்பாராச் செலவு நிதி (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டசபை முன்வடிவு எண். 45/1981).

மாண்புமிகு டாக்டர் இரா. நெடுஞ்செழியன்: மாண்புமிகு மாற்றுத் தலைவர் அவர்களே, “தமிழ்நாடு 1981 ஆம் ஆண்டு எதிர்பாராச் செலவு நிதி (திருத்த) சட்டமுன்வடிவு (சட்டமன்றப் பேரவை சட்டமுன்வடிவு எண். 45/1981) ஆய்வுக்கு எடுத்துக் கொள்ளப் பெறவேண்டும்.” என்று மொழிகிறேன்.

*திரு. செ. கலித்தரத்தன்: மாண்புமிகு பேரவை மாற்றுத் தலைவரவர்களே, நாவலர் அவர்களால் இன்றைய தினம் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட எதிர்பாராச் செலவு நிதி (திருத்த) சட்டமுன்வடிவின் மீதான விவாதத்தின் பொழுது நான் என்னுடைய கருத்துக்களைச் சொல்லக் கடமைப்பட்டிருக்கிறேன். இப்பொழுது நம்முடைய புரட்சித் தலைவரவர்களுடைய அரசு ஏற்பட்டதிலிருந்து அப்பொழுதும் சரி, இப்பொழுதும் சரி, அப்பொழுது புயலும் வெள்ளமும் ஏற்பட்டும், இப்பொழுது வறட்சியும் ஆக இத்தனை சங்கடமான சூழ்நிலைகளைச் சமாளித்து பொதுமக்களுக்குத் தொந்தரவு இல்லாமல் பதில் திட்டங்களைச் செயல்படுத்தி வருகிறது. அப்படிச் செயல்படுத்தி வரும் பொழுது இங்கே உள்ள அனைத்து உறுப்பினர்களும் அறிவார்கள். இதற்குமுன் இருந்த அரசுகளெல்லாம் செய்த அவ்வளவு பெரிய கெடுபிடிகளையோ, வேறுவிதமான கடுமையான காரியங்கள் எதையுமோ நம்முடைய புரட்சித் தலைவரவர்களுடைய அரசிலே செய்தது கிடையாது என்பதையும் நான் கூறிக் கொள்ள ஆசப்படுகிறேன்.

* 1981 ம் ஆண்டு மே மாதம் 9ம் தேதியிட்ட தமிழ்நாடு சிறப்பு அரசிதழில் வெளியிடப்பெற்றுள்ளது.